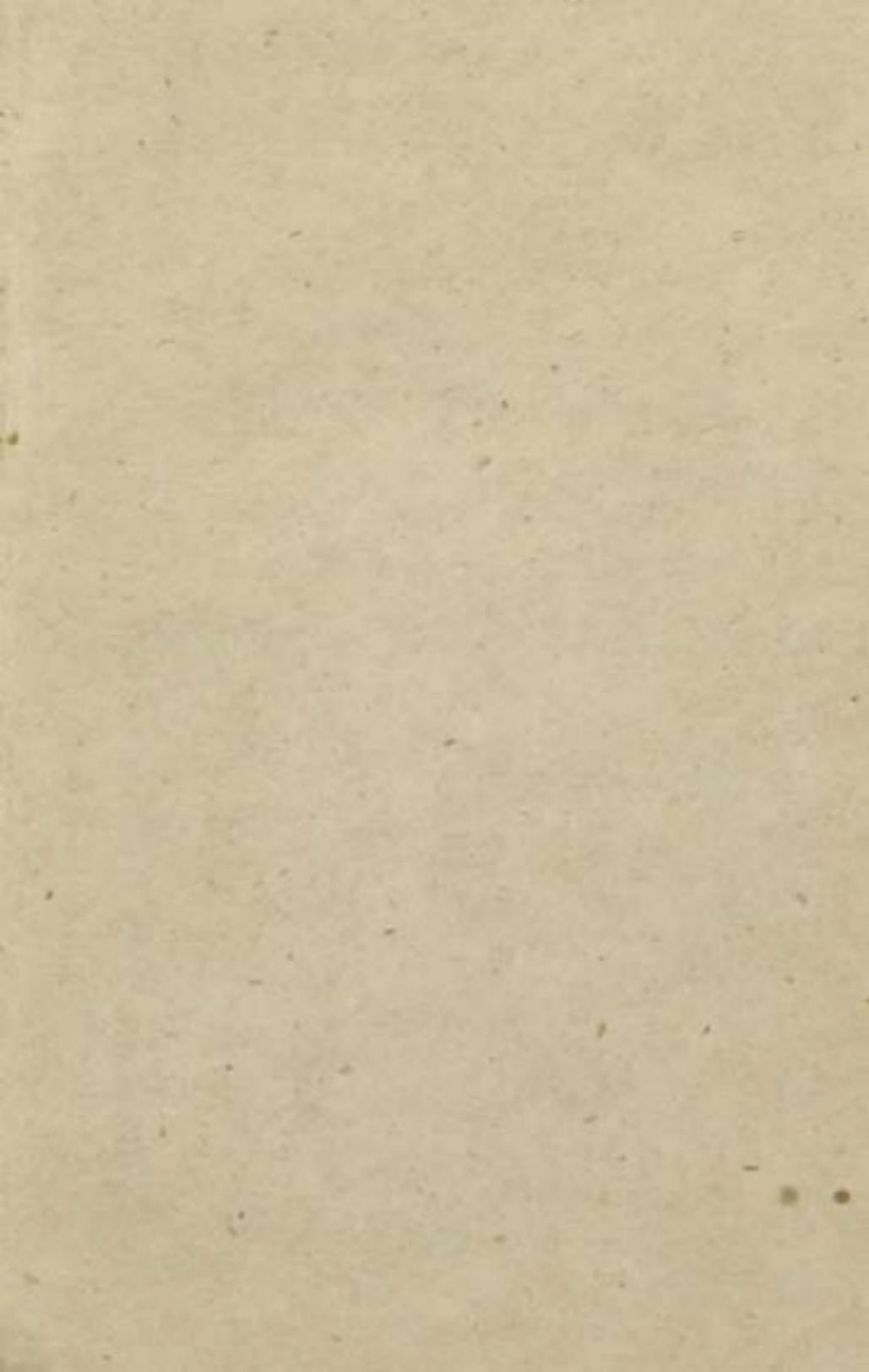

1607

1955
1955
1955

100

1607 = 1764

ՊԱՇՏՈՆ
ԼՍՏՈՒԼԾԵՅԻՆ
ԱՆ ՊԱՏՈՒՄ ՓՐԿԱԿԱՆ,
Եւ ահա՛նոր Խորհրդոյ
Սուրբ Պատարագին,
Կո՛մ Արիւնեայ Վ. Է Փրկագործ
Հարկարանայն, որք յ'անարիւն Խոր
հոսրոք Պատարագին պատգիւրանան ։

Այս Սրբազան Խորհրդոյ արարողու
թիւնով կարճ ժամանակ մեկնուած իւն,
Եւսման առ խնդրուածք ։

Եօնեղեայ Թեմայից արարած շուն ան առան
յիւնի Վ. Թորոս հոգևորականին անկան ։

Երկասիրութեամբ ուսնեմն Սա
նանդեան Վրեկարոց նուառո, և յետ
ճեալ Եւսման Եւսման Եւսման Եւսման
Եւսման Եւսման Եւսման Եւսման

ՅՅՅՅ

236

22/1/1764

այիս թվումս յուսման
արդարանալին ։

ՅԱՄՍՏԵԼՈՒԱՄ 1704

Ա - Բարեգալա Ընկերացու :

Ի Միա յու եղբայր հոգեւոր. Պաշտօն Աճային ոչ այլ ինչ է, եթէ ոչ Այ սպասանորութի, ծառայութի, և հրամանակատարութիւն: Կրկին գոյ Աստուածային պաշտօն. հոգևոր, և մարմնաւոր. Հոգևոր պաշտօնն (սրկ. ներքին, և սրտի պաշտօն ասի.) է սքսրաիւ, և յ'ամ սրտէ. բարի մտօք, և յ'ամ անձնէ. անկեղծաւոր հաւատով, և յ'ամ զօրութենէ սիրել և պաշակել զԱստուած: Ծառայել Այ և երկր պաղանել հոգևով, և ճշմարտութիւն թբարեհաճութեանն Հօր Այ, որ զայն պիտի երկրպագուս իւր խնդրէ. քանզի Ոգի է Աստուած, և երկրպագուաց նորա՝ հոգևով, և ճշմարտութիւն պարա է երկրպագանել: Յօհ. 4. 23: Առաջի Այ ըստ հաճոյիցն Այ, և անարատ շղիւ: զԱստուածային հրամանս 'ի բոլոր սրտէ, 'ի բոլոր յ'անձնէ, և 'ի բոլոր զօրութէ պահել: Աղօթել, և սաղմօսել հոգևով, և մտօք: Այնպիսի հոգևոր և 'ի սրտէ Աստուածային պաշտօնն միայն իւրովի կարէ հոգևոց փրկութի, և զմեղարութի պատճառել. առանց սորա ոչինչ. զի ամ արարք մեր, և անուհ Քրիստոնէութեան լինի անպտուղ, անօգուտ, և իբր զկղզանս համարի. ուղ հաւատ առանց բարի գործոց, և մարմին առանց հոգւոյ:

Մար

Մարմնաւոր ստացուն Այ (որև՛ արտա
քին, և բերանոյ ստացուն սախ.) է ըստ
Մարգարէին. Մերձ է առ իս Ժողո
վուրդս այս բերանով իւրով, և շրթմբք
իւրեանց ստատուեն զիս. և սիրաք իւ
րեանց հեռացեալք մեկուսի են յ'իննն.
Կուր ստացուն զիս, ուսուցանեն զգա
տուիրանս մարդկան, և այլն: Եւայ. 29.
13: Եւս. Աղքատաց փողահարութի,
և հրապարակաւ զողորմութի առնելն:
Յ'աղօթս կալ 'ի ցոյցս մարդկան:
Պահել զանմիս աւուրս ակուր դիմօք,
որանջանօք, բամբասանօք, և հայհոյա
նօք: Այլ՛ արարք սովորութեան, և
աւանդութե, որպիսիք են. յ'եկեղեցի
երթան. Ժամ, և բարոզ լսելն. բերա
նով միայն սաղմոսելն, և զաղօթս ըն
թեռնուլն առանց մտադիւրութեան.
Ժամն, և կերակրոց խորութիւնն, և այլ
այսպիսի անթիւ սովորութիւնք, և բա
րի աւանդութիք առանց հոգևոր ստա
ցունին է անօգուտ փրկութեան հոգւոց.
Ըն Տերն մեր քարոզեաց: Ոչ ամ, որ
ասէ ց'իս, Տէր՛ Տէր. մտցէ յ'արքայու
թի երկնից. այլ՛ որ առնէ զկամս Հօր
խնայ, որ յ'երկինս է, և այլն: Մատ. 7. 21:
Իսկ եթէ. Մարմնաւոր ստացունն ընդ
Հոգևորին իցէ միաւորեցեալ 'ի միա
սին. երանութիւն ունողին: Զի ոմ
մարմին ընդ հոգւոյ կապակցեալ, սախ
կենդանի մարդ. հաւատ ընդ բարեգոր
ծու

42

Ծուծէ լծակցեալ, կենդանի հաւատ-
 սապէս՝ և պաշտօն հոգևոր ընդ մարմ-
 նաւոր պաշտօնին զուգակցեալ, ան
 մատչելի ամբողջ է ընդդէմ Արդէօնա-
 խումբ դիւաց: Արդ՝ որովհետև ձրի
 շնորհօք Փրկչին մերոյ կոչեցաք մեք
 յազգ ընտիր, և Սբ, զի Աստուածե-
 ղէն բնութեանն լինիցիսք հաղորդա-
 կիցք, պաշտեսցուք զԱստուած հոգւոյ
 պաշտօնիւ ըստ Աստուածադիր հրամա-
 նի՝ յամսրոտէ, յամանձնէ, և յամ զօ-
 բութենէ մերմէ: Կացցուք յազօթս
 հոգւով, և մտօք. մանաւանդ ՚ի կեն-
 սատու, և ՚ի Փրկագործ Պատարագին,
 զի է յիշատակ անձառելի անօրէնու-
 թէն Փրկչին մերոյ. քանզի՝ ահ մեծ է
 անկանիչ ՚ի ձեռս Այ կենդանւոյ:
 Ընկեսցուք ՚ի մենջ զչարիս. թօթափես-
 ցուք զյանցանս մեր. աղերսեսցուք
 զԱստուած արտասուալից հառաչմամբ,
 զի գործակից լինիցի մեզ ՚ի բարիս առ-
 նել. և զմեզ կերպարանակից արասցէ
 Պատկերի Արդւոյն իւրոյ, որ յայսմ
 սբ պատարագի ինքն զինքն մտաւ ջանէ
 մեզ. ինքն մատչի առ մեզ. ինքն զինքն
 բաշխէ մեզ, և ինքն անձախտապէս բաշ-
 խի մեզ: Ասաւել ևս զգոյշ լիցուք
 ՚ի ցանկութենէ մարմնոյ, և աչաց, և
 յամբարտաւանութէ կենացս. զի՝ ըստ
 բարեպաշտ թագաւորին մերոյ Հեթ-
 մոյ.

Մեք

Մեք ծառայեալեմք բիւր աս տից,
կապեալ տոռամք շար շողթայ ից:
Աստ ողջ՝ և արթուն լեր,
շաղգ մեր մի քամա հեր:

Խորհրդաւոր Ռէկոմենդ. Ռեժե Խորհր
դոյ զԳեղարուոյն Սպարապետաւորոց
Գահանային:

Թէ մեք, կամ այլ միւս (ովոր և
իցէ.) ուսուցիչ Աճային խորհր
դոյ՝ հակաճառական բանիւ յաճակնել
լըբի զԱտուածային անսահմանելի
խորհուրդս ընդ սահմանաւ արկանել
կամ՝ տալ նոցա վերջական մեկնութիւն
այնպիսին իբր գծնդակ դե, և հակա
մարտիկ ստան՝ հերքեալ՝ ՚ի գաւթէ
տանն ԱՅ, ՚ի բոց հալածի քարամբք
հաճատոյ բանից ՚ի հաճատացել հօտէն,
և ՚ի նշովս դնի իբր հոյհոյից: Քանզի
անհնարին իմն է, զի սահմանեալն զան
սահմանելի միտս ԱՅ ընդ սահմանաւ
արկցէ. մանաւանդ յ'այսմ սահական
կենցաղի. ուր ոչ գէմ յանդիման տեսա
նեմք զԱճային խորին խորհուրդս,
այլ իբրև ընդ հոյելի օրինակաւ:

Ըրդ՝ սոսմ մեք ըստ տկարիմաց հանճա
րոյ մերոյ գիցնօք կարճաւօտակի
զերկդիմի մեկնութիւնս պատարագա
նուէր քահանայի զգեստուցն:

Ա-

Առաջին Ավանդանք:

- 1 Ասկան, և սաղաւարան փրկութեան նշանակէ գ.թ. մարմնանալն: Բանդի՛ Բանն Աճ անժամանակ ծնեալ ՚ի Հօրէ, իսկ ՚ի ժամանակի մարմնառութեան ՚ի Մարիամայ Սրբոյ Կաւէն. զիւր գլուխն արտաբասակս ծածկեաց մարդեղութեամբ, որ է մերս բնութի. Ի՛ր ՂԱտուածութիւնն իւր ծածկեաց մարդոյս կերպարանօք. (զի ըստ Աւարկելոյն՝ գլուխ Բրիտոս սի Աճ է.) և եղև աներևոյթ Բանն Ատուած՝ հրեշմկ երևելի, և զօրաւոր, զգեցեալ զամալ, և ծիածան ՚ի գլխինստեալ ՚ի վերայ թեթև ամալոյ՝ մաքուր, և ամբիժ մարդեղութեանն:
- 2 Սպիտակ շապիկն ցուցանէ զամբիժ յղացումն, զանախա ծնունդն, և զանաբառ կեանս Փրկչին մերոյ:
- 3 Գօտին նշանակէ զանբաժանելի միաւորութիւնն Աճութեան ընդ մարդկութեանս, ևս՝ զամենայազթ զօրութիւնն Բրիտոսի:
- 4 Բազպանն ցուցանէ զործարժեալ փափազն Բի զն մերոյս փրկութեան, սոյ ինքն Տերն մեր ստէ. հաւր եկի արկանել յերկիր. և զի՛ նշ կա՛նիս, թէ արգէն իսկ բորբոքիւր: Եւ մկրտութիւն մի ունի՛մ մկրտիլ. և զհարգ փութամ, մինչև կատարեացի: ևս՝ զանպարտելալ Փրկչին մերոյ, որով զբաշխահար մեր

մեքենայս դաւաճանօղ օձին խանդա
րեաց: ևս՝ զքաղցրալուծ, և զհար սա
տուիրանն սիրոյ հանդերձ բարեգոր
ծութեամբ:

5 Աւարն՝ զբի հայրակամ անճառելի
հնազանդութիւնն, և զհամբերութիւն:

6 Հուրջառն ցուցանէ զբի փառաշե
ղութիւնն՝ լի շնորհօք, և ճշմարտութիւն .
զի՛ ՚ի նմա ամ լրումն Ածութեանն
բնակեցաւ, և եղև գլուխ մարմնոյ Եկե
ղեցւոյ՝ յամի յառաջացեալ քահանայ,
և քահանայապետ յաւիտեան ըստ կար
գին մեղքիսեղեկի: Եւ այսպէս. զե
ղեցիկ տեսլեամբ քան զնոյ՛ որդիս մարդ
կան. զսուր վայելչութիւն, և զեղոյ ընդ
մէջ իւր ամեալ. զարդարեալ և պաճու
ճեալ սքանչելապէս եւ յ՛ ըղգեստասա
նէն արդանաթի մօրն կուսի յ՛ ստեանն մե
նումարտութիւն. և հակայօրէն ցնծացաւ
ընթանալ զճանապարհս ճշմարտութիւն,
հեղութեան, և արդարութիւն առ՛ ի իսան
գարեւ զգարանակալ մեքենայս մար
դասպան բանասարկութիւն:

ԵՐԵՄՅ ԴԻՆՈՒԹԻՆՆ:

Քահանայն է պաշտօնեաց՝ տեղա
կալ, փոխանօրդ, և նոյն ինքն
Ք: զի՛ ՚ի պատարտողէն՝ քահանայն
ոչ սակ. Այս է մարմին Բի. Այս է
Արիւն Բրիտանոսի. Ըօրում Մկրտիչն
ասէր, սա է դառն ԱՅ: Այլ՛ ասէ քա
հա

հանայն՝ Այս է մարմին իմ, Այս է ա-
րիւն իմ: Ուրեմն՝ ուղ ինքն Քն՝ կատա-
րէ անարիւն պատարագաւն զխորհուրդ
արիւնեաց պատարագին Քն, որ ինքն
խկ ևս աներևութաբար է ընդ պատա-
րագիչ քահանային:

1 Ասկաս, կամ՝ սաղաւարտ պատարտ
գողին նշանակէ զայն ձորձն, զոր Հրէ
այք ՚ի տան քահանայապետին Կայիա
փայ զգլխով Քն արկեալ, և ծածկել
զերեսս նր՝ կտտակելով, կափելով, և
ստտակելով ասէին. մարգարէաց մեզ
Քնդ, ով է՝ որ էհարն զքեզ:

2 Սպիտակ շապիկն նշանակէ զհան
գերձն սպիտակ, զոր Հերոդի այսպն ա-
րարեալ զՔն՝ էարկ զնովաւ, և ետ տա
նիլ առ Պիղատոս:

3 Գօտին ցուցանէ զայն կապն, որով
չՔրիստոս ՚ի սեան կապեալ՝ գանհա-
րին զինուորքն:

4 Բաղպանն ցուցանէ զկապանն, որ-
ով ամբօխ Հրէիցն ՚ի Գեթսամանի
կալեալ զՅն՝ կապեցին զնա, և տարան
առ քահանայապետն:

5 Ուրարն նշանակէ զխաչափայտն, զոր
Փրկչին բարձեալ ինքնին ելանէր ՚ի
Գողգոթաց:

6 Շուրջառն նշանակէ զկարմիր քլա-
միզն, և զծիրանի հանդերձն, զոր զինու-
որք դատաւորին զգեցուցին Քն:

Եւ զլսոյ պսակ քահանային, կամ՝ առ
զաւարտն

զանարան նշանակէ զփուշ պսակն Քի:

Լ յսպէս զգեատանորեալ քահանայ ին՝ ելանէ յ'ատեան բեմին, որ է Գողգոթա բլուրն: զի անգ յօժարս համարաիւ մատուցէ Հօր Այ զանձն իւր ի փրկութի մեղաց մարդկան:

Ըստ այսմ, և զայլ յողնագլխի, վայելուչ, հոգևոր և խորհրդաւոր մեկնութիւն զգեատուց պատարագիչ քահանային՝ միշտ է կարելի զմտաւածել:

Անձնք զփոստայն. Հայոց, և Լաիկաց Բարեատու:

1 Վահաս, վտաւակ: Ամիստուս, հու մերայէ:

2 Շապիկ, պճղնաւոր: Ա՛լբա, պօ գերիս:

3 Գօտի, կամար: Չինգուլում, զօ նա:

4 Բազդան: Մանիպուլուս:

5 Ուրար, պատմուճան: Օրարիում, ըստօրս:

6 Շուրջան: Կահուլա, պլանկտա: Մաղաւարա: Գակէա:

Ապ զհոգեշահ ջարջարանս Փրկչին մերոյ ի խորոց սրտից զմտաւածէ՝ մանաւանդ յ'անձառելի, և յ'ահաւոր խորհրդով ՍԷ Պատարագին. զայս չորս պետական գլուխս բարձր խակուլ յաճախիցէ:

1-Ո՛վ է, որ առաւելո՞ւնէ: Որդիք Այ, Աստու

Աստուածն ճշմարիտ. որ խնովս քնու
Թի՛ իբր Թէ ես կամաւ ընդ նմա իցեմ,
վասն իմ մահապարտիս վնասուց պատու
հասին, և առ փրկու. Թիւն իմ անմահն
մեռաւ, և անպարտն յանցաւոր դա
սեցաւ:

2 Ձիւն կրե՞ց: Տերն բոլորից կամաւ,
և հաւանողական հաճու. Թի՛ խնովս կեր
պիւ եկաց յ'առեկնի իւր ստեղծուա
ծոյն. ոչ խօսեցաւ և ոչ բարբառեալ
յանդ. իմանեաց զմատնիչսն, ոչ ըմբերա
նեաց, և ոչ Թշնամանեաց զհայհոյիչսն.
այլ սոսկալի տանջանաց, անտանելի
նախատանաց, և անկշռելի արհամար
հանաց համբերեաց:

3 Ո՞ր = շո՞ք: Վս իմ մշտապահ յան
ցաւորիս, որ քան զնմա՛ ստեղծուածս
ապերտիտ, դժնեաց, տժգոհ, մահա
պարտ, և մաղձալի դատնիմ:

Ընդէ՛ր: Ո՞չ Թէ զիս 'ի պէտա ունէր,
կամ՝ բարի ինչ յ'առաջ յ'իս տե
սեալ էր. այլ միայն՝ վասն իւրա
կամ անձառելի սիրոյն, անբո
վանդակելի բարեհաճու. Թիւն,
և անասնմանելի ողորմու
Թեանն՝ կամեցաւ փրկել
զիս 'ի բերանոյ վիշա
պին: Սիրով աւրեմն
և ես զո՛ւր հասու
ցից սիրոյն յ'նմա՛
արարս իմ:

MYSTERIA PASSIONIS ET MISSÆ. 1

SACERDOS ACCEDIT AD ALTARE.

Քս երթայ 'ի պարտեղն :

Եւ Քահանայն 'ի սեղանն :

Արարիւմիսն :

Տէս թէ՛ սրբան յօժարու
թիւ, լրջմտութեամբ՝ և սի
րով 'ի փրկութիւն քո մատչի
Փրկիչն . և դու սրբան դան
դաղիս 'ի ծառայել նմա :

Ազ 264 :

ՏԻՒԻՄ ՅՍ ՔՍ, որ 'ի
կարգել զսրբազան խոր
հուրդ մարմնոյ՝ և արեան քոյ
անչափ յօժարամիտ սիրով, առ
'ի վաղվաղել զփրկութիւն մեր՝
չողար 'ի պարտեղն . շնորհեա՛
ինձ մտադիւրութեամբ զՎ.
տուածային պաշտօն քոյ լսել
և կատարել ամէն :

S INCHOAT SACRUM

Քս աղօթէ 'ի պարտիղին :

Եւ Քահանայն զսէ Պարգին սկսանի :

Ամարիսնիսն :

Տէս բարձոք, թէ՛ ո՞նչ Փրկիչն
քո 'ի յ'աղօթս առանձնա
նայ, և 'ի սիրելի աշակերտացն
իւրոց՝ իբրև քարընկէց մի հեռա
նայ. ուսի՛ր ե դու յ'աղօթից ժա
մանակին 'ի բացթողուլ զընաւ
աշխարհական զբաղմունս :

Աշիս :

Տէ՛ր իմ Յս Քս, որ արժա
նի արարեր զանարժանս բա
րեհաճութիւն ընդունիլ 'ի ներ
կայութի քոյ. շնորհեա՛ ինձ, զի
զընաւ աշխարհական ցնորմունս
արտաքսելով՝ առանձնացայց լի
քեզ, ոնչ ե դու մենացար 'ի պար
տիղի լի Տօր քում երկնաճոքի.
որով քա՛նիցեմ զկեցուի հողոյ
իմոյ առանձնակի՝ իկարգարանելի
Քս

SACERDOS DICIT CONFITEOR

4
Վր՝ անկանի 'ի վերայ երեսաց
իւրոյ՝ հանդերձ քրտամբ ա-
րեան, և ջրոյ:

Եւ Վր ահանայն խոնարհեցուցանելով
շանձն եւր, առէ՝ շխոսարովանիմն:

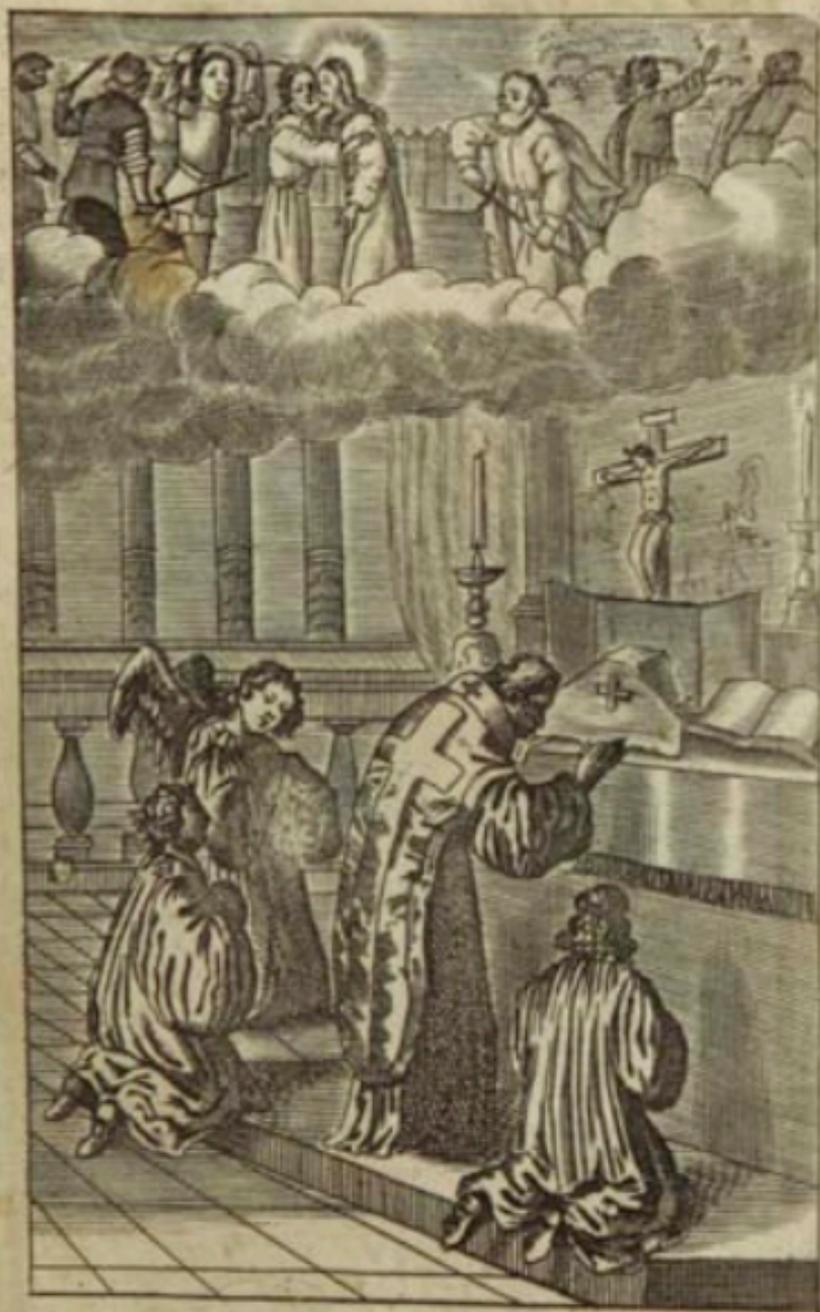
Ախարիսիան:

ՏԵ՛՛՛՛՛ զՓրկիչն ծանրացեալ
բեռամբն մեղաց քոյ՝ անկա-
նի 'ի վերայ երեսաց իւրոյ. նաև
հոսի յ'երակացն արիւն լ՛ջրոյ:
Խոստովանի՛ր ուրեմն լ՛Վրա
հանային առաջի Վ.Յ՝ և ամե-
նից Սրբոյ նր՝, զի մեղք՝ և յան-
ցանք քո խոնարհեցուցին զնա:

Աւ՛՛՛:

ՏԵ՛՛՛՛՛ իմ Յր՝ Վր՝ Խոստո-
վանիմ առաջի Վ.Յ՝ հօր
քոյ երկնաւորի, և ամ Սրբոյ
քոյ, զի յանցանք իմ տաղնապե-
ցուցին զքեզ. աղաչեմ զքեզ՝
չնորհեա՛ ինձ, զի՛ ի բոլոր սրտե-
զդ ջացայց՝ ի մեղաց իմոյ. ամէն:

Վր

ADSCENSUS ET OSCULUM ALTARIS.

5
Վս քայլէ առ Յուդաս, յորմէ
համբուրիւ մատնի :

Եւ յահանայն ելանէ 'ի բէն, և համ
բուրէ զէջ սեղանոյն :

Անարիւնիւն :

Տե՛ս թէ՛ որպիսի՛ դաճածանու թք
նշանք բարեկամու թեան 'ի մատնու
թիւն Փրկչին քո փոխարկին . նակ՝
քանկցս անգամ զքո բարեկամն մատ
նեցեր, զընկերդ, և զմերձա՛ւորդ սպա
րեցեր :

Ազօր :

ՏԵ՛Ր իմ Յս Վս, որ նեն
դաճոր համբուրիւ թշուա
ռելի աշակերտին քոյ մատնեցր
առաջի թշնամեաց քոյ . շնոր
հետ՝ զի կարացիյ ուղղապէս
դնալ յ'ամ դործս իմ լքեղ,
և ընդ մերձա՛ւորաց իմոց . և ըս
տանալ զքոյինաստատուէր խա
ղաղու թիւնն անտ՝ և 'ի հանդեր
ձեւումն . ամէն :

Վս

PROGRESSUS AD CORNU EPISTOLÆ.

Ք՛ս կալեալ՝ և կապեալ ածի :

Ք. ահանայն էրնայ յ'անկէան Սեղանոյն
 առ Վերջն :

Ա. Ինարիտնիսն :

Տե'ս շփրկիչն քո կալեալ ոն՛ աւա
 ղակ, և կապեալ որպէս մարդաս
 պան. 'ի ձորոյն Աեդրոնի մինչև ց'Երու
 սաղէմ քարչեալ տանի ոն՛ մահապարտ :

Ա. շոն+ :

ՏՎ՛Ր իմ՝ և Փրկիչ հոգւոյ
 իմոյ, որ 'ի յ'արձակել զկա
 պանս մեղաց իմոյ՝ կապեցար
 յ'անդուԹ՝ և 'ի Ժպիրհ զինուո
 րաց ոն՛ մնասակարդող, և քար
 շեցար ոն՛ մահապարտ. պարզե
 եա՛ ինձ, զի արձակեցայց 'ի յան
 ցանաց իմոյ, և կապանօք Վ՛ս
 տուածային սիրոյդ կապեցայց
 ընդ քեզ, և 'ի քէն միայնոյ
 քարչեցայց 'ի ճանապարհս սրա
 տուիրանաց քոյ. ամէն :

Ք՛ս

INTROITVS MISSÆ.

Վր՝ ածի, և մուծանի առ լ'ն
նայ քահանայատէտն, և յ'անի
բաւ ծառայիցն աստակի:

Վահանայն ընկեռանդաւ պատար
բազին:

Անարիւնիւն:

Տե'ս թէ' որչափ ամբարշտաց ժողովն
խնդայ'ի յ'ըմբռնիլ արդարոյն. ըւր
զարցումն Քահանայատէտին, զվեղմ
պատասխանին Յե, և զյանդգնութի
ծառայիցն, որք'ի ծառայել Տեառն
իւրեանց' զՖրիկինքո չարացար չարչա
րանօք չարչարեն:

Ազօն 2

ՏՐ իմ Յիսուս Վրիստոս'
որ զանձնդ քոյ անձնիշ
խան կամօք թողեր անօրէն
դատաւորաց, և փոխան մեղմ
պատասխանւոյն պնտագոյն աս
տակեցար. շնորհեա' ինձ զարի
ութիւն, զի քե բաւիցեմ հեզու
թեամբ ամենայն անիրաւ հա
լածանաց համբերել'ի պատիւ
քոյ. ամէն:

Վր՝

KYRIE AD ELEIZON. 8

Վր՝ առաքի առ կայիափայ քա
հանայապեանն . Պետրոս ուրա
նայ զՎր՝ :

Վր՝ ահմնայն 'ի ձէջ բեֆն աւէ . ՏՄ
ողորձեաց . Խոս' Փարոս 'ի Բարձրանս :

Անբարեբանն :

Տե՛ս զանարժան, և զանիրաւ դա
տատանն շրէկց ընդդէմ Քի, որ
մեծարէր զՀայրն խը երկնաւոր :
Քանիցս անդամ կորադլուխ լինիս յ'ե
րեսայ մարդկան վասն խոտաովանութի
քոյդ հաւատոյ, և Աստուածային սա
աւոյն :

Ազբն :

Ո՛վ, Տէր իմ Յս՝ Վր՝, խոտ
տովանիմ զի բազմիցս բա
նիւք, և գործովք ուրացայ
զքեզ . և երկեաց առաջի մարդ
կան դաւանիլ զանուն քո ՍՔ .
Հնորհեա՛ ինձ՝ զի գիտացից զսկա
րութիւն իմ, և բարձրք հեռա
ցայց ընդ Պետրոսի 'ի մեղա
զեկ սատճառաց . ամէն :

Վր՝

SACERDOS DICIT DOMINUS VOBISCUM

Վր՝ զառնայ՝ և հայի՝ ՚ի Պետ
րոս, որ ելեալ արտաքս զառնա
գոյն լայ զմեզս իւր:

Վահանայն դառնայ՝ ՚ի Ժողովարդն,
և սուէ. ՏԻ ընդ յեզ:

Անաբիո-նիսն:

Տե՛ս թե՛ որպէս ընկերակցութիւն
վատթար մտորեցոյց զՊետրոս, և
զիւր Վարդապետն ուրացոյց. որպէս
սմենադուժ հայեցո՛ւած Փրկչին ապաշ
խարեցոյց զնա՝ ՚ի յանցանացն, և՛ ՚ի վատ
թար ընկերակցութենէն. ուսիր և
գու լալ զյանցանս քոյս, և վախչիլ ՚ի
մեղսառիթ տեղեաց:

Ազօն:

ՈՎ Տէր իմ Յ՝ Վր՝ որ սրա
շարեալ ՚ի Թնամեաց, խնա
մեցեր սիրելի աշակերտիդ, և
քաղցր հայեցութեամբդ դար
ձուցեր զնա՝ ՚ի յապաշաճութի
մեղայն. հայեացի՛ ՚ի քարացեալ
սիրտ իմ, զի կարացից արտա
սու՛իլ վասն նեխեալ յանցա
նացս:

Վր

SACERDOS LEGIT ORATIONEM
ET EPISTOLAM.

Ք՛ս ածի առ Պիղատոս :

Ք՛ս հանայն ընկերանոս պաղօնս՝ և
չընկերոյոսածն :

Անարիւնիան :

Ք՛Ն Հանայապետքն կամե լով
ղինքեանս անմեղ՝ և ան
պարտառնել մահուանն Ք՛Ն,
բերեն զնա առ Պիղատոս, սուտ
չարախօսին զնմանէ . իսկ Փրբ
կիչն ունկնդիր մնայ լուռ, ոյր
աղաղաւ յոյժ զարմանայ դա
տաւորն ուսիր և դունախ լուռ
Թ՛ք ունկնդիր լինիլ չարախօ
սաց, և ասլայ սլատասխանել :

Աղօլ+ :

ՈՎ Տ՛ք իմ Յ՛ս Ք՛ս՝ աղալեմ
զքեզ ը Պատարաղչիս . ար
ժանի արա՛ պարգևել ինձ ո՛չ
միայն զգիտութիւն ճշմարտու
թեան, այլև զգործ նոյնոյ
ճշմարտութեանն . Միչն :

Ք՛ս

AD.
MUNDA COR MEUM.

Ք'ս տանի առ Հերոդէս, յ'որ
մէ սպիտակ հանդերձիւք այսին
արարեալ արհամարհի:

Ք. ահանայն 'ի ղէջ Բեթիւն աղաչէ զԼ'ծ
Չանն Տաբաւր արարի' և լէշն'ի, որով չա
բողել Բա՛նիցէ զս'Բ Լ'ն'եփարանն:

Անարիւնիւն:

Տե'ս զԻմաստութիւնն Հոր Աստու
ծոյ իբր զխմար որ այսնարարեալ
արհամարհի 'ի Հերոդէ, որ հրաշագոր
ծութե՛ն ե.ե.թ աղագաւ ցանկայր տեսա
նել զՅիսուս:

Առբ+:

ՈՎ. ՏԵ՛ իմ Յ'ս Ք'ս' որ սպի
տակ հանդերձիւքն ծանակե
ցար յ'ամբարիշտ թաղաւճո
րէն. աղաչեմ զքեզ՝ շնորհեա՛
ննձ զսպիտակ հանդերձն ամբ
ծութեան. բաշխեա՛ և զկարո
րողութիւն, որով կարացից ան
աղտ՝ և առանց դարչութեան
պահել միշտ՝ և յ'ամենայն ուրեք
զսուրբ հանդերձն մաքրու
թան. ամէն:

SACERDOS LEGIT EVANGELIUM ET
DICIT CREDO.

Վասնդրէն տանի առ Պիղա
տոս, և խոստովանի զիւր արքայ
ութին. արձակի Տարաբբաս
խոսովարարն:

Քահանայ ընկենաւ զԼէւիփարան, և շշ
հաստարարն:

Զինարիւնիւն:

Տէս թէ վատթարք ո՞րպէս
'ի միասին ձկտին, և լինին բա
րեկամք նախատմամբ Փրկչին:

Զշեթ:

ԱՍՏՅՅՎՍ՝ որ յամ
բարշտայ նախատեցար իբր
կատակ, և նուաատադոյն քան
զՏարաբբաս համարեցր, զար
քայութիդ երկնաւոր առաջի
դատաւորին համարձակութի
խոստովանեցար. շնորհեա՛ ինձ՝
զի և ես զարքայութի քո համար
ձակորէն քարոզեցից, զքեզ՝ և
զպատուիրանս քոյս՝ ի վեր քան
զամ ստեղծուած մեծարեցից.

ամէն:

SACERDOS DENUDAT CALICEM.

Մերկացուցանի Վրիստոս :
Վահանայն Բառնայ զԺածկոյ սկիին :

Ազ Խարիտ-Բի-ն :

ՏԵ՛ս Թէ՛ որպէս դատաւորն,
սակս ՚ի գուԹ շարժելոյ ըզ
խստասլարանոց Հրէայսն, հրա
ման տայ զինուորացն, զի ձաղէս
ցի Փրկիչն մերկացեալ ՚ի հան
դէրձից :

Ազ զՅԷ+ :

ՈՎ ՏԵ՛ Խմ ՅԵ՛ ՎԵ՛ որ վԵ՛
խմ մերկացար՝ և ձաղէցար
՚ի զինուորաց . շնորհեա՛ ինձ, զի
բաւեցից բայ խոստովանուԹ ք
մեղացս զհին մարդն դործով քն
իւրով ք հանդերձ փոխարկել
՚ի նոր, և ՚ի քեզ հաճոյ մարդ .
ամէն :

ՄԱՐԿԱՆՆԱՆ ԵՒ ՎԵ՛

OFFERTORIUM.

Քրիստոս դանիւ ձաղի :

Քահանայն Տապաւոցանէ Կընծայան :

Արարիւնք :

Տէ՛ս զամարդի դաժանութիւն,
որով անգութ զինուորքն
այնպէս ձաղեցին զՔրիկին, որ
ամենասուրբ մարմինն վիրոջ
լցեալ տեսանիւր, և Վճամար
մնոյ արիւնն յերկիր հեղեալ.
զարթո՛՛ի քեզ զղջումն մեղաց
քոյ :

Աղբիւր :

Ո՛ւ Տէ՛խ Յո՛ր Քո՛ր որ կա
պէցար իբր գերի, ձաղիւ
հարար իբր յանցա՛նոր. պարգե
եա՛ ինձ, զի բա՛ւեցից սանձել ըզ
վայրագ մարմին իմ, զի մի լնցի
կոխան հողի իմ յիմ մարմնոյ.
ամէն :

Քրիս

SACERDOS TEGIT CALICEM

Վրիստոս փշով պսակի։
 Վահանայն ծածիէ զսկիհն։

Անբխանիւն։

Ո՛հ թի՛ որքան աճի կատա
 զուժի ամբարշտաց. արկանի
 քղամիդ կարմիր զՖրկչաւն, և
 դնի ՚ի գլուխ նորա պսակ բոլո
 րեալ ՚ի փշոց. որ սչ միայն էր ցաւ
 այլ և նախատինք։

Աղբի։

Ո՛վ ՏԻ՛ իմ ՅԾ՛ ՎԾ՛ որ ու
 նիս զՎսակ յաճիտենից փա
 ռաց, կրեցեր վասն իմ զայնալի
 սի նախատելի հանդերձ՝ և պը
 սակ. աղաչեմ՝ շնորհեա՛ ինձ,
 զի արհամարհիցեմ զբնաւ աշ
 խարհական փառս, և զքեզ մի
 այն ճանաչիցեմ, և պաշտիցեմ.
 ամէն։

SACERDOS LAVAT MANVS.

Պիղատոս լուանայ զձեռս՝ և
ասէ. քանեալ եմ ես յ'արեւել
արդարոյդ այդօրիկ:

Քահանայն լուանայ զձեռս իւր:

Անարիւնիւն:

ԴԱտաւորն 'ի Փրկչին անմեղութե
նչան՝ լուանայ զձեռս իւր, կամե
լով զինաս գատապարտութեանն գնել
'ի վերայ շրեկց, որք զարհուրելի ա
նէծս 'ի վերայ ինքեանց, և որդւոց իւ
րեանց հայցեցին. հայեաց' մի գուցէ
արիւնն Քրիստոսի իցէ քեզ 'ի գատա
պարտութիւն:

Աշխ:

ԱՍՏԷՐ ԻՄ ՅՊ ՔՊ՝ որոյ
անմեղութիւնն հաստատի
լուացմամբ ձեռաց դատաւո
րին. ազալեմ զքեզ՝ մաքրեա
լիս յ'ամենայն ազտեղութենէ
մեղացս, զի մաքրել խորհրդով՝
բանիւ՝ և դործով բանեցից
սրտամուձանաւն ամբծութեան
երեկի առաջի քո. ամէն:

Պի

ORATE AD FRATRES.

Պիղատոս ածէ արտաքս զՎս
առ յողովուրդն :

Քահանայն դատեաց առ ժողովարդն,
և ասէ . աղօթեցէ՛ք էղբարք :
Անարիտիսն :

Փրկին քո լեալէ՛ նշանակ .
դատաւորն գթայ . բայց չրէ
այք մնան անդուժք :

Ազգիս :

Տէ՛ր իմ Յս Վս, յանցանք
են իմ, որք պատճառեցին
քեզ զայնքան ցաւ՝ և վիշտ, զորս
կրեցեր . զարթո՛յ յիս զկենդանի
հաւատ, որով կարացից հաւա
տալ, պաշտել և երկիրպանել
քեզ ՚ի Սք հաղորդութեանն .
Լ՛մն :

Վս

AD PREFATIONEM.

Ք՛ս'ի մահ մատնի, զի խաչեացի
 Քահանայն ընթեռնուս զկանոն Պա

տարագին ։

Անարիւնիան ։

Լ՛ւր զանիրաւ լճիուն 'ի վե
 րայ ամբիծ Փրկչին քոյ .
 զայրացիւր 'ի վերայ անիրաւ դա
 տաւորին, որ յ'երկիւղէ մարդոյ՝
 Թիւրեաց զդատաստանն ։

Ա զԹ ։

Տ՛Լ՛Բ իմ Յ՛ս Ք՛ս, որ լ՛ս մա
 հատարտիս Թողար զքեզ
 դատարարտիլ՝ և 'ի խաչ հանիլ .
 շնորհեա՛ ինձ աղաչեմ՝ զի մի՛ ի
 ցեմ՝ անիրաւ դատող 'ի վերայ
 մերձաւորեղբորցս . նաև՝ արժա
 նի դտայց լսել յ'աւուր դատաս
 տանի զերանաւէտ կոչումն յ'ա
 մէնորհնեալ բերանոյ քումմէ .
 Լ՛մէն ։

Ք՛ս

MEMENTO PRO VIVIS. 79

Ք՛ս բարձեալ զխաչն ելանէ՛ ՚ի
Գողգոթայ:

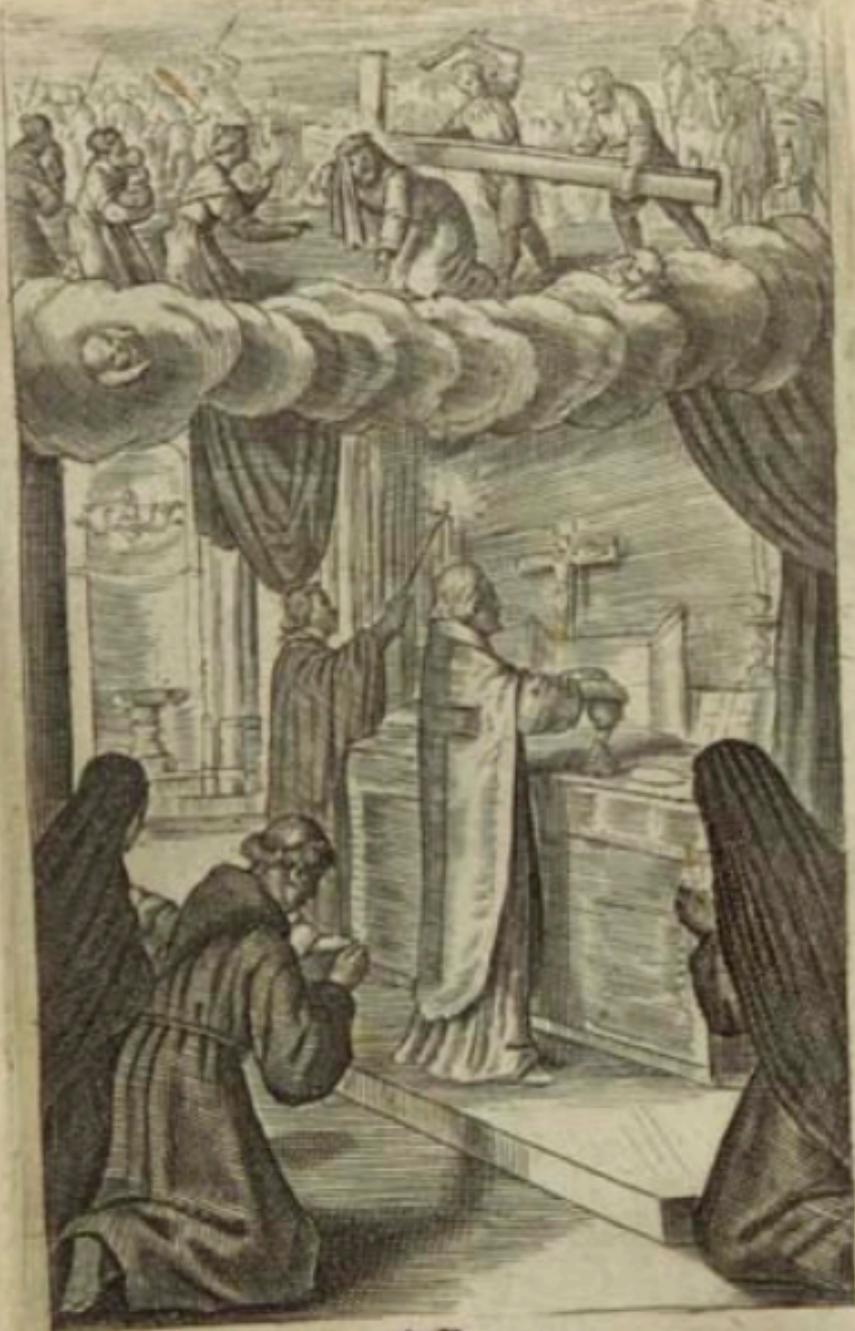
Ք ահանայն առնէ զճիշարակ վասն կեն
դանեաց:

Ա ինարիւսնիւն:

Քէայք բրձին զխաչափայտն
՚ի վերայ վիրաճորեալ ուսոյ
Փրկչին. տէս ո՞րքան սիրով
Փրկիչն քո ընդունի զխաչա
փայտն:

Ա շէն:

ՏԻ իմ՝ և Փրկիչ իմ, սրատկա
ուելի մնամ ես խորհելով
զխոնարհութի քո, որով զխաչա
փայտն բարձեալ կրեցեր. տուր
ինձ աղաչեմ զչնորհս, զի յօժա
րութեամբ կրեցից զինձ հանդի
սեալ խաչն. Ամէն:

AD
INFRA ACTIONEM.

Քստայէ զերեսս իւր 'ի վերայ
դաստառակին Ա երոնիկայ :

Քահանայն դնէ զ յետս իւր 'ի վերայ
Սկիւն :

Ալ ինարիւսիւն :

Յնչանք մեր ծանրացուցին
զխաչափայան. անկանի խա
չակիր Փրկիչն, ոչոք է որ թեթե
ացուցանէ զբեռն նորին, եթէ
ոչ կանայք ոմանք՝ որք կոծելով
ընդ անձուկ ճանապարհն զհետ
Փրկչին երթան :

Աղբի :

ՏԻՒԻՄ ՅՄ ՔՄ՝ որ 'ի հա
մայն չարչարանս քո, և 'ի նա
խատինս առաւել 'ի վերայ հան
դերձեալ թշուառութեանցն
Լըուսաղէմի տրամեցար, քան
թէ 'ի վերայ քոյդ բաժակի.
չնորհեա՛ ինձ՝ զի մերձաւորաց
խոյ, մանաւանդ աղորմելեաց՝
բաւիցեմ ցաւակցիլ ամէն :

SACERDOS SIGNAT OBLATA

Ք'ս բւեռի 'ի խաչափայտն :

Քահանայն օրհնէ պընծայսն :

Անաճախիւն :

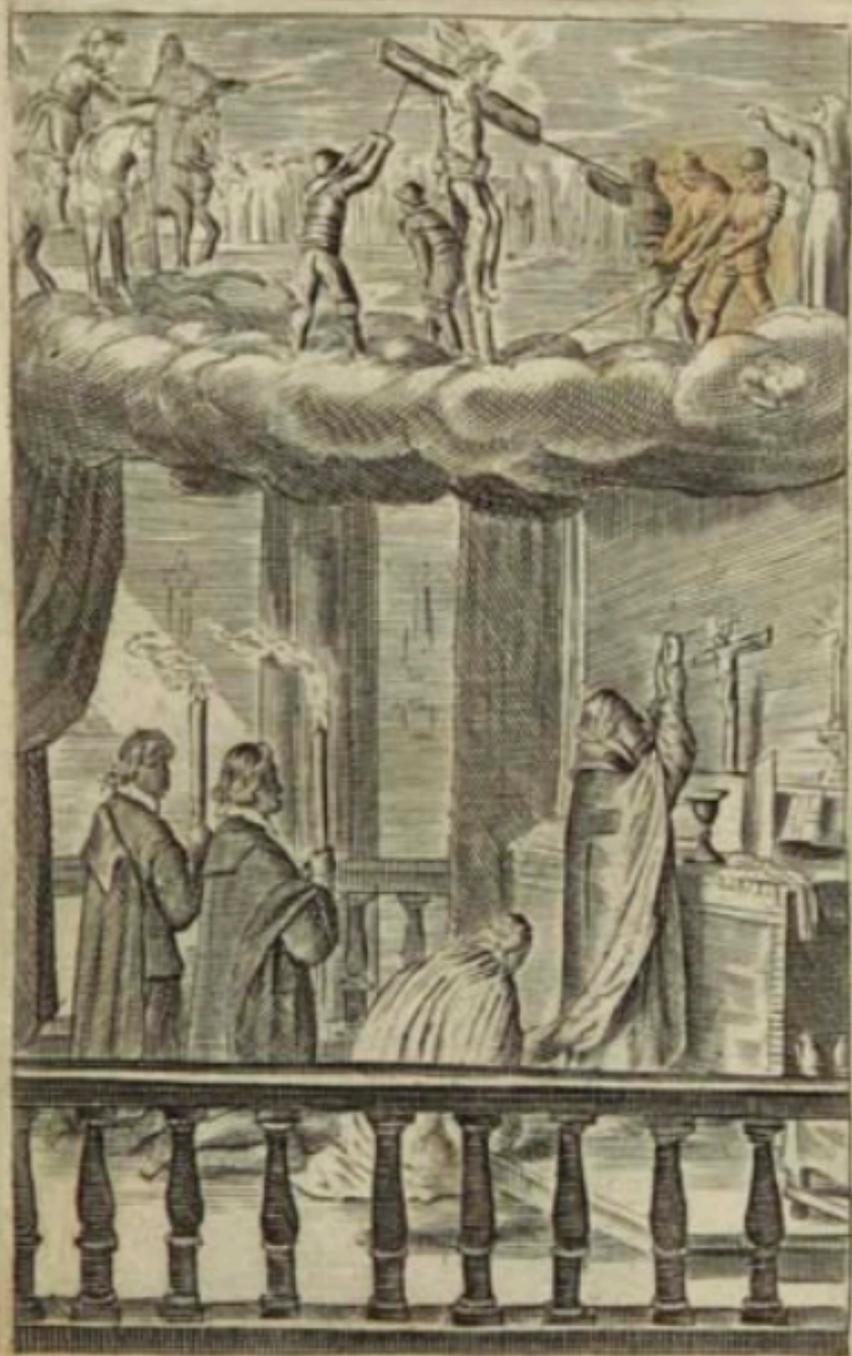
Ս Մ. յրազ դահիճք, և արեան
արբու արբանեակք քար
շէն, տարածեն՝ բւեռեն՝ և
պրկեն զՎրկիչն քո՝ ի վերայ խա
չափայտին :

Առբ+ :

Տ Վ'ր խմ Յիսուս Քրիստոս՝
Ղշմարիտ հաշտարար, և
միջնորդ մարդկան, բւեռեա՛ն 'ի
հոգի խմ զՄտուածային սէր
քո, զի զբնաւ խաչա՝ և ձախոր
դու թիւնս բաճիցեմ 'ի փառս
քո բառնալ. ամէն :

Քրիս

AD
ELEVATIONEM HOSTIÆ. 22

Քս խաչեցեալ բարձրացուցա
նի :

Ք ահանայն վերացուցանէ զճարձին

Ք ընդոսի :

Ա նախաբխան :

Ա չա՛ղարդարողն արարածոց
'ի միջօրէի մերկայեալ յ'ա
րարածոց կախի 'ի խաչին . մի
սլատկառիւր նայիլ՝ զոր մեղօքդ
խաչեցեր :

Ա ռօ՛ւ+ :

Ա Տիրպագեմ քեզ խաչեցե
լոյդ՝ ճշմարիտ Աստուածու
թիւն, և ճշմարիտ մարդկութի .
ով ամենաքաղցր Փրկիչ իմ,
չնորհեա՛ն ինձ՝ զլոյս քո տեսա
նել անտ՝ և՛ի հանդերձեւումն .
Ա մէ՛ն :

Ս ու ը բ

AD
ELEVATIONEM CALICIS.

Սուրբ արիւնն ելանէ՛ ՚ի խո
ցեալ կողիցն Յի՛:

Վահանայն՝ ՚ի վեր Բարձրացոյցանէ
շահէհն՝:

Անարիւնն ՚:

Ս՛ր մտայոյդ՝ ՚ի վերայ վիրաւ
որեալ ամենամաքուր մար
մնոյն Փրկչին քոյ, որոյ կողքն
կրկին անգամ տիգաւն խոցին:

Ո՛հ թէ՛ քանի՛ցս անգամ կրկնես
խոցել զՓրկչին քո:

Աշտ՛:

Ո՛վ կենդանարար՝ և Մ՛ծա
րեալ արիւն. սրբեա՛ն և լ՛ն
զանձն իմ՝ յամենայն աղտեղու
թենէ, զի մաքրեալ արեամբ
զառինդ՝ արժանի գտայց ճա
շակման յա՛խտենասկան ստղոյն.
Մ՛նն:

AD ME MENTO PRO DEFUNCTIS.

Վ՛ս աղօթէ՛ վ՛ս ցեղի մարդկանս :

Վ՛ս հանայն առնէ՛ զյիշի՛նն ջեղեղոյն :

Ա՛նարկո՛ւթիան :

Փ՛րկիչն քո լեալ նշանակ 'ի
 Նրէից, թողեալ յ'Ն. շակեր
 տացն իւրոց, վասն քոյ՝ և թշնա
 մեաց իւրոց, նաև՝ վասն ընդհա
 նուր ցեղի մարդկանս աղօթէ՛ առ
 Նայրն իւր երկնաւոր. ուսի՛ր և
 դու զթշնամիս քո՛ր թողոր սրտէ
 սիրե՛լ, վասն նոցա աղօթե՛լ և
 թողու՛լ զյանցանս նոցա :

Ա՛ղբ 4 :

Տ՛Ն՛Ր իմ Յ՛ս Վ՛ս՝ անար
 թան ծառայդ խոտտանայ
 առաջի քոյ՝ ներե՛լ, և թողու՛լ
 բնաւ թշնամեաց՝ և ատելեաց
 իմաց. որով արժանի գտայց լի
 նիլ հաղորդակից ամենայն հաւ
 ատացեալ սրբոց. ամէն :

Դար

NOBIS QUOQUE PECCATORIBUS.

Դարձումն երանեալ Մճազա
կին:

Վ. ահանայն Բախէ զհոարժն, և աաւ.
որոր և Տէղ Տէղաւորացս Տասնակցութի
ընդ Սըբոյ քոյ:
Անարիւնիան:

ՅՆ. րկուց աւագակացն մինն
միայն ընդունի զՓրկիչն քո
Իբր զՏԵ՛, և զՄ. րքայ երկնաւ
որ:
Առբ+:

ՏԻ՛Ր ԽՄ Յ՞Մ Վ՞Մ յիշեա՛
ղիս՝ ազաչեմ, ՚ի սէր չարչա
րանաց քոյ, և ողորմեաց ինձ,
որ ողորմեցար ընդ քեզ խա
չեալ աւագակին. տո՛ւր ինձ՝ Տէ՛ր
ԽՄ, և Մ. րքայ, լսել ՚ի ժամու մա
հուանն իմոյ զերանաւէտ ճայնն
այն. այսօր ընդ իս իցես ՚ի դրախ
տինս. ամէն:

Վ՞Մ

AD
PATER NOSTER.

Քս խօսի զեօթն բանան :

Քահանայն ասէ . Հայր մեր՝ որ յեր
կինս ես :

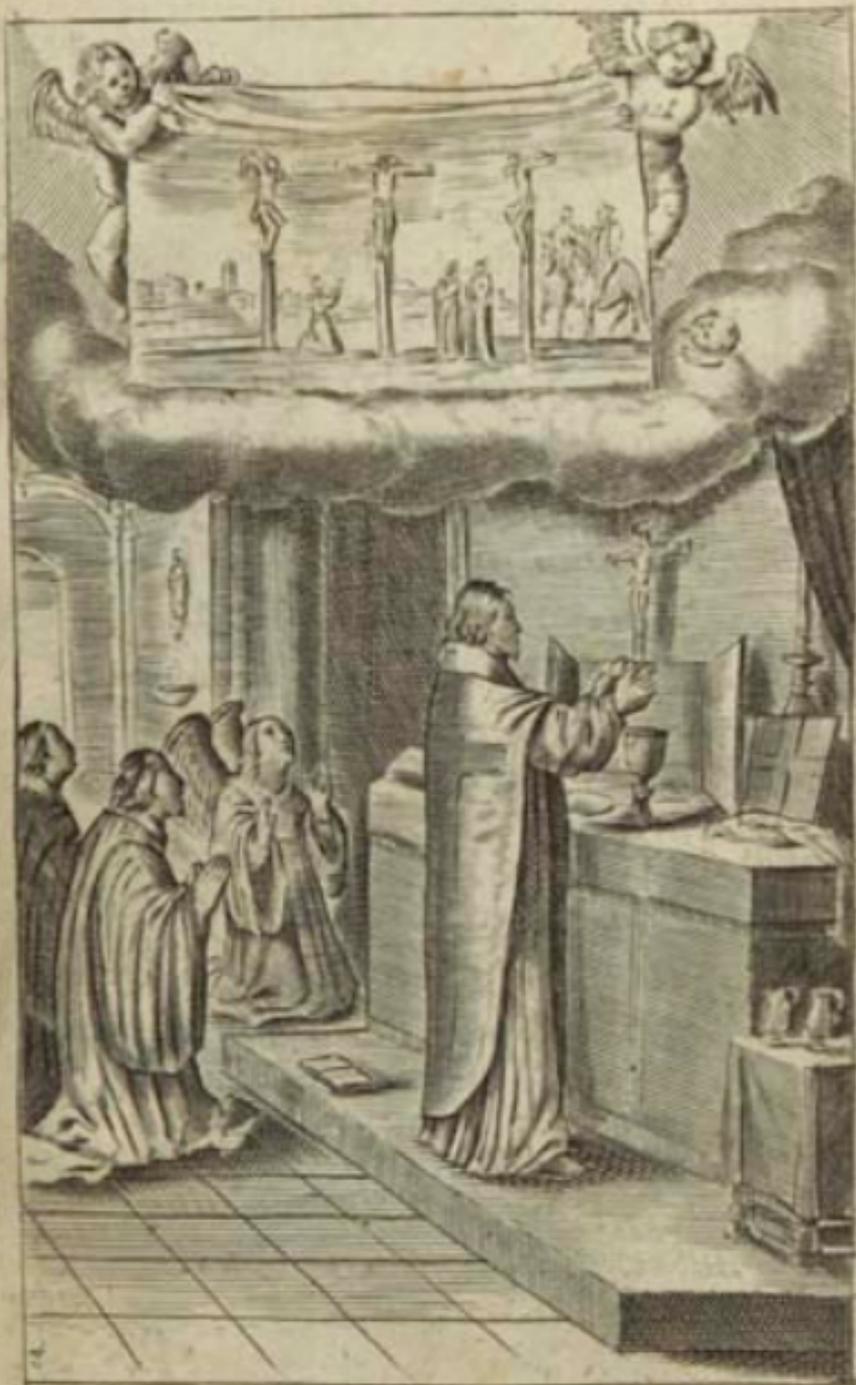
Ահարիւրիւն :

Աւր զվերջին ձայնն Փրկչին
քոյ : Տես թէ՛ որպէս զիւր
Վայրն Վարիամ յանձնառնէ
իւր Սիրելի աշակերտին Յօհան
նու . և զսա ընդ մեզ իւր Սիրե
լի Վօրն : Ընքեզ զկոյսն Վա
րիամ իբր Վարեխօս յամենայն
թշուառու թիւնս քոյ :

Առջի :

ՏԻՔ իմ Յօ Քս՝ կարգեա՛
լ և զիս ընդ հովանեաւ թւոյ
քոյ, և ընդ հովանեաւ բարեխօ
սու թիւն Վօր քոյ . զի յամանձ
կու թիւնս արժանի դատայց ողոր
մութեան քոյ, և բարեխօսու
թեամբ Վօր քոյ, մանաւանդ՝ ի
ժամու մահուան . ամէն :

Քս

AD
FLACTIONEM HOSTIÆ. 27

Քս մեռանի 'ի խաչին :

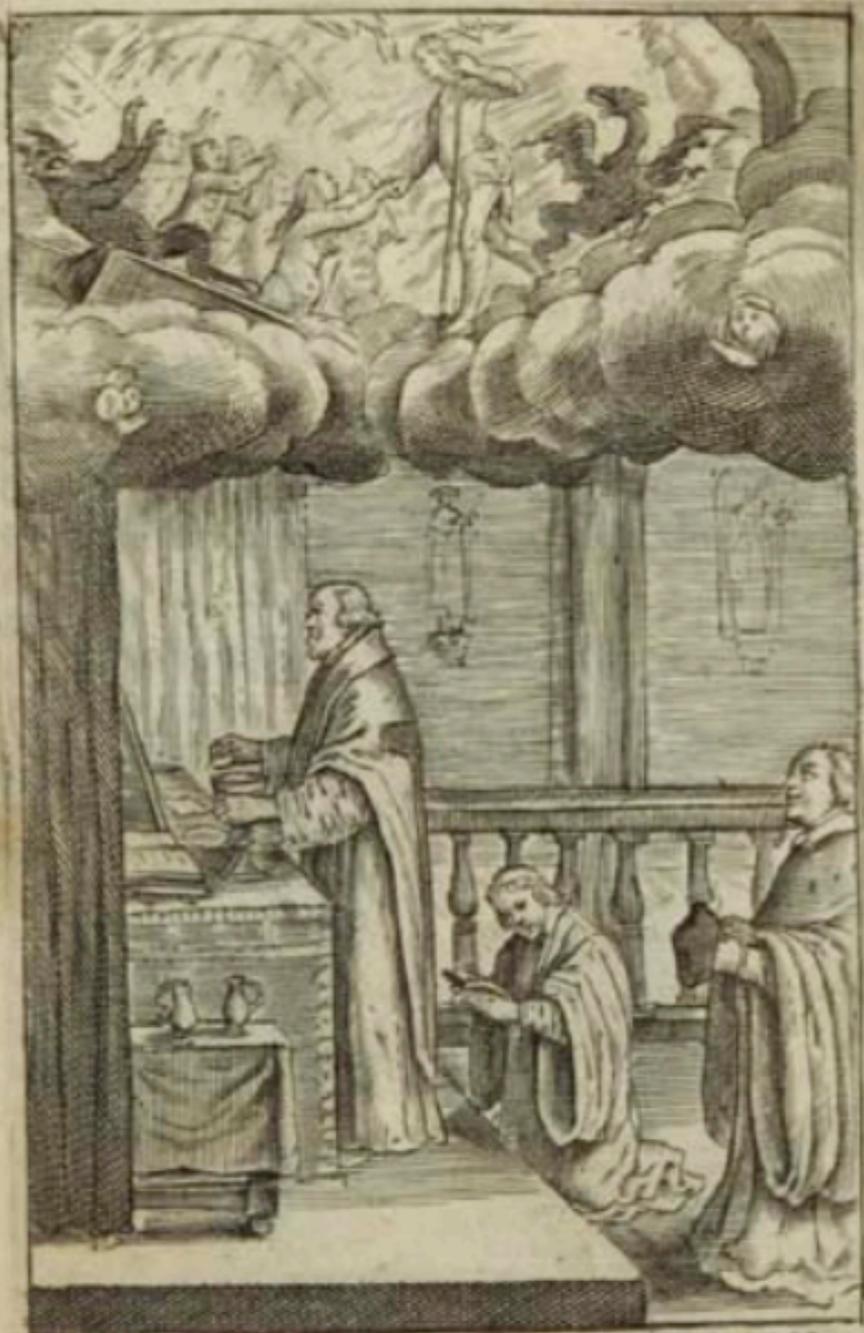
Քահանայն Բեհանէ զՍԷ^ն շխարհ :

Անարիւն-Բիւն :

Փրկին քո խոնարհեցուցեալ
 զդուսն, իբր թէ կամիցի
 յետին բարեաւ մնալոյ համբու
 ընէն համբուրել զքեզ՝ աւան
 դէ զՍգի իւր 'ի ձեռս երկնաւո
 ըի հօրն իւրոյ : Տէրն քո մե
 ռաւ, զի տայցէ քեզ զկեանս :

Աշտ :

Ո՛ր Տէր իմ Յս Քս՝ պատ
 ճաւ, և աղբիւր կենաց ի
 մոյ . աղաչեմ զքեզ՝ արժանի
 արա՛ զանձն իմ մեղանշահան
 յ'ամենագու թ ձեռս քո ընդու
 նիլ :

SACERDOS IMMITTIT PARTICULAM
HOSTIÆ IN CALICEM.

Քրիստոս իջանէ 'ի դժոխս :

Քահանայն Տասն Ինչ Բեկեալ նշխար
ի ին արխանէ 'ի սկիհն :

Անարիւմիան :

Փրկիչն աշխարհի մահուամբն
իւրով յաղթեալ մահուան՝
և դժոխոյն . եցոյց զյաղթուին
իւր՝ ներկայութեամբն իւրով
աղատելով զտրամեալ հոգիս
հարցն Արքայ :

Առջի :

Տ՛ւր իմ Յս Բ՛ս՝ որում հա
ճոյ եղև արդար հոգւոյն
յ՛այցեւանել, և յ՛իշխանի խաճա
րի ձեռոյն փրկել . աղաչեմ զքեզ՝
հաճոյ լիցի քումդ ողորմութե
յ՛այցեւանել անձին իմոյ բարե
գթութեքդ, և քարշել զիս 'ի
խաճարային դնացից, և 'ի մե
ղաց իմոյ . զի բաճկցեմ ըստ հա
ճոյից քոց ծառայել քեզ .

Լ՛ մէն :

Եղեալ

AD
AGNVS DEI

Եղեալ նշանքն 'ի Ճմլի մահու
ան Քի, և դարձ հարիւրն յաին:

Քահանայն երես Բաեւէ զհորժախոր՝
և առէ. Գառն Լ'սարժոյ, որ Բառ
նառ զեղս աշխարհի, որ ըրեաց թշ:

Ահա իսկինն:

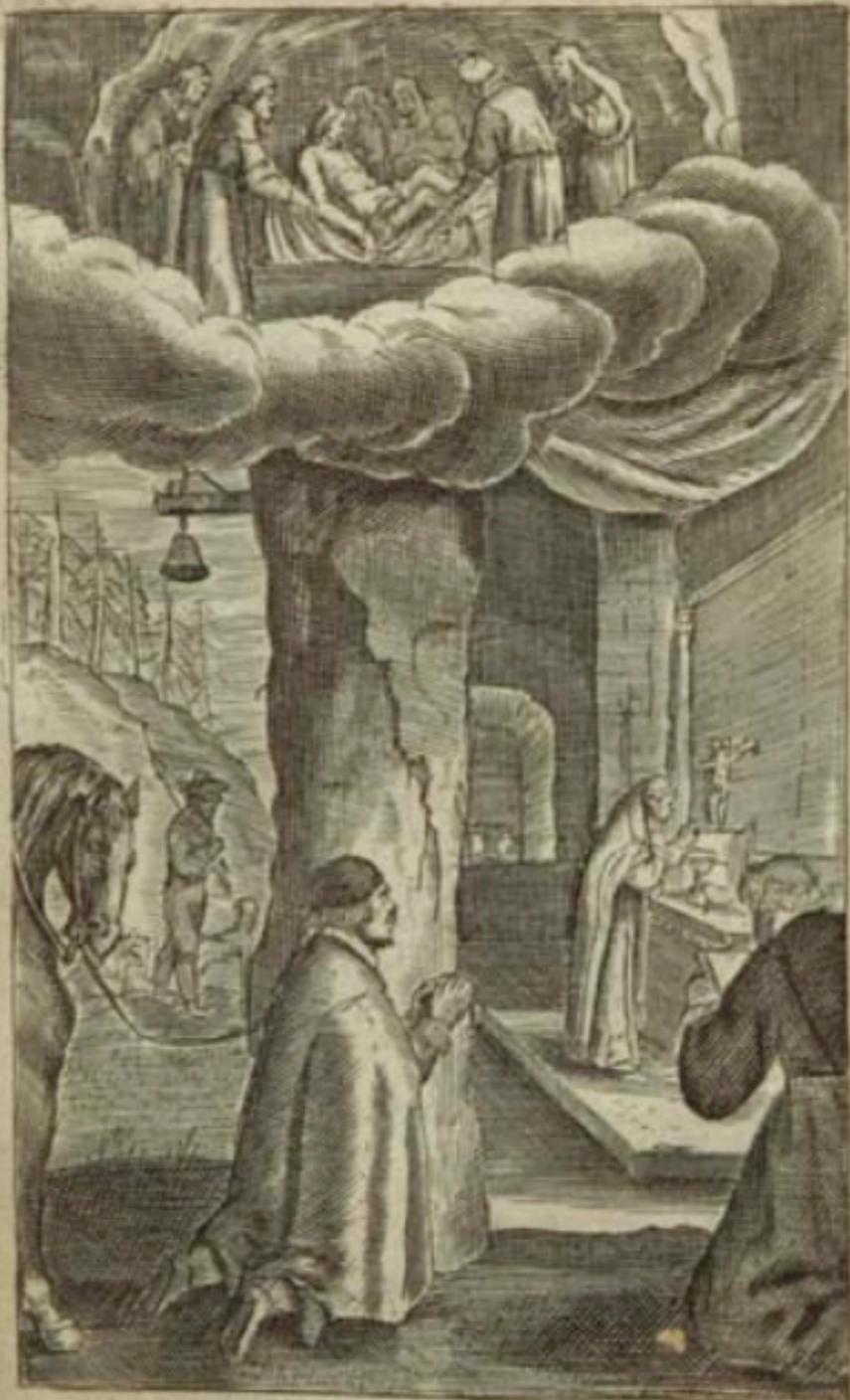
Տե՛ս զնշանն 'ի ժամու մահուան
Տփրիչին քոյ. արք ոմանք զզջացան:

Խատարանոց Հրեայք քարացան:
Արեգակն խաւարեցաւ: Վարագոյր աա
ճրին ցեղաւ վերուաա 'ի վայր: Երկիր շար
ժեցաւ: Վեմք պատառեցան: գերեզ
մանք բացան, և բազում մարմինք ննջե
ցեւոց սրբոց յարեան. բայց Քահանայ
ապեաքն, և Գալիբքն այսն առնեն, հայ
հոյեն, և անդոսնեն զՏէրն:

Ահա զի:

Ո՛վ Տի իմ Յս Քս՝ որոյ
մահուամբն երկիր սասանե
ցաւ. տո՛ւր ինձ՝ աղաչեմ, զան
կեղծ զզջումն 'ի մեղացս, և ըզ
դարձ 'ի հին մուկոգնեալ սովո
րուեցս. զի մտած ելով զսխառուա
կան չարչարանսդ քո՝ բաւ իցեմ
կեալ ը հաճոյից կամաց քոյ. ա՛

բն

AD COMMUNIONEM: 33

Քրիստոս Թաղի:

Քահանայն ճաշակէ զճարին Տ՛ն:

Անարիւնիւն:

Տէ՛ս զսէր, և զբարեպաշտու
Թի արանցս այսոցիկ՝ որք ի
Զուցին զմարմինն Քի՛ ի խաչէն,
իւղով օծեցին, սբ կտաւօք սա
տեցին, և խնկօք եղին՝ ի կռա
ծոյ գերեզմանի: մի մուսնար
զննջեցեալն:

Ազօր:

Ո՛վ Տէր իմ Յ՛ս Ք՛ո՛ խոս
տովանիմ, և հաւատամ, զի
՛ի ներքոյ հացին՝ որ է՝ ի ձեռս
քահանային, գոյ ճշմարիտ՝ և
ներկայօրէն մարմին՝ և արիւն
քո. արժանի արա՛ զիս լինիլ հա
ճոյ՝ և ընդունելի օթեան քեզ,
և ամենասուրբ Նորորդու
Թեանն. ամէն:

Ք

AD ABLUTIONEM. 31

Մարիամանքն պատրաստեն ըզ
խունկս առ'ի օծանել զմարմինն
Վրիտտսի :

Վահանայն Տառէ զՏապառնան իւր, և
զՍէկն :
Ընթանիս :

Տէ՛ս զՄծ պաշտութիւն այսո
ցիկ կանանց, որք թէպէտ
դիտային զՏէրն իւրեանց թո
ղեալ յաշակերտացն, և մե
ռեալ 'ի խաչին. սակայն արագե
ցին ցուցանել զպաշտօն իւ
րեանց, և զսէր 'ի վերայ սիրեալ
և մեռեալ Մարդապետին իւ
րեանց : մի մոռանար զԼքեալ
մերձաւորսդ :

Ընթանիս :

Տի իմ Յս Բն՝ զարթն և յիս զուռն
հեղութեան, գթութեան, և
եղբայրսիրութեան, զի բաւիցեմ յո
ժար կամօք 'ի գիտակ ժամանակի
օգնել անանկաց ընչիւք՝ և բանիւք, և
լինիլ հաղորդակից մշտնջենաւոր հա
տուցմանն. Ամէն :

Բն

AD POST COMMUNIONEM 12

ՎՊ յառնէ 'ի մեռելոց :

Վահանայն ընկեալնոս զիսի ճաշակ
Եանն :

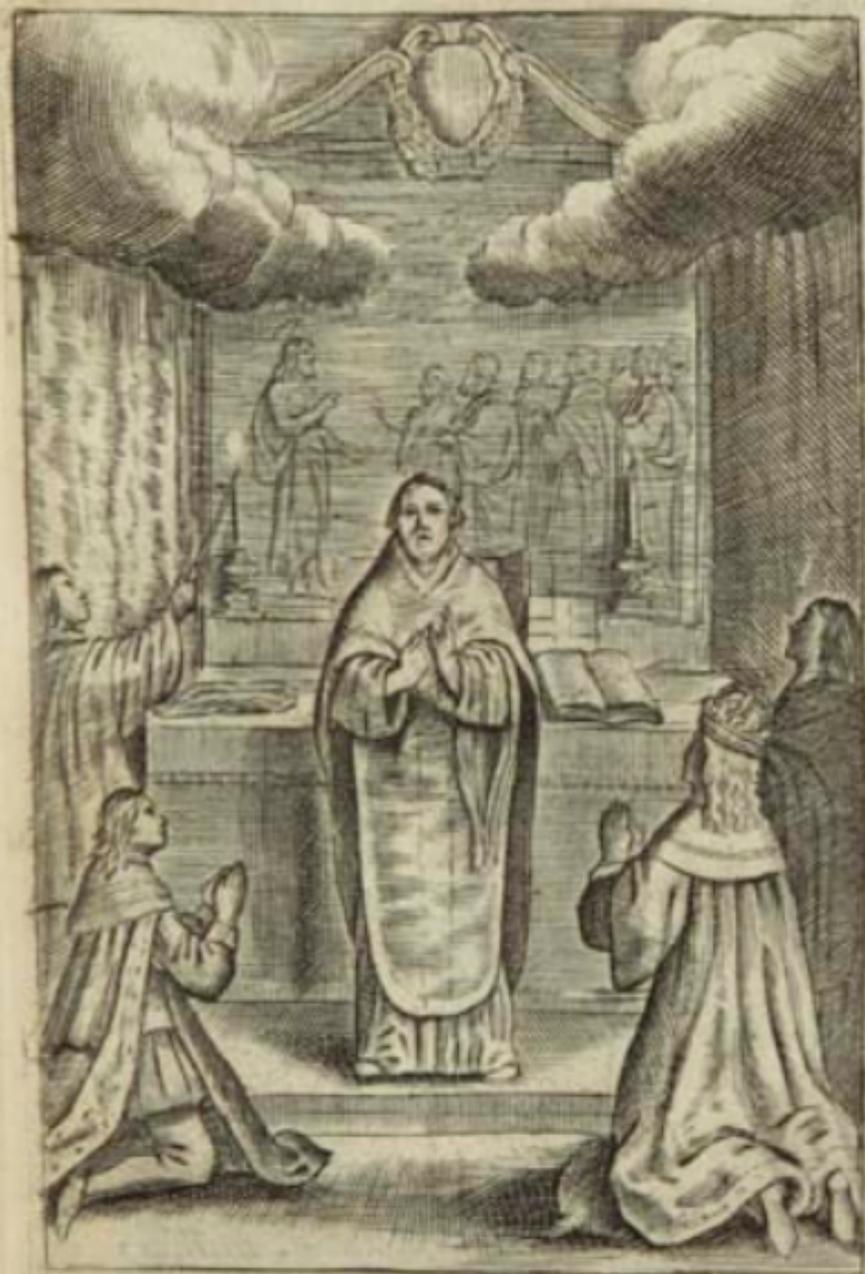
Արարիւնքն :

Եւ ճանց տխուր գիշերն
չարչարանաց Փրկչին քո.
Եցոյց քեզ զյարութեան ճա
նապարհն. Էթող զմահկանա
ցուս՝ ինքն յարեաւ անմահ. զի
և դու յայսմ աշխարեւի աշխար
հիւ չարչարեալ 'ի սէր զքեզ սի
րող Փրկչին, բաւիցես 'ի մահու
անէ 'ի կեանս յարուցանիլ :

Արարիւնքն :

Ո՛ր սոյժառախայլ Փրկիչ
իմ, շնորհեա՛ ինձ յառնել 'ի
մեղաց իմոց, և կեալ մաքուր կե
նօք. զի նորոգեալ կենօք ոչևս
մեռայց մեղօք, այլ կեայց անոտ
շնորհօք քովք, և 'ի հանդերձե
լումն անանց փառօքդ. ամէն :

ՎՊ

AD
DOMINVS VOBISCV M 33

Մարիամանքն պատրաստեն ըզ
խուենիս առ'ի օծանել զմարմինն
Վրիսատսի :

Վահանայն Տաւրէ զՏապոանան իւր, և
զՍէիհն :
Էջնարիւնիւն :

Տէս զԼճ սրաշտու թիւն այտ
ցիկ կանանց, որք թէպէտ
գիտային զՏէրն իւրեանց թո
ղեալ յ'աշակերտացն, և մե
ռեալ'ի խաչին. սակայն արագե
ցին ցուցանել զսրաշտոն իւ
րեանց, և զսէր'ի վերայ սիրեալ'
և մեռեալ Սարգապեալին իւ
րեանց : մի մոռանար զԼքեալ
մերձաւորսդ :

Էջնէր :

Տի իմ Յն Վն՝ զարթն և յ'իս զուծչ
հեղու թեան, գթու թեան, և
եղբայրսիրու թեան, զի բաւիցեմ յո
ժար կամօք 'ի գիտուկ ժամանակի
օգնել անանկաց ընչիւք՝ և բանիւք, և
լինիլ հաղորդակից մշտնջենաւոր հա
տուցմանն . Ամեն :

Վն

AD VLTIMAS COLLECTAS

34

AD VLTIMUM
DOMINVS VOBISCV

Քո համբառնայ յ'երկինս :

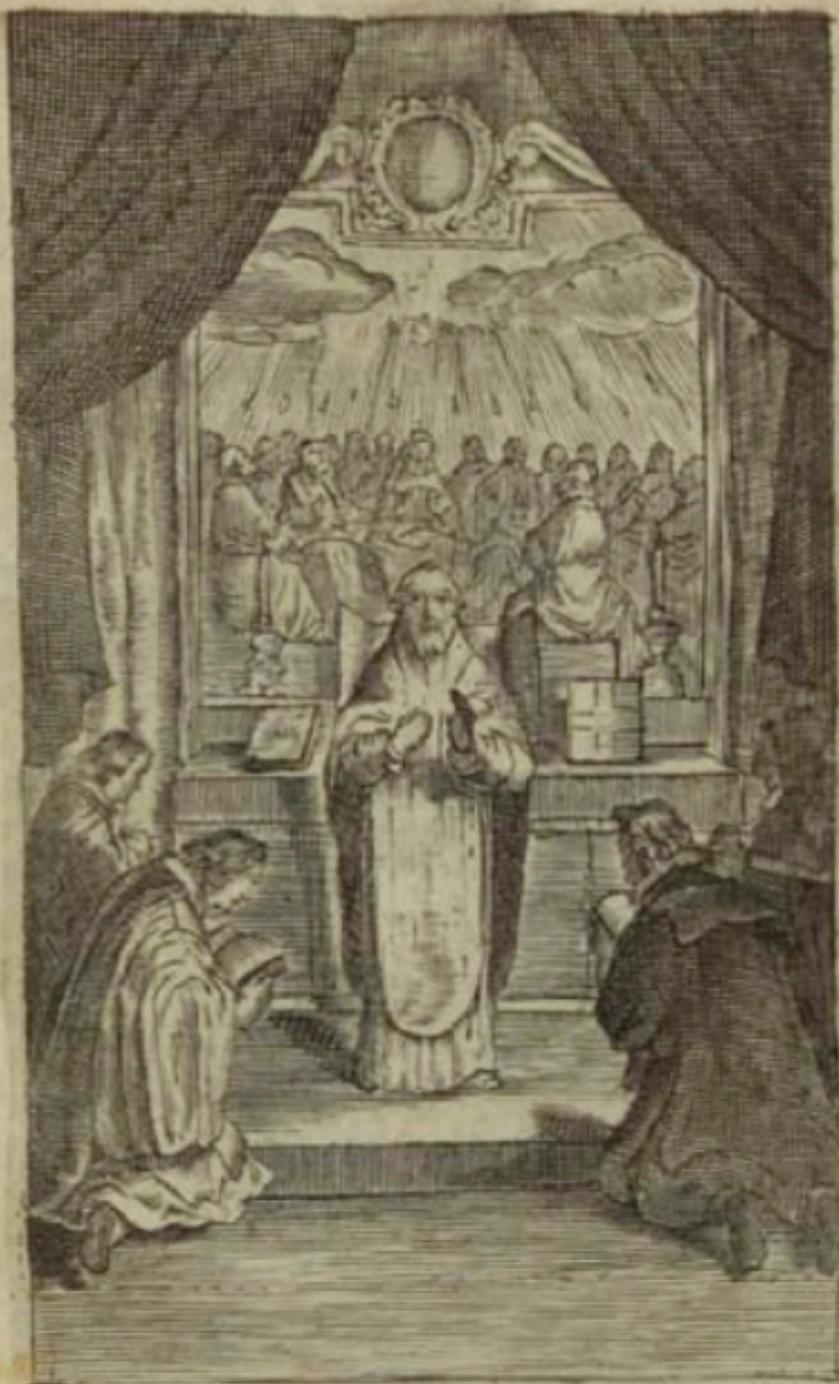
Քահանայն դատնայ յեդիս անգամն՝
և սուէ . ՏԵ ԸՆԴ ՅԵՂ :

Ան-ծո-նի-ն :

Օ Ա՛նուրս քառասուն Փրկիչն
մեր յայտնէր զանձն իւր
աշակերտայն քաջալէրելով ըզ
նոսա յ'անթառամ սրակն . ա
սրայ հայրական օրհնութեմբն
օրհնեաց զնոսա՝ և վերացեալ
սպայծառ ամսով համբարձաւ
ի յ'երկինս :

Աշօր+ :

ՏԱ՛ր իմ Յիսուս Քրիստոս՝
տուր ինձ զարժնոյ թևս, զի
բաճեցից զկնի քո թռչիլ՝ և ըստ
այծեմանց խորհրդով զհետ քո
գալ, և ընդ քեզ բնակիլ աներ
կիւղ՝ և անքոյթ . ամէն :

AD BENEDICTIONEM . 36

SACERDOS LEGIT E VANGELIVM
S^{ti} IOANNIS .

Լ՝ աքեալքն մկրտեն՝ և քարոզեն զՍուրբ Լ՝ շէտարանն :

Քահանայն ընկեանա զՎերջին Լ՝ շէտարանն . Ի Սիւբանէ էր Բանն :
Ա՛ն՝ Ժ՝ ԲԻ՛ն :

Լ՝ Սաքեալքն ՚ի կատարել զհրաման Փրկչին՝ զօրութի Ոգւոյն Սրբոյ քարոզեցին զՍբ Լ՝ շէտարանն, և զհաճատացելս մկրտեցին յԼ՝ նուն հօր, և Որգւոյ՝ և Ոգւոյն Սրբոյ : Ուսիր այստ ոչ ստուանկանէլ զչնորհօքն Ոգւոյն Սրբոյ . այլ կել յայսմ աշխարհի ուղիղ հաճատուլ, և առաքինասէր վարուք . զի արժանի լիցիա ՚ի հանգերձելունս կերպարանակից լինիլ ըստ նմանութեան մարմնոյ փառաց Փրկչին քոյ :

Ա՛ն՝ Ժ՝ ԲԻ՛ն :

ՏԻՒ ԽԲ ՅԾ ՎՆ՝ որ զսրատուական չարչարանս քո՝ և զմահ

զմահ 'ի ձեռն Ղուաբեւոյն ծա
 նուցեր մեզ, զի մեք մկրտեալք՝
 հաւատացեալք, և 'ի չարչարանս
 քո հետևեալք, բա՛նխուք ժա
 մանիլ 'ի փառաւոր Յարութի
 քո. շնորհեա՛ն ինձ, և ամենայն
 հաւատացելոյ արժանի լինիլ
 ընդ ամենայն Սուրբս քո յա՛ի
 տենական ուրախութեամբ քե
 մչտնջենաւորապէս զմայլիլ. որ
 կեաս ընդ Հօր, և Սղւոյն սրբոյ
 յա՛իտեանս յա՛իտենից.

Ղ. մէն:

Փառք Տօր՝ և Սրբուց, և Սղուցն
 Սրբոց. այժմ, և միշտ՝ և յաւի
 տեանս յաւիտենից. Ամէն:

Աւելուիայ:

Յիսուսաջանորայ Սիրահէնն Քնէն ՚ի
 Օտրիկն (ժողովանայ աւելուիայն) ասի.

Փառք քեզ Տ՛ր Ա՛ծ մեր, (ժ)ա
 գաւոր մշտնջենական լիառաց:

Երբ:

Ո՛ր եռալոյս Սրբորդու թի,
 անճառելի խեղձութիւն.

Սեկնեալ ՚ի մէնջ լոյս արեւին,
 ծագեալ քոյոցս ըզ Ս՛ք Ս գին:

Օ՛րհնեալ եղիցի Մե՛նասր
 արարիչն, և առաջնորդն
 համայնից. Ս՛ք՝ և անբաժանե
 լի Սրբորդու թիւնն. այժմ, և
 միշտ՝ և յանբաւ յաւիտեանս
 աւիտենից. ամէն:

Օ՛րհնեսցուք զՏայր՝ և զՍր
 գի, և զՍ՛ք Ս գին. օրհնես
 ցուք, և բարձրարասցուք զնա
 ՚ի յաւիտեանս. Ա.

Ա զԵԼԻ

Ը՛նհակարող՝ և մշտնջենաւ
 որ լ՛ծ, որ շնորհեցեր սրաշ
 տօնէ ից քոյ՝ ճշմարիտ հաճատոյ
 խոստովանութեամբն ճանաչել
 զփառս յ՛աճիտենական Նըրոր
 դուժեանդ, և կարողութեամբ
 նոյն փառահեղութեանն՝ երկր
 սրագանել անբաժանելի միութե
 թեղ. սարգ ևեւ մեղ՝ աղաչեմք,
 զի նոյն խակ հաճատոյ հաստատու
 թքն իցեմք միշտ բաճականա
 սէս ընդդէմ համայն հակառա
 կորդաց ամբայեալք. Տերամբ
 մերով Յիսուսիւ Վ. իւ. ամէն:

Յ՛ւրաչին ժամուն:

() րհնեալ համազոյ և միաս:

լ՛ծ յօղնել ինձ. և այլն որոյնս
 Ի Եփես. 39:

Երգ

Երէ:

Օ՛վ գեղ լուսաբերն փայլէ,
զըսիւեալ լոյսըն աւետէ.

Վ երանայ մուծըն գիշէ ըոյս,
լուսաւորեալ ըզմեզ Սք լոյս:

Գ՛. Ս հուծի քեզ՝ Վ՛. Տ, գոհու
ծի քեզ՝ ճշմարիտ, և միակ
Երրորդուծի. միակ, և գերա
զանց Վ՛. Տ ուծիւն. Սք՝ և միակ
միուծիւն:

Օ՛րհնեսցիւք զՆայր, և զՍր:
և Վ՛. Ղօթք. որպէս 40: 41:

Յ՛. Երրորդ Ժամուն:

Օ՛րհնեալ համագոյ. և Վ՛. ստու
ած՝ յ'օգնել. որպէս 39:

Վ՛. Ս ենագուծ բարեաց տընչ՝
որ տիեզերաց ես հաստատիչ.

Վ՛. մենագորուծք մի ակ,
և անձնաւորուծք Երբեակ:

Վ՛. Ս քեզ կարդամք, զքեզ գո
վեմք Յոյս՝ և փառք մեր.
փրկես

փրկեա՛ն զմեզ, կեցո՛ւ զմեզ՝ ո՛վ
Լ՛մենասուրբ Արրորդութի՛ն:
() Բ՛նեացո՛ւք զՆայր. և Լ՛ղօթ
քըն. որպէս 40: 41:

Ի Ա կեցե՛րորդ Ժամուն:

() Բ՛նեալ համա. և Լ՛ծ՝ յ՛օգ
նել. որպէս 39:

Տ Ա՛ւր զօրութի մեզ խընդրողց,
զինամանկցիմք արթունմըսց.

Աիրաբորբոք ըզքեզ գո՛ վեւ,
և սա արժանոյն գոհաբա՛ նել:

Ա Ա՛ր է՛ Նայր՝ շնորհ Արդին,
հաղորդակցութիւն Ագին

Աք. ճճմարտաբուղիս է՛ Նայր՝
ճճմարտութիւն Արդին, ճճմար

տութի և Ագին Աք. Նայր՝ և
Արդի, և Ագին Աք է՛ մի գոյա

ցութիւն. ո՛վ երկցս երանեալ
Արրորդութիւն:

() Բ՛նեացո՛ւք զՆայր. Լ՛ղօթքն
ևս՝ որպէս 40: **Յինն**

ՅԼ ննե ըորդ ժամուն:

() ըհնեալ համադոյ . Լ՝ Ժ՝ յ՝ օդ
նեւ . որպէս 39 :

Լ ըրորդ ութն գու միու թի,
համայն գոյից սահսպանուի .

Բնկալ զաղօթս մեր բոլորից,
ի՛ մէջ հըսկօղ օրհնաբա նից:

Բ Եզ գուլու թի, քեզ գոհու
թիւն՝ քեզ փառատրուի

յ՛երիս յ՛աճիտեանս, և օրհնեւ
անունս սուրբ փառաց քոց . գո

վեալ՝ և զերազանցեալ ՚ի յ՛աճի
տեանս . ո՞վ երիցս երանեալ

Լ ըրորդ ութիւն:

() ըհնեացո՛ւք . Լ՝ զօթքն . Վէրն:

ՅԼ բեկոյեան ժամուն:

() ըհնեալ համադոյ . Լ՝ Ժ՝ յ՝ օդ
նեւ . որպէս . 39 :

Բ Եզ օրհնուի առա՛ւօտեան,
ի՛ քէն հայց՛ած երեկոյեան .

() ի

Օ ի քե լիցո՛ւք անտ արժանի,
կեալ քու մ' յ' երկնից օթեւանի.

Օ Վեղ Վ՛ճ՝ Հայրդ անժին,
՝ զքեզ Որդիդ միածին՝ ըզ
քեզ Սուրբ Ոգիդ միխթարիչ.

Ղ՛՛ մենասուրբ՝ և անբաժանելի
Երրորդութիւնդ բոլորիւ սրբ
տիւ, և բերանով խոստովնիմք՝
զովաբանեմք. և օրհնեմք. քեզ
փառք յ' ա՛նխտեանս. ամէն:

() րհնեսցո՛ւք զՀայր զՈր.
և Վ՛ճթք. որպէս 40: 41:

Ի Խ աղապական ժամուն:

() րհնեալ համազոյ. և այլն.

Դ՛ արձ առ մեզ՝ Վ՛ճ Փրկիչ
մեր. և դարձո՛ զսրտմտու
թիւնս քո՛ ի մէնջ:

Վ՛ճ՛ յ' օգնել ինձ նայեաց. ՏԻ՛
յ' ընկերել ինձ փութա՛: Փառք
հօր՝ և այլն:

Փառք

ՓԼ. ոք երբեակ անհաս Եր
բեակու թեան,

և զուգակից համարնու թեան.

Յըսկըզբանէ յ'աւիտե նից,
այժմ, և յաւիտ յ'ասպագայ ից:

ՓԼ. ոք հօր՝ որ ստեղծ զմեզ.
փառք Արդւոյն՝ որ փրկեաց

զմեզ. փառք Ագւոյն Արբոյ՝ որ
սրբեաց զմեզ. փառք վսեմա

գոյն՝ և անբարժ Երբորդուէ,
Լստուծոյն մերոյ յ'անվախձան

յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

() րհնեսցո՛ւք զհայր. Լ. զթեք.
որպէս վերն:

Լ. նճնաւանդու թիւն:

() Աւարթ սիրով Տեառնդ եր
գեցի,

զայս ժամակարդ նուազ բանի.
Օ՛ր ժամ մահու իցես ընդ իս,

ձայնիւ կոչել. մատիբ առ իս:
Փա

Փառասխանութիան: Անաստուրի
Երրորդութեան:

Փառք Տօրն, յ'որմէ իբր բը
նաւից եղէլոց յ'ըսկզբանէն
ամենայնն է՛. փառք Արդւոյն՝
որով իբր իմաստութեամբ ամե
նայն ինչ եղև. փառք Ազւոյն
Սրբոյ՝ յ'որում իբր ՚ի կատարե
լութեան ամենայնն միաբանե
ցաւ:

Փառք Տօրն՝ յ'որմէ ամենայն
Տայրութիւն յ'երկինս՝ և՛ ի յեր
կրի. փառք Արդւոյն՝ որով ամ
որդիութիւն. փառք Ազւոյն
Սրբոյ՝ յ'որում ամենայն սրբու
թիւն:

Փառք Տօրն՝ յ'որմէ ամենայն
միութիւն. փառք Արդւոյն՝ ո
րով ամենայն հաւասարութիւն.
փառք Ազւոյն Սրբոյ՝ յ'որում
ամենայն համաձայնութիւն:

Փառք

4
Փառք Հօրն, յ'որմէ մշտնջե
նաւորութիւն. փառք Արդւոյն,
որով նամ զեղեցկութիւն. փառք
Ազւոյն սրբոյ, յ'որում ամենայն
երանութիւն:

Փառք Հօրն՝ յ'որմէ նամ զօրու
թիւն. փառք Արդւոյն՝ որով
նամ խնաստուի. փառք Ազւոյն
սրբոյ՝ յ'որում նամ բարութիւն:

Փառք Հօրն՝ որ նախասահմա
նեաց զմեզ. փառք Արդւոյն՝ ո
րոյ արեամբն մկրտեցաք. փառք
Ազւոյն սրբոյ՝ յ'որում փառաւո
րեալ եղիցուք ՚ի հանդերձե
լումն:

Փառք Ամենասք Երրորդու
թեանն՝ յ'որմէ, որով՝ և յ'ո
րում է ամենայնն. այժմ, և միշտ
և յ'երիս յ'աւիտեանս. ամէն:

Աստ յարմարապէս ասին աստաջին ինն
սրտանքն յ'աղօթիցն՝ Երեսն Ենորդա
լոյն. զի՝ Հաւաստով խոս. Խոսյչ:

Աշխարհայ հեծաւի գառապետ
 Աշխարհ:

Ո՞ր իրաւագատ'անպատում,
 քաւիչ ամի, ամի գոյեալ
 անձառելի՛ Վճ բարձրել, գոր
 ծով կեթ գրաւեալ՝ և ոչ բե
 րանով կաշառեալ: Վնք ինձ՝
 Վճ բողոքից, տագնապել մաղ
 թողիս. ամենավարան չարա
 գործիս. յիմարութք պատրո
 ղական գինեաւ թմրելոյս. կեն
 ցաղական, և անկայուն գոյիք
 զբաղելոյս. երկրածին, և ամիւ
 ստող թշուառականիս: Վնք
 ինձ՝ ամենահայեաց բարերար՝
 և ամենագութ Վճ, որ՛ի ձեռին
 ունիս զշունչ կենդանութե՛հ հո
 գւոյս բազմամեղի. ստեղծեր
 զիս յարգանտի՛ի պատկեր քո
 պանծալի. նկարեցեր յորովայ
 նի. յառաջացուցեր՛ի ծնունդս
 լուսոյ. գրեցեր՛ի թիւս մարդ
 7 Է կան

կան . մտօք ճոխացուցեր . խմաստիւք աճեցուցեր . հանձարով հաստատեցեր . 'ի շնչականայն որոշեցեր . անձնիշխանութիւ պճնեցեր . ծնար հայրաբար . սնուցեր դայեկապէս . տաժեցեր ստացողօրէն . անկեցեր 'ի բում դաւթի . ջրովն կենաց ուռողեցեր . աւազնին ցողով մաքրեցեր . կենաց վտակաւն արմատացուցեր . հացիւճեք ինչայնով ջամբեցեր . Մճային արեւմբդ արբուցեր . զանարդ մոխիրս մահացու յարդեցեր : Մճը ինձ , և զարթո՞ յիս զհաւատ կենդանի , զյոյս հաստատուն , և զհրով բորբոքեալ սէր . զարթո՞ զաչս իմ , և նայեցայց 'ի սքանչելիս օրինաց քոյ . առաջնորդեա՛ 'ի շախիղս սրտուիրանաց քոյ՝ մինչև մտից ընդ յարկաւ սքանչելեաց տանն քո՝ Մճ իմ , և Տ՛ր . սարուրեա՛

րեւն զանձն իմ՝ դիւրատառիւր .
 'ի թշնամւոյն ամբացո՞ զերկրա
 ծին մարմին իմ . խաղաղացո՞ ըղ
 հողի իմ՝ 'ի յարախրոխտ բան
 սարկուէն, և յաշխարհական
 զբաղմանց . փարատեա՞ յինէն
 զցաւս՝ և զհիւանդութիւնս .
 սրահպանեա՞ զիս ամենայաղթ
 բազկաւդ՝ 'ի սրատիւ՝ և 'ի փառս
 ամենասք . Արրորդութեանդ .
 այժմ, և միշտ՝ և յաւիտեանս
 յաւիտենից . ամէն :

Ա՛ . Անաղօրութի՛ հօր զօրա
 ցուցէ զիս . Ա՛ . մէնիմաստու
 թիւն Արդւոյն խրատեցէ զիս .
 Ա՛ . մենագորովութիւն Արդւոյն
 Արբոյ սիրահարեացէ զիս . որով
 եղէց բաւական աստ՝ 'ի կենցա
 ղումս զբնութք միութիւնն, և
 զանձնաւորութք . Արրեակու
 թինս ճանաչել հաւատով՝ սի
 րել սրտիւ, և հռչակել բերա
 նով

նով. իսկ ՚ի հանդերձե լուսն զմայ
լիլ նովաւ ՚ի բր զյաւ իտե նախան
վախճանաւ իմով. ամէն :

Յաւուր Արկուշաբէթի :

Պաշտօն առաքինապետի Ոգին :

ՅԱռաժօրան :

ԱՌԱՏԱ

ՐՈՂԵՆՈՐՆ

Ո Գ Ի Ո Յ Ն Ս Ր Բ Ո Յ Լ Ո Ի
սաւորեացի զսիրա, և զըզգայա
րանս մեր. ամէն :

ՏՐ՝ եթէ զչրթունս իմ բա
նաս, և բերան իմ երգեսցի զօրհ
նութիւնս քո :

ՄԸ՝ յօգնել ինձ նայեաց. Տէր՝
յընկերել ինձ փութաւ :

Փառք հօր՝ և : Աւել լուխայ :

յ՝ Առաջանորայ Արաբիէն զնչն ՚ի

Օտարիէն (ժողանախ աւել լուխայիէն) առի.

Փառք

քոյ մեզ ծաղեան, բոցով սիրոյ
 դմեզ արծարծեան՝ և՛ի համայն
 թշնամեաց մերոց սրահպանեան.
 քեզ ամենազօր Ազուրդ փառք
 յանլախճան յաւիտեանս. ամ:

Յ' Առաջին ժամանակ:

Առատաբուղիս շնորհ. և այլն:

Ա՛ծ յօգնել ինձ նայ. և այլն:

Ս' Ա՛բ Կուսէն Վ՛ր ծը նեալ,
 մեռեալ՝ խաչեալ, նայե՛
 թա ղեալ.

Յարեալ յետոյ իւրոցն ցուցել.
 յայտյանդ իմանէ՛ համբարձեալ:

Ե՛կ Ա՛բ Ազի՛ լից քե և այլն:

Առաքեանդ Ազի քո, և՛ և այլն:

Մ աղ ի ման + :

() Թեան առ մեզ՝ աղաչե. և այլն:

Յ' Արարդ ժամանակ:

Առատաբուղիս շնորհ. և այլն:

Ա՛ծ յօգնել ինձ նայ. և այլն:

Օ իւր

Օ Իւր Սուրբ Ոգին Տէն ա
նա քեաց,

և զառաքեալս քաջալէ րեաց.

Օ որս որբացել յ'երկիր ամաց,
հրակերպ լեզնօք և ևս վառեաց:

Ե'կ Սբ Ոգի' լից քե. և այլ:

Նաքեան զՈգի քո. և այլ:

Մաղխան:

() Թեան առ մեզ' ազալէ. և այլ:

Ի Ս եցերորդ ժաման:

Նաատաբուղն շնորհ. և այլ:

Ե'ճ' յ'օգնել ինձ նայեանց. և այլ:

Եւբ զեօթնարփեաց շնորհս
ա ոին,

ընդ ամենայն լեզուս իսօ սին.

Ի զանազան աշխարհ յա ծին,

զհաճատ ժրկչին քարողէ ցին:

Ե'կ Սբ Ոգի' լից քե. և այլ:

Նաքեան զՈգի քո. և այլ:

Մաղխան:

() Թեան առ մեզ' ազալ. և այլ:

Յ'Ինն

յ՛ | Կենեքորոք ժամանն :

Լ՛ռատաբուզի շնորհ . և այլն :

Լ՛ծ՝ յ՛օգնել ինձ նայեանց .

ՏԵ՛ յ՛ընկերել . և այլ . Փառք :

Լ՛ Սուրբ Ազիս մըխիթարիչ ,

» աղբիւր լուսոյ՝ շնրհց արճիչ .

Սէր մըշտակեայ՝ և լըցուցիչ ,

օծումն հոգւոց՝ մեղաց քաճիչ :

Ե՛կ ՍԵ՛ Ազի՛ լի՛ց քեզ զսիրտ .

Լ՛ռաքեան զԱզի քո . և այլն :

Մաշնոն :

() Թեան առ մեղ՝ աղաչ . և այլն :

յ՛ | Երեկոյեանն ժամանն :

Լ՛ռատաբուզի շնորհ Ազւոյն .

Լ՛ծ՝ յ՛օգնել ինձ նայեանց .

Փառք հօր՝ և այլ :

Ս՛Լ՛տն Լ՛յ անյաղթե լի ,

՛ի նեղութե մեղ հովա նի .

Թե՛կ Սատան է՛ Թըշնա մի ,

Թե՛ուլ Ազւոյն վայրկործա նի :

Ե՛կ Սուրբ Ազի՛ լի՛ց քեզ զսիր .

Լ՛ռա

Լուսաբեան զՈգի քո, և այլն :

Մատնանք :

() Թեան առ մեզ՝ աղաչե. և այլն :

Ի Խաղաղական ժամանակ :

Լուսաբաբուղիս շնորհ. և այլն :

Դարձ առ մեզ, Փրկիչ Լճ
մեր, և դարձնի զսրտմտու
Թիւնս քո ի մէնջ :

Լճ՝ յօգնեւ ինձ նայեանց. ՏՄ՝
յընկերեւ ինձ փութան : Փառք
հօր՝ և Որդւոյ. և այլն :

Ի Յէ հաճոյ Սըրբոյ հոգւոյն,
ուղղեւ ըզմեզ Ըսբ գըրոյն.

Որ ի ժամու ահեղ փո զոյն,
արժանասացիւք կողման աջոյն :

Ե՛կ Սուրբ Ոգի՛ լից քե զսի.

Լուսաբեան զՈգի քո. և այլն :

Մատնանք :

() Թեան առ մեզ՝ աղաչե. և այլն :

Լ՛ի նորմապոսց :

Օ Ուարժ սիրով՝ ո՛վ՛ոք Ողի,
 Ղայս ժմբան քեզ երգեցի.
 Օ՛ի ժամ մահու իցես ընդ իս,
 շընջամբ կոչել՝ մատի՛ր առ իս .

Երբ աղերսահան առ Ոգին Սուրբ :

Ե՛կ նորոգողդ Սուրբ Ողի.
 Լառաքեա՛յ՝ երկն ու ստանախի՛
 ըզ լոյս քոյոյ ճառագայ թի :

Ե՛կ իննամածու հայրաղքատց .
 Ե՛կ մատուցողդ պարգև այ .

Ե՛կ Սուսատուդ մերոյ մըտայ :

Մըխիթարիչըդ բարեգոյն .
 հոգւոյ մերոյ հիւր քիչ ցրագոյն .
 զովացական համեղա գոյն :

Ի յաշխատանս անդորրութի .

Ե՛ի տօթի հովանու թիւն .

Իսկ՛ի սգի ըսփոփու թիւն :

Ո՛վ երանեալ լոյսդ երկնայնոյ .

Մից ըզնեբքին սենեակս հոգւոյ .

հաճատարիմ ծառայից քոց :

Մաանց

Մանց քոյոյ տեսողութեան.

չիք պիտանի 'ի մարդկութեան.

չիք ինչ յ'երկրի անմնասութի:

Օտղտեղութի երկրիս մաքրեան

ըզ ցամաքեալսն ուռ դեան.

և զվիրաւորն ապաքինեան:

Քզ կարծրացեալն առ քեզ

մեզ կեան.

ըզ ցրտացեալն առ սէր ջեռեան.

և ըզ մոլորն յ'օրէնս ուղ դեան:

Եսորհեանք քոյոյ հաւատարմաց.

սիրով 'ի քեզ յուսացո զայ.

զեօթնակերտեան ձիր սրար

զև այ:

Տուր մեզ արդիւնս արիութի.

տուր մեզ և զելլոս կեցութեան.

տուր և ըզ գանձ միշտ խընդութի.

Մէն:

Մէն

Յ'աւուր Լ,րէք շարժի:

Պաշտօն Լ'էնասէ անունն ՅԷ:

Յ'Առանձնաւ:

ԵՂԻՅԻ Ե

ՆՈՒՆ ՏԵՆՈՒՆ

ՕՐ ՀՆԵ ԱԼԻՅ՝ ԱԻԻ ՏԵ ԱՆՍ

Լ'մէն:

ՏԻ՛ եթէ զշրթունս իմ բա
նաս, և բերան իմ երգեսցէ զօրհ
նութիւնս քո:

Ը՛ճ՝ յօգնել ինձ նայեաց. Տէր
յ՛րնկերել ինձ փութա՛ւ:

Փառք հօր՝ և այլն: Լ'Ալէլուիայ:

յ՛Լ'առանձնաւսց կիրակիէն մինչև 'ե

Օպտիկն (գոհանան ալլէլուիան) ասի:

Փառք քեզ ՏԻ՛ Լ'ճ՝ մեր, թա

գաւոր մշտնջենական փառաց:

Երգ:

Բ.Մ. զքր յիշատակ է՛ ՅԷ,

և ցընծութիւն մարդկան

ազ գի.

Բայց

Բայց՝ քանզ մեղր է՝ ցանկա լի
ներկայութիւնն Յիսու սի:

Եւ Սնարհեցոյց զանձն իւր՝
Տէրն մեր Յս, լեալ հնա
զանդ մահու չափ, և մահու խա
չի: Սոորոյ՝ և ՄԺ զնա առաւ
ել բարձրացոյց. և շնորհեաց
նմա անուն, որ՝ ի վեր է՝ քան զա
մենայն անուն: Օ ի յանուն
Յի Բի ամ ծունր՝ կրկնեսցի
երկնաւորաց՝ և երկրաւորաց, և
սանդարամետականաց:

Մենայն երկիր երկիրսլագ
ցեն քեզ՝ ՄԺ, և սաղմոս ա
սասցեն քեզ. սաղմոս ասասցեն
անուան քում՝ Տէր Յս:

Մ = զ Լ = ն + :

Մտուած՝ և Տէր բոլորից,
որ զլուտափառ անուն Ար
դւոյդ քո միածնի, Տն մերոյ Յի
սուսի Բի, հաւատացելոցդ քոյ
առաւել բաղցրասուն՝ և տէն

չա

չալի արարեր . իսկ՝ այսօրն պրդ
 ծոց՝ զահաւոր, և սոսկալի . շնոր
 հեան՝ քաւիչդ ամի, զի որք միան
 դամ զանունս այս դերարդոյ
 Յ՝ ջերմ սրտիւ, և սերտ սիրով
 պաշտեն յ՝ այսմ աշխարական կեն
 ցաղի . լիցին արժանի՝ զհոգևոր
 մխիթարութե քաղցրութեանն
 անտ ճաշակել՝ և՛ ի հանդերձե
 լումն ընդունիլ զուրախութի
 ցնծութեան, և անզրաւ զուար
 ճութեն՝ ի յերկինս . որով դո
 հուք փառաւորեսցի Մեանսք
 Երբորդութիդ՝ հայր, և Արդի
 և Սք Ազիդ յանվախճան յաւի
 տեանս . Մեհն :

յՄ. աւջին ժաման :

Եղիցի անուն Տն օրհնեալ ի
 յաւիտեանս . ամէն :

ՄԾ յօգնել ինձ նայեաց . ՏԻ
 յնկե . Փառք հօր, և այլն :

Աջինչ

Ո շինչ երգի անուշա գոյն,
 և ոչ լռսի ինչ խրատագոյն.

Չիք խորհելի վայելչա գոյն,
 քան ըզ Յիսուս ազնուա գոյն.

Խոնարհեցոյց զանձն իւր՝ Տէրն
 մեր Յս, լեալ է աշն որպէս վերն :

Չարորդ ժաման :

Եղիցի անուն Տն օրհնեալ 'ի
 յաւիտեանս . Վճն :

Վճ՝ յօգնել ինձ նայե . Փառք
 հօր . և այլն՝ որպէս 'ի վերոյ :

Յս՝ դու յոյս զըղջացո զաց,
 ո՞րքան դըթածես հայցողայ .

Ո՞րքան հաճիս քոյ խընդրողաց,
 բայց՝ զինչ լինիս ըզ մայրողաց :

Խոնարհեցոյց զանձն, որպէս վերն :

ԻՎ էյեբորդ ժաման :

Եղիցի անուն Տն օրհնեալ 'ի
 յաւիտեանս . ամէն : Վճ՝ յօգ

նել . Փառք հօր՝ ըստ որում վերն :

Յս

Յ Ի հողւոյ զուտ քաղցրութի,
 մըսց մարդկանս պայծառութի.
 Բնաւից գերազանց խընդութի,
 և վերքան զհամայնն ցանկութի:
 Խոնարհեցոյց զանձն. եւ այլն՝
 ըստ որո՞ւմ վերն

յՎենեքորդ ժամանս :

Եղիցի անուռն Տն. Լճ՝ յօգ
 նել. եւ այլն՝ որպէս վերն :

Լ Սել կարէ ոչ ճարտա սան,
 և ոչ գրբել քաջ վիպասան.
 Փորձեն միայն՝ որք հաւատան,
 թէ զի՞նչ է սէր Յիսուսական :
 Խոնարհեցոյց զանձն, եւ որք հի
 րեմն՝ որպէս վերն :

յՎրեկոյեան ժամանս :

Եղիցի անուռն. Լճ՝ յօգնել.
 Փառք հօր. ըստ որո՞ւմ վերն :

Յ Իսուս Լ.բայ ըսքանչե լի,
 և քաջայաղթ տնապարտելի.

7 է Քաղց

Քաղցրաճաշակ անճառե լի,
 հոգւոց մերոց միշտ տենչա լի:
 Խոնարհեցոյց. և հեպտեալին՝ որ
 պէս վերն:

Ի Խաղաղահան ժաման:

Լողիցի՛ անուն Տեառն օրհ
 նեալ՝ ի յ'աւիտեանս. ամէն:

Ի արձառ մեզ՝ Վրկիչ Լ՛ծ մեր,
 և դարձո՛ զսրտմտութիւնս քո
 ի մէջ:

Լ՛ծ՝ յօգնել ինձ նայեանց, Տէր՝
 յ'ընկերել. որպէս վերն:

Լ՛ի մեզ ագիւր՝ Տէր բոլորից,
 լոյս տուր աչց մերոց սրբտից:

Քանզի՛ հեղեր զթոյնն օձից,
 և քաղցրացար ընդ համայնից:

Խոնարհեցոյց զանձն իւր Տէրն
 Յս Քս, լեալ. և այլն:

Յան հարարութիան:

Ս Լեալ սիրով քեզ Յն,
 զայս ժամակարգ բանս եր
 գեցի: 8 Է Օի

Օ՛ի ժամ մահու իցես ընդ իս,
սիրով կռչել՝ մատիւր առ իս:

Ի Չորեքշէթի աւուրն:

Պաշտօն առ Պահապան Հրեշտակն:
Յ՛Աստուծոյն:

Հ Բ Ե Շ Տ Ա

ԿԱՅ ԻՒՐՈՅ ՊԱՏՈՒ
ԻՐԵԱԼԷ՛ ՎԱՍՆ ՔՈՅ. Ի
պահել զքեզ յամենայն ճանա
պարհս քո:

Լ՛ի աքեա՛ ՏԷ՛, զհրեշտակ իսս
զաղու թեան քոյ, որ եկեալ
պահեսցէ զմեզ անխուովս ՚ի
տուէ, և ՚ի գիշերի. Լ՛մէ:

ՏԻ՛ եթէ զշրթունս իմ բա
նաս, և բերան իմ երդեսցէ զօրհ
նութիւնս քո:

Լ՛ճ՛ յօգնել ինձ նայեաց. ՏԷ՛ր՛
յ՛ըն

յ' ընկերեւ ինձ փութաւ
 Փառք հօր՝ եւ այլն: Լ' լլէլուխայ:
 կամ, Փառք քեզ միշտ՝ և յ' ամի
 ամենայնիւ ծանուցեալ դթած,
 և անմահ թագաւոր մեր:

Եւ 4:

Եւ թէմք ըլտօնրս հրեշտկց
 զորս հայրըն մեր մեզ ձեռ
 նա դրեաց.

Արու զանկէլս սրատրսարեաց,
 դէմբանսարկու մեր թըշնամեցի:

Ա՛յ սրահասարան մեր սք հրեշ
 տակք. հովնի լէրուք մեզ՝ ի
 պատերազմի. զի մի կորստական
 լինիցիմք յ' ահեղ դատաստանի:

Լ' Ա՛աջի հրեշտակայ սաղմոս
 ասացից քեզ՝ Լ' ծ իմ. երկիր
 սրագից՝ ի տաճար սք քո, և խոս
 տովան եղէց անուան քում:

Մ' = շ լ = 4:

Լ' Ստուած զօրութեց, և ըսկզբ
 նալոյս ամարարած ոյ. որ
 ան

անճառելի նախասինամու թիւ
 քով արժանաւորեցեր կարգել
 մեզ ՚ի մեր պահտանու թիւ զքո
 հրաշատեսիլ պաշտօնեայս՝ զսիւ
 նրեշտական. շնորհեան մաղթո
 զացս՝ աղաչեմք, զի՛ զառ՚ի քէն
 ընկալեալ տեսչութեան նոյլն
 պաշտպանութիւն, և խնդրուա
 ծովք առանձին մեր պահտան
 նրեշտակայն, դորձուցես զմեզ
 ՚ի չարէն առ լուսաշաւիղ հաճոյս
 քո. ընդ նոսին և խնդալից դիմօք
 ՚ի կենդանախումբ հաղորդու
 թիւնս երանելեաց քոց ժամա
 նեալ հասցնիք. Տերամբ մերով
 Յիւ Քիւ Արդւով քով, որ
 կեայ՝ և թաղաւորէ ընդ քեզ ՚ի
 միութեան Ազւոյն սրբոյ՝ Աս
 տուած, յաւիտեանս յաւիտե
 նից. Ամէն:

Յ' Առաջին ժամանակ :

Հրեշտակաց խրոց . Առաքեալ
Տէր . Վճ' յ'օղնել : Փառք Հօր :
Ալէլուիայ : Համայնն՝ որպէս յ'ա
ռասնօրեան ժամանակ :

Բ. Անդի՛ ընկճեալ դաւաճա
նին :

Լ չարացեալ յիսիւ դա Տին :
(Օ)րնախ ունէր յ'անմահ դրօս
տին,

դայթէ զընթացս մեր'ի յ'երկինս :
Ս՛վ սրահապան մեր սք ՚Հրեշ
տակք . հովանի և այլն :

Առաջի Հրեշտակաց սաղմոս ա
սացից . Վաղթանք . որպէս յ'առասնօ
րեան ժամանակ :

Յ' Արրորդ ժամանակ :

Հրեշտակաց խրոց . Առաքեալ
Տէր . Վճ' յ'օղնել ինճ նայեաց .
Փառք Հօր' և : Ալէլուիայ :
որպէս յ' Առասնօրեան ժամանակ :

Արդ

Ը՛ր զ՛բարեկամազգի մարդկն,
 ըն՛ր մեզ նրպաստ՝ և օգնակն.
Սերժե՛լ իմէն ջ զախտ հոգեկն,
 ըղջաւ, և վիշտըս մարմնական:
Սի՛ սրահասպան մեր՝ սբ Նրեշտ.
Մռաջի հրեշտակաց սաղմոս. և
 այլն որպէս Վերն:

Ի Ս եցերորդ ժաման:

Նրեշտակաց իւրոց սլատ. **Մ**ռա
 քեւ՛ ՏԻ. **Վ**՛ճ՛ յ՛օգնե՛լ. և այլ:
Յ՛ս սլարժանք սբ հրեշտակաց,
 և նմ՛ ընտիր կար գայ.
Պարզևեւ՛ մեզ ընդ հրեղինաց,
 օրհնաբանե՛լ զՏԻ՛դ փառայ:
Սի՛ սրահասպան մեր՝ սբ հրեշ.
Մռաջի հրեշտակաց սաղմոս. և
ՍաղԹանքն և ս՛ որպէս Վերն:

յ՛ Վննեցորդ ժաման:

Նրեշտակաց իւրոց սլատուիրե.
Մռաքեւ՛ ՏԻ. **Վ**՛ճ՛ յ՛օգնե՛լ.
 փառք

Փառք հօր. Ալլէլուիայ:

Պէտք է լինիք այնքան ընդ մեզ իցէ,
զի սենեակ մեր սրահս պանիցէ.

Եւ յօգնել մեզ յաճախիցէ,
մինչև ց' աւարտն՝ ուր ինքն իսկ է:

Ով սրահս պան մեր սք հրեշտ.

Առաջի հրեշտակաց սաղմոս. և
այլ. Սաղթանք՝ որպէս վերն:

Յ' Արեւիշտան ժաման:

Հրեշտակաց իւրոց՝ պատուի. և
այլն՝ որպէս վերն:

Յ' զօր փողըն՝ Վաբրիելեան,
բեկցէ զոսոխըն հնգըստեն.

Ի յարկըս մեր միշտ սահական,
գայցէ ըստէս նըստատա կան:

Ով սրահս պան մեր սուրբ հրե.

Առաջի հրեշտակաց սաղմոս. և
այլ. Սաղթանք՝ որպէս վերն:

Ի Սաղաղանիան ժաման:

Հրեշտակաց իւրոց՝ պատու իրա.

Առա

Բապեա՛ Տ՛ր, զհրեշտո՛ւ և այլն՝ :

Դա՛րձ առ մեզ, Փրկիչ Ը՛ծ
մեր, և դարձա՛ն զօրամտու
Թիւնս քո՛ ՚ի մէ՛նջ :

Ը՛ծ յ՛օգնել ինձ նայեա՛ց . Տ՛ր՝
յ՛րնկերել ինձ փութա՛ն : Փառք
հօր՛ և Արդ . Ը՛լլու խա՛ :

Ա՛յ Քայէլ բըժիշկ փրկուէ՛,
առ մեզ եկեսցէ՛ փրկական .

Բուժել զմեզ յ՛ախտակրուէ՛,
և հաստատել՛ ՚ի բարու Թեան՝ :

Ո՛վ սրահասպան . և այլն՝ ոչ ոքս վեր՛ :

Ընչն անար :

Ո՛վ սրահասպան իմ՛ նազելեան,
միջնորդ մահու՛ և յարուէ՛ .

Հաս ինձ ազդամամբ քոյդ օգնու
Թեան,

և լի՛ր ընդ իս՛ ՚ի ժամ մահուան՝ :

Ո՛վ Ը՛մենասուրբ Արրորդու
Թեանն ազատողնեայ սրաշ
տօնեայ, անսարտելի հրեշտակ

Ը՛ծ

Լստուծոյ, և ինձ պահապան.
այսօր զիս քեզ յանձնարարելու
վերնական բարեդէութեամբն
անքոյթ, անասան՝ և անմոլար
պահպանեան, լուսաւորեան, ուղ
ղեան, և կառավարեան. ամէն:

Յ'աւուր շինդշարսթի:

Պաշտօն երեցս յարգելի Ս'արմոյ՝ և
Լ.բեան Տեառն:

Յ'Աւաւորան:

Օ շԼՅ շԲ

ՔԵՇ ՏԼԿԼՅԿԵ
ՐԻՆ. ՄԱՐ ԴԻԿԻ. ԵՒ ՍԵ
ղան Տեառն սրատրաստի նոցա:

ՏՐ՝ եթէ զշրթունս իմ բա
նաս, և բերան իմ երգեսցի, զօրհ
նութիւնս քո:

ԸՃ՝ յօգնել ինձ նայեաց. Տէր՝
յընկերել ինձ փութան:

Փառք

Փառք հօր՝ և այլն: Ալլէլուիայ:
 կամ, Փառք քեզ Տէր Ա՛ճ մեր,
 Փառք քեզ միշտ՝ և յ'ամի ամե
 նայնիւ ծանուցեալ յա՛հտե՛նա
 կան թաղաւոր մեր:

Երէ:

Ա՛լ քուր տաճար Ա՛ստու
 ածոր դւոյն.
 Երգեա՛ զխորհուրդ անձառ մար
 մնոյն:

Ե՛տք արեան Ա՛րդաստուծոյն:
 Օ՛ր (՛ի փրկել զազգըն մար
 դոյն.)

Է՛հեղ Ա՛րքայն հանուր շընչոյն.
 հա՛ւալասան ծընեալ ձագոյն.
 անեղծ սլրտուղ անմահ ծառոյն:

Ա՛յլ քաղցրագուծ Տէր՝ զի
 արդ անոյշէ ոգի քո. որով
 ՛ի ծանուցանել որդեկացդ զան
 կըռելի քաղցրուծի քո, յ'երկ
 նից իջեղ ամենաքաղցր հացիւ՛դ
 զքաղցեալս ընուս բարուծի՛ք, և
 զձանձ

դձանս ճրայեալ մեծատունսն ար
ձակես ունայնու թեամբ :

Օ հայ յ'երկնից ետուր նց Տէր,
որ յ'ինքեան ունի զամենայն
վայելչու թիւն :

Մ ա ղ ն ան 4 :

Մտուած ամենազօր՝ որ ՚ի
նեքոյ սքանչելի սրբազնու
թեան խորհրդոյն՝ զանձառելի
չարչարանաց քսց յիշատակն թո
ղեր մեզ . աղաչեմք՝ Տէր, շնոր
հեա՛ մեզ յարգել ըստ արժա
նոյն զսրաշակելի խորհուրդս Մար
մնոյ, և արեան քոյ . որով համան
գամայն և զստուղ Քրկադործ
մարդեղու թեան քոյ ՚ի մեզ ըն
կալցուք . որ կեաս, և լծադաւճո
րես յ'անվախձան յ'աւիտեանս :

Լ մէն :

յ'Լ աւ շին Ժաման :

Օ հայ Նրեշտակաց կերին :

Լ ս

Լ'ստուած՝ յ'օգնել ինձ նայեաց.
 Տէր՝ յ'ընկերել ինձ փութան:
 Փառք չօր. և այլն:

Ս'եղ բաշխեցաւ՝ և մեզ ծընու,
 յ'ամբիծ կուտէն մեզ մար
 դա ցաւ.

Յ'այսմաշխարհի նաշըրջեցաւ,
 բարոզ բանին տարածե ցաւ.

Տընտեսութիւնն վերջա ցաւ,
 հաւատ՝ օրէն մեզ կարգեցաւ,
 ուխտի սիրով բարանելեաւ:

Ո՛վ քաղցրագութ Տէր. Ս'ազ
 թանք. և այլն՝ որպէս վերն:

յ'Արարից Ժաման:

Օ հաց չրեշտակաց կերին:

Ի՛ճ՝ յ'օգնել ինձ նայե. Փառք
 չօր. և այլն՝ որպէս ի վերոյ:

Յ'Արեկոյին ընդ իւրս ելեալ,
 ի վերնատունն սահմանել
 ի նդ բարեկամս համաբաղմել,
 ըստ օրինացն կերակրեալ.

Ի՛՛ով

Մովսիսական գիրքն լըցեալ,
 յետին կրտակ սիրոյ ընթրեալ,
 զինքն ձեռամբ 'ի ճաշ թողեալ.
 Ա՛վ քաղցրագութ Տ՛Է՛ զիարդ.
 Ս՛աղթանք. որդես վերն:

Մի քերորդ ժաման:

Օ հայ հրեշտակաց. Մ՛ճ՛ յ՛օդ
 նեւ. Փառք, Էւոյն:

Բ՛Ա՛Ն, Ի բանխքն 'ի հինգ
 բառին,
 եղծանելիքն յանեղծ փոխին.
 Կինին՝ յարիւն, հայն՝ ի մըմին,
 սլթէ նըշան, այլ հաճաւ տին.
 Թէե՛ գայթէ երեւե լին,
 հարկէ՛ հաճաւ անշուշտ բանին.
 անհաս մըտաց խորհուրդ խորին
 Ա՛վ քաղցրագութ Տ՛Է՛ր. Էւոյն՝
 որդես յատանձօրան:

յ՛մնէրորդ ժաման:

Օ հայ հրեշտակաց կերին. Է
 ոյն:

այլն : Ը՛ծ՛ յ՝օղնել ինձ, և այլն :
Փառք չօր՝ և այլն :

Օ՛ր. յսքան ուրեմն սրբբազ
նու թիւն .

մերն յարգիցէ նուաստու թի :

Իսկ հին կտակին աւանդու թի .

է ըստ նորոյս՝ ծառայու թիւն :

Շնորհէ հաւասան ըզլիու թի ,

յ՛որում նւագի ըզգայու թի .

կամ՝ սերմանի բանսարկու թի :

Ո՛վ քաղցրագու թ Տէ՛ր, զիարդ
անոյ . և այլն՝ ըստ որում յ՝առաւմարան :

ՂԵՐԵՒՆԵԱՆ ԺԱՏՈՒՆ :

Օ հաց չրեշտակաց . և այլն :

Ը՛ծ՛ յ՝օղնել ինձ նայեաց . և այլն :

Չ՝ () ըլն ծնողի ծընեալ Տա
նին ,

և անընդհատ բզըխման նոցին .

Տօն, սէր՝ հանդէս ը գովեստին ,

կեանք՝ և սրատիւ երգարանին .

ՂԸՄԻՆ ՆՐԱՄԱՆ և մեր Փըրկչին ,

որ է՛ Օստիկ ամբիծ Ղառին.
 և հալածիչ խեթ վիշա պին:
 Ա՛վ քաղցրագու՛թ Տ՛Ի, և այլն:

Ի Խաղաղական ժաման:

Օ հայ հրեշտակաց կերին
 մարդիկք, և սեղան Տ՛ն
 պատրաստի նոցա:

Դ. Լ՛րձ առ մեզ՝ Փրկիչ Լ՛ծ
 մեր, և դարձն՝ զսրամտու
 թիւնս քո՛ ի մէնջ:

Լ՛ծ՝ յ՛գօնել ինձ նայեանց. Տ՛Ի՛
 յ՛ընկե. և այլ՝ որդես վերն:

Տ՛Ի ս՛քիմ, շօշափ՛ լուր, և ճաշկ.
 ո՛չ դարակեն, թէ՛ ո՛չ զտեսակ.
 հա՛ւատ վիմին միայն է՛ հարկ.
 իսկ թերին կեայ կենաց դատրկ:

Օ ընթրիսդ արան մեզ հասարակ
 դու մեր Փրկիչ լուսաբնակ.
 սէր՝ և հա՛ւատ, յոյս համարձակ:

Ա՛վ քաղցրագու՛թ Տ՛Ի՛ր՝ զիմրդ
 անոյշ է՛ ողի քո. և այլն:

Լ՛նճն

Լ՛ն նաճանդ :

Օ Լ՛յ ժամակարդ աղերս
 բա նի,
 Փըրկչիդ իմոյ բարերա ըի.
 Եւանդ սըրտիւ քոյդ երգեցի.
 մարմնոյ՝ արեանդ յիշատա կի:
 Արուլ գըրապց անձն արժանի,
 վայելչու թի՛ կեալ՝ ի յ՛երկ նի.
 քե ըզմայլիլ ՚ի հանգըս տի:

Յ՛աւուր Ուրբաթի

Պաշտօն առ Սէ Եւան Քրիստոսի :

Յ՛Առաւորսն :

ՆՇՆՆՆՆ

ՍՐՐՈՅ ԵՆ ՉԻՆ

ՓՐԿԵԱ՝ ՉՄԵՉ ՏԵՐ ԱՍ

տուած մեր, ՚ի թշնամեաց մերոց:

Արասի յ՛սկզբան ան ժամոս :

Տ՛ի եթէ զըթուես իմ բա

նաս, և բերան իմ երգեսցէ զօրհ

8 ը

նու

նութիւնս քո: Ը՛ծ՝ յ'օգնել ինձ
 նայեաց. Տէ՛ր՝ յ'ընկերել ինձ
 փութա՛ւ: Փառք հօր: Եւրեւո
 խայ. Կամ՝ Փառք քեզ Տէ՛ր Ը՛ծ
 մեր, փառք քեզ միշտ, և յ'ամե
 նայնի ամիւ ծանուցեալ յա՛նի
 տենական (Թ) ազա՛ւոր մեր:

Եւր:

ԲԻ՛նըն Ը՛ծ մարմին ե ղեալ.
 Է առա՛ւօտն ըմբռնեցեալ:
 Յ'աշակերտացն իսկոյն (Թ)ողել
 և՛ի հրէից վաճառե ցեալ:

Ո՛վ խաչդ նաղելի, որ փրկու
 թիւն ծագեցեր մեզ տառա
 պելոցս. զորպիսի դովասանս
 տայ քեզ. զի զանանց կեանս
 մեզ սլատրատեցեր:

Եւրիւրագեմք քեզ Վ՛ս, և
 բարեբանեմք զքեզ. որ սք
 խաչի՛դ քով զաշխարհս փրկե
 ցեր:

Մատթեոս :

ՏՆ՝ը իմ ԶԾ՝ ԲԾ, Որդի Ա.
 տուծոյ . զանտանելի չարչարանսն քոյ՝ զիսան, և զմահ գիր
 ՚ի մէջ քոյդ ահեղ դատողութե,
 և իմ յանցաւոր հոգւոյս՝ այժմ,
 և ՚ի ժամու մահուան իմոյ . և ար
 ժանի արան զիս շնորհաց քոյ, և
 ողորմութեդ . շնորհեա՛ կենդա
 նեայ՝ և ննջեցելոց զհանգիստ,
 և զներումն . եկեղեցւոյ քում
 զխաղաղութիւն, և զմիաբանու
 թի . և մեզ մեղաւորացս զփառս՝
 և զկեանս յաւիտեանական մշտըն
 ջեանաւորութեան . Որ կեաս՝ և
 թագաւորես ընդ չօր քում ա
 մենակալի, և ընդ ամենապար
 զե Ոգւոյդ քում սրբոյ՝ այժմ,
 և միշտ, յաւիտեանս յաւիտե
 նից . ամէն :

յ՛ Առաջին ժամանակ :

Նշանաւ սրբոյ խաչին . և այլն :

Լ՛ծ

Լճ յօգնել ինձ նայեաց. ՏԻ՛
 յընկե. Փառք Հօր, և այլն:

Ի յամ նախկին զՅ՛ս ածեն
 առ Պիղատոս՝ և զըբարտեն:

Կասեալ զանկասին՝ դառն ապ
 տա կեն.

և պիղծ թըքուլ զերեսն ծածկեն:

Ո՛վ խաչդ անպարտելի, և
 նշան սքանչելի. շնորհեա՛

մեզ՝ լէ պարս երկնից հաղորդ լի
 նիլ քում յաղթանակօղ ստակի:

Երկրպագեմք քեզ Վ՛ս, և բա
 րեբանեմք. և այլն:

Մ = զԼ = 2 + 1

Տէր իմ Յ՛ս Վ՛ս, և այլն. որպէս
 յատանօրէան ժաման:

յՆքրորդ ժաման:

Նշանաւ սրբոյ խաչին փրկեա՛
 զմեզ՝ ՏԻ՛ Լճ մեր՝ ի թշնա.

Լստուած յօգնել ինձ նայեաց.
 և այլն՝ որպէս վեր:

Խա

Ի՛նչեան՝ խաչեան՝ ազազակեն.
 յ՛երրորդ ժամունն՝ և նա
 խա տեն:

Բ՛ղծիրանին ազուցա նեն.
 փուշարսակա գլուխըն կրոփեն:

Բ՛րխտոս՝ ի խաչի ջընջեաց
 ղձեռագիր յանցանաց մե-
 րոց, և դատարարտի ազտեղի հա-
 րու՛ածն մահաբեր սատանային:

Ե՛րկրպագեմք քեզ Բ՛րխառս,
 Ս՛աղթանք. որպէս վերն:

՚ի Ս՛ եղերորդ ժամուն:

Ն՛շանաւ սրբոյ խաչին փրկեան:
 Լ՛ստուած՝ յ՛օգնել ինձ նայե.

Փառք հօր. և այլ՝ որպէս ՚ի Ռի՛ն 81:

Ի՛նչ ժամունն Յիսուս խաչի.
 լ՛անձազակա դասեալ կախի:

Ի՛ ծարա՛նին ըմպէ զլե զի.

Գառն Լ՛յ անտ կատա կի:

Փ՛ր յտի՛նն ծառայացաք, և
 Ս՛ք խաչի՛նն ազատացաք.

Պտուղ

Պատու ծառայն պատրեոյ զմեզ
 Արդին Մ. Յ փրկեաց զմեզ :
 Երկրպագեմք քե. Սաղթանք .
 'Նոյն' որդես լէրն :

յ'Սննէրորդ ժամանն :

'Նշանաւ սրբոյ . Մ. Ճ' յ'օգնել .
 Փառք հօր . Է այլ :

Յ'Սնրն ժամունն Յ'ս գոչեաց .
 առ հայր զհոգին իւր աւան
 դեաց :

Տեգ զինճորին զկողըն խոցեաց .
 լուսոյն մըթնեալ՝ երկիր գողաց :

Ո՛ր Սեծի բարեգթուէ գործ .
 մահն մահացաւ յայնժամ,
 յորժամ 'ի փայտի կեանքն մեր
 մեռաւ :

Երկրպագեմք քեզ Քրիստոս .
 Սաղթանք . որդես լէրն :

յ'Սրեկոյի ժամանն :

'Նշանաւ սրբոյ խաչին փրկեաւ .
 Մ. Ճ

Ն, Դ երեկս ՚ի խաչէն առեալ .

Նըզօրն ՄԾ կամուս ղօղեալ :

Կենաց բրժիչկն անմեղ մեռեղ .

Փառաց սրբական ընկողմանեալ :

Ս ղ խաչդ օրհնեալ . որ միայն

արժանի եղեր բառնալ զաշ

խարհի տաղանդն . դու քաղցր

փայտ . քաղցրակի բեռակիր ,

և բեռնակիր . դերազանց քան

զամ փայտս մայրեաց՝ դու միայն

բարձրագոյն , յ՝որում Փրկիչն

աշխարհի կախեցաւ , յ՝որում

Վ՛ս յաղթանակեաց , և մահու

ամբն զմահ կոխեաց մինչև ց՝ աւի

տեանս . ՄԻն :

Երկրպագեմք քեզ Վ՛ս և բա .

և ալ՝ մաղթանք որպէս ՚ի Բիւան՝ 82 :

՚ի Սաղաղախն ժաման :

Նշանաւ սրբոյ խաչին՝ փրկեալ

զմեղ . և ալն :

ՂԱ՛րձ առ մեզ՝ Փրկիչ ՄԾ մեր ,

և

և դարձո՛ զսրտմտու թիւնս քո
'ի մէջը :

Լ՛ծ՝ յօգնել ինձ նայեաց, Տէր
յ՛րնկերել . որպէս վերն :

Ի թրացեալ ժամու՛ մարմինս
օրհնեալ :

խրնկօք՝ կտա՛ւօք սրաստառակել
Գեղեզմանի նորոյ ե դեալ :

Լ՛ծ աշունչ գիրքն լը ցեալ :

ՓԹիկէ աշխարհի կեցո՛ զմեզ .
որ խաչիւ՛ և աքեամբ քով
փրկեցեր զմեզ . զքեզ ազաչեմք
Տէր Լ՛ծ մեր :

Երկրպագեմք քեզ Վ՛ս, և բա.
այլ . Մաղթանք . որպէս վերն :

Յան ճնարարութիւն :

Քերտ սրբաիւ քեզ Յի .
զայս ժամակարգ բանս եր
դե ցի :

Օ ի՛ որ սիրով խաչեալ փայտի .
ինձ օգնիցես՝ ի տագնապի .

Լ՛մէն :

Յալ

Յ'աւուր Շարաթի:

Պաշտօն հօրն հերոյ Գրեգորի Լուսաւորչի:

Յ'Աւստօքան:

Եւստօքան Գ. Բ. Ս.

ՏԵՐ Ի ԳՐԱՅ ՏԵՐԱԼ.

ՊԱՆԱՅ Ի ԿԱՒԱՅ ԵՒ Ի
սողմոյ:

ՏԻ՛ Եթէ զշրթունս իմ բա
նաս, և բերան իմ երգեսցի զօրհ
նութիւնս քս:

Եւստօքան ինձ նայեաց. ՏԻ՛ր
յժնկերել ինձ փութա:

Փառք հօր՝ Եւստօքան: Եւստօքան:

Կամ, Փառք քեզ ՏԻ՛ր Եւստօքան:

Փառք քեզ միշտ՝ և յ'ամի ամե

նայնիւ ծանուցեալ յաւիտեանս

կան ի Եւստօքան մեր:

Երբ:

ԻՍ՝ եղատարտ յազգէ սե

րեալ:

Գրե

Ժազես յ'արարածս քո՝ լուսանո
 րելով զամ սուրբս, և հայրա
 գութ բարեխնամութիւն լոյս
 մատուցանես 'ի մահամատոյց
 խաճարի կուսարչտութե նստե
 լոյնս 'Կու Վճ ամենազօր, և
 Տր բոլորից՝ քո ամենաուստ
 գթութիւն սլարդեցեր մեզ
 զերանելի սրաշտօնեայն սրբու
 թեանց, զհողեօր հովիւն բա
 նաճոր հօտին, զառաջնորդն կե
 նաց յ'աճխտենից՝ զհայրն մեր
 Գրիգոր՝ լուսաճորիչն հայաս
 տանեաց աշխարհի, որ յ'որդիս
 լուսոյ զմեզ կոչեաց, և եբարձ'ի
 մենջ զխաճարն անգիտութե .
 առաջնորդելով մեզ 'ի գիտութի
 ճմարտիգ ՎՃ՝ Վճ զաչեմք ըզ
 քեզ՝ ողորմեաց մեզ, և շնորհեա
 սրաշտօնելիցս քոց . զի զոր յ'երկ
 րի լուսաճորիչ հողեոյ մերոց ըն
 կալաք, նորին իսկ երկնային բա
 րե

րեխօսութիւն կարասցուք կալ'ի
 պատուիրանիքում, և զհաճոյսն
 առնել առաջի քո յ'ամ' ժամ'ի
 գովեստ, և'ի փառաբանութիւն
 ամենատուրբ Արրորգութեզ
 որում վայելէն փառք, իշխանութի,
 և պատիւ. այժմ, և միշտ, և
 յաւիտեանս յաւիտեանից. ամէն:

յ'Առաջին ժամուն:

Ահան զիս: Ը՛ճ' յ'օգնել. և այլն'
 որպէս յ'առաջնօրուն:

Աւսապայծառ ծղիկ ցուցել.
 անուշահոտ բուրմամբ լըցել:

Օհոտ գիտութե'ի Հայս յայտ
 նեալ.

աղգն Ը՛րամեան լուսով ծաղ
 կեալ:

Ը՛րչակունի դօտևո րեալ.

Ազուլ սրբբով ճառագայթել:

Խոստովանող Փրկչին ընտրել.

դից Տրդատայ ոչ հնազանդել:

Իբ

Ի Իրե զաղեղն բոցաճաճանչ
 ընդ ամպս փառաց. իբրև
 զծաղիկ վարդենի յ'աճուրս գոր
 նան, և իբրև զշուշան'ի գնացս
 ջուրց. այնպէս սուրբն Վրիգոր
 էառ զպատմութեան փառաց. ալ
 լէլուխայ:

Սիրեաց զնա Վճ, և էաժ լէ:
 Սաղթանք. որպէս վերն:

յ'Երրորդ ժաման:

Եհան զիս ՏՐ: Վճ' յ'օգնել:
 Փառք, և այլն:

Ե Ի Տըրդատայ'ի խորթոցելւ
 զայրն Վճ յաատժապարտելւ

Երկոտասան կրրիւք տանջեալ.
 և յ'անճաճանչ վիրապն արկելւ

Յայնպէս տեղի նըսեմացեալ.
 հընգետասան ամս համբերեալ:

Իայց' այս նց անգէտ չեղեալ.
 որք ըզվարըս սըրբոյն ծանեալ:

Պ Աւրք բազումք ոչ կարացին
 չի

չիջուցանել զսիրոյ հօւրն Վրի
 դորի, և ոչ գետք արգելուլ ըզ
 նա. Ըլէլուլայ:

Սիրեաց զնա Ըճ: Սաղթանք.
 Ընմատչելի լոյս, և այլ:

ԻՎ եղերորդ ժաման:

Լ, հան զիս ՏՐ: Ըճ՝ յ'օղնէլ:
 Փառք հօր' և, և այլն:

ԸՐՊ՝ տանջանաց վախճան
 տընեալ.

զիժից՝ քարբից դըլու խ կոխեար
 Յետ յաղթուէ մարտին ելեալ.

զբանքն լուսոյ ընդ իւր առեալ:
 Ըճատուր հրաշիւ բու ժեալ.

նախ ըզ Տըրդատուն խողացեալ:
 Լ, և զնախարարս դիճաբախել.

ասոյ՝ զանթիւն անըզգայեալ:
 Ըճ՝ աճասիկ քահանայ մեծ, որ

յ'աճուրս իւր հաճոյեղև Ըս
 տուծոյ, և գտաւ արդար, և՛ի

ժամանակի բարկութեան եղև
 հաշ

Տաշտու թիւն . Ալլէլուիայ :
 Սիրեաց զնա Ատուած, և էաժ :
 Աղթանք : Անմատչելի լոյս՝ և
 լուսաբնակ . Խաչն :

յ՛ | Կնէրորդ ժաման :

Ահան զիս Տ՛ր՝ ի : Ա՛ծ՝ յ՛օղնել
 ինձ : Փառք Հօր . Խաչն :

Օրանըն կենաց վարդապե
 տեալ .

և Հօտապետ հօտիցն օ ծեալ :

Բզնորագոյն հօտըն ա ուեալ .

՚ի յ՛ | փրատայն ափըն հասեալ :

Օծման Ոգւոյն իւղըն հեղել .

յ՛երկնից լուսոյ սիւն երևեալ :

Օամենեսեան լուսազարդեալ .

կենաց հացիւն կերակրեալ :

Արանեալ սուրբն Վրիգոր՝

Սուսանորիչն մեր յուսացալ

՚ի Տ՛ր, սրամեաց զհրամանս Տ՛ն,

և եկաց ՚ի վերայ լերինն սրբոյ

նորա . Ալլէլուիա :

Ա՛

Սիրեաց զնա ՄԺ, և էաճ ընդ:
 Մաղթանք. Մանասէլի լոյս՝ և
 լուսաբնակ. և այլն:

Վերելոյեան Ժամանն:

Եհան զիս ՏԻ՛ ՚ի գբոյ տառա
 պանայ, ՚ի կաւոյ՝ և ՚ի աղմոյ:

ՄԺ՝ յօգնել ինձ նայեաց. ՏԻ՛
 յընկերել ինձ փութաւ: Փառք
 հօր. և այլն՝ որպէս ՚ի վերոյ:

Վ՛ () զից մեհեանսն հարժա
 նեալ.

խորնս լուսոյ անթիւ կանգնել:

Սեզան Ղառինն յօրինեալ.

՚ի քաւութի սրատարա գեալ:

Լա այսպիսի սեան խարրսիսել:

ինքն ՚ի Սանեայ յայրըն ծած

կեալ:

Վրիգորիոս անյայտ և զեալ.

զի մի սաշտոն հայոց առեալ:

Սեանս խնդրեաց ՚ի քէն՝ ՏԻ՛,

և ետար նմա. զփառս, և

9 թ

զմեծ

զմեծ վայելչութիւն եղեր՝ ի վե
րայ նորա, և ՚ի գլուխն յստակ
՚ի քարէ պատուականէ. Ըլլէ
լուխայ:

Սիրեաց զնա ընծ, և էած ընդ.
Սաղթանք: Ընմատչելի լոյս՝ և
լուսաբնակ. և այլն:

՚ի Խաղաշահան ժաման:

Եւ շան զիս Տէր ՚ի դբոյ տա
ռասխանաց, ՚ի կաւոյ՝ և ՚ի
տղմոյ:

Դարձ առ մեզ, Փրկիչ ընծ
մեր, և դարձն զսրտմտու
թիւնս քո ՚ի մէնջ:

Ըստուած՝ յօգնել ինձ նայեաց.
Տէր՝ յընկերել ինձ փութաւ:
Փառք չօր՝ և այլն. Ըլլէլուխայ:
կամ, Փառք քեզ Տէր ընծ մեր.
Փառք քեզ միշտ՝ և յամի ամէ
նայնիւ ծանուցեալ յաւիտենա
կան Թաղաւոր մեր:

Գ ի իգորիոս ճրգնանո ըեալ
'ի լեառւն Տեառն մենա
յեալ:

Արդար՝ ամբիծ, ճըշգրիտ դը
տեալ:

գերահըրաշ լուսով փայլեալ:

Այրեցուցիչ տասպան ե ղեալ:

և լուսեղէն կամար ծա դեալ:

Լեառն Սեպուհ փառանորել:

Ղուսանորչաւն ծանուցեալ:

Լ զնիւ ծառայ՝ բարի, և հաւա

տարիմ որովհետե 'ի սակաւ

ուղ հաւատարիմ եղեր, 'ի վե

րայ բազմաց կացուցից զքեզ:

միւտ յ'ուրախութիւն Տեառն

քոյ. **Ա**ւելլուխայ:

Ս իրեաց զնոս **Ա**ճ, և էաճ ընդ

մէջ նորա զկամար արդարու

թե. զգեցոյց նմա պատմութեան

փառաց, և սրակեաց վնա 'իխոյր

զօրութեան:

Մաղ

Մաղևանք :

Լ՛ի մատչելի | դո՛ւ և | ուսա
բնակ ողորմու՛թի. որ լոյս
ծաղես յ՛ա. և այլն :

Յան Զնարարաբեկան :

Լ. յը՛ սուրբ ծընօղ սրբա
փայլեալ.

փառօք՝ հրաշիւք գերազանցելու
Օայս ժամակարգ բան քեզ եր
գեալ.

ի ծառայիցդ, որ քե ծընեալ
Լէ՛ր բարեխօս առ Տէ՛րն օրհ
նեալ

վասն որդւօց՝ արդեամբդ բու
սեալ

Օ՛ի ժամ մահու արժանացելու
իցեմք ընդ սէս համակարդեալ

Լ. ռան

Լուսնն Յին Պաշտօն Լճաճօր Սրբոս
 հայ կրասին Սարխաճոս
 Ի Գիւլեհայ Ժաման :

ՆՊԵՆԵՆ
 ՈՒՐԱԽԼԵՐ ՍՐ
 ԱՍՏՈՒԱԾԱՄԱՅՐ ԼՈՒ
 սակերտ արքայարան անմահ
 Թաղաւորին . Նարան սրբուհի
 Նօրն Վի, և Վայր կաթնամա
 տոյց բնաւից ստացողին :

Լ՛ՐԴ՝ շըրթունք իմ ընդ բե
 ռա նոյս .
 քայեալ կարդան առ քեզ՝
 սուրբ կոյս :
 յօգնել նայեաց՝ Վայր ցանկղի .
 յճնկերել ինձ փութանա կի :
 Փառք Նօր՝ և Որդւոյ, եւ այլն :
 Ընկուիայ :

Ուրախ լէր Սայր բերկրեալ
տանն Վաճթի աղբիւր բա
ցեալ:

Սըրմուղ դրոխտին հաստատէր
ծարանէլոցս փափա գեալ:

Նսող ծովու առա՛ւօ տեալ
միշտ՝ և յա՛նէտ երա նեալ:

Վառն երկնից քարողեալ:
Վաբրիէլի ա՛նէ տեալ:

Զլ՛նա յա՛նէ փոխար կեալ:
մայրդ երկրորդ գէրազանցեալ:

Նսող ծովու առա՛ւօ տեալ
միշտ՝ և յա՛նէտ երա նեալ:

ՆՎա՛նի կատա րեալ:
արծա մեղու դուշա կեալ:

Խընկաբեր սարակէզ փակեալ:
ջրոյ կենաց աղբիւր կընքեալ:

Նսող ծովու առա՛ւօ տեալ
միշտ՝ և յա՛նէտ երա նեալ:

Օ՛ւն սոճի բարձրացեալ:
աշտարակ Վաճդի շինեալ:

Դատուն գինւոյ ևս մուծեալ
սիրահար խանդակա թեալ:

Լսող ծովու առանձն տեալ
միշտ՝ և յաճէտ երա նեալ:

() ԲՆեալէս դու՝ Սք Լճա
ծին, գերբան զկանայս, և
'ի մէջ կանանց. () ԲՆեալ ևս
է պտուղ որովայնի քոյ Յիսուս
Փրկիչ մեր:

Ա զԵԻ:

Ո՛ր սրբուհի Սարիմ, Սայր
Լճառելի Լճութեան, և
կոյս անարատ մաքրութե. ճա
նասարհ ծառոյն կենաց՝ բոցե
ղէն սրովն Սրօբէից պարածած
կեցեալ. հայցեմ աղերսիւ բա
նիւ բանից՝ ի մայրադու թողոր
մութենէդ. աղաչեմ զառ՝ ի քէն
անճառասպէս ծնեալն, և զկենս
դործող Փրկիչն մեր, զի՛ ի նո
րին չարչարանան, և՛ ի քոյդ բա
րեխօսութի ասլա՛խնեալ մահա
պարտս

պարտոս արժանի դտայց 'ի պար
 տուց մահու ազատիլ և կալան
 դատասարտ համարձակութի
 յ'առնի մեծի ահաւոր սք դա
 տաւորին. որում վայելէ փառք
 իշխանութիւն, և սրատիւ յ'երիս
 յաւիտեանս. Վ. մէն:

յ'Վ. աստուածային յաման:

Սախաղիր անբաւ բերկրա
 նօք Վ. մ. Վ. ճաճին. որ յ'օրէնս
 հասարակաց զանօրինակն հաղոր
 դեցեր. յ'որմէ Վ. դամն երկրորդ
 'ի կոյս, յ'անարօր, և յ'անխորձ
 արդանտէդ՝ ազատ 'ի պարտեւց՝
 մարմնացեալ մարդացաւ:

Վ. Վ. ենազօր ճք՝ որ 'չ յօդաւ
 որական շրթանց ստեղծա
 բանութիւն կաշառիս. այլ՝ հօ
 գւոյ, և մտաց օրհնութեան գոր
 ծովքն գրաւիտ Վ. այ տարակու
 սելոյս զմուտ մաղթանայ խորին
 հե

հեծուէ՛ զօրանալ ասակն. Եւ
 խոնարհեցո՛ զուսկն քո՛ ի հառա
 չումն նուաղ ձայնի վիրաւորե
 լոյս: Փառք հօր՛ Է այլն:

Գ. Բ. Կ. Գ. Ե.

Գ. Եւ շեցիկ զու աղաւ նի.
 Ե մերձաւոր յոյժ սիրելի:
 Բողբոջաբեր դու թըղե նի.
 անուշահոտ ծաղկեալ այդի:
 Եւ ի յերկնի մեծ՝ Եւ ընտուհի:
 Եւ թարչամ ծառ նրանենի.
 մանանալիր ստիոր ոս կի:
 Եւ դաւաղան Եւ հարօ նի.
 Ե տապանակ մեծի կտա կի:
 Եւ մարենի անկիղե լի
 դեղմըն տեսեալ Եւ դէօ նի:
 Եւ զընծիւղ դու ձիթե նի.
 Ե առադաստ Սաղօմօ նի:
 Եւ յորհրդաւոր դու վարդենի.
 Ե զընծու թիւն Եւ սրայե լի:
 Հոտ քո բուրեալ լի նարդոսի.
 կընդ

կընդրուկ փոշեաց իւղեփեցի:
 Դու մայր չըքնաղ Սիօ նի.
 Լ սրահաստան այդեստա նի:
 Դու սեաւ խորան Սաղօմօնի.
 Տարսն սեացեալ Խորայէ լի:
 Երման կառայն փարաւօնի.
 Լ իբր հեծեալ անյաղթե լի:
 () Ընեալես դու՝ Սքլ՝ ծա
 մայր՝ ի կանայս իբրև ըզ
 գլուխնոցին պանծանաց, և պայ
 ծառ պսակ կուսից անարատու
 թէ. որ ի կուսական քում բա
 րունակէ զանմահարարողկոյզն
 աճեցեր:

Ա շի 42

() Ընեալես դու՝ ով բերկ
 րեալդ ի կանայս Սքլ՝ ծա
 ծին, արարչին մայր, անհասին
 ծնող՝ և անբաւին գրկարան.
 քանդի՝ քե զԼ՝ դամն նոր հոգե
 ղէն ի չափ հասակի առաջնոյն
 տեսաք. քե զանտեսիլն աչաց
 հրեշ

Հրեշտակաց տղայական տիօք
 գգուէցաք. քեզ գգատեալն՝ ի չա
 րագործայ՝ իբրև զՎՃ երկրպա
 գեցաք. քեզ զմուրհակ սրբաուցն
 անխժից յ'անաղանին ջուր ընկղ
 մեցաք. քեզ զանպարտիր մերոյս
 սրատկերի մեզ նմանակից հան
 գունակեցաք. քեզ զանասաման
 Վանին բնուի՝ ի հասարակիժին
 տիպ համբուրեցաք. քեզ զմուտ
 առ լոյսն անմատոյց ընկալաք:
 Վղաչեմ զքոյդ մայրագործ
 միջնորդական բարեխօսութիդ.
 զի ո՛ր քեզ տուաւ մեզ Վրկիչ
 և Վեյուցիչ, քեզ ևս ընկալցի
 զիս յ'անձառելի խորանան երկ
 նից. որ քեզ ի մարդկային կեր
 պի նկատեցաւ, քեզ ևս չնորհեա
 ցի թողութի բազմամեղիս, և
 զանուն իմ՝ ի դպրութի կենաց
 գրեացի. որով ըստ բանի ՎՃա
 զգեցիկ քում բարբառոյ լիցիս
 երա

Երանեալ յ'ամենայն ազգաց .
 Մէն :

Մ'իջօրեայ ժաման :

Խ'ախացի'ր յ'ողջոյնն նախըն
 ծայ երկնային աւետահնչող
 պտղամանորին . Տիրամայր Ամ
 Մ'ծածին, որ'ի լոյս փառաց ցըն
 ծութէ շրջապատեցար, և երկ
 րաւոր մարմնով երկնային
 գոլ գովեցար երգով . յ'որմէ
 աճեցաւ ուղէչն երկնային, որ
 պտղաբերեաց զանձաշակելին'ի
 հաղորդ շըրթանց . յ'որմէ թէ
 շէր համբուրեցեալ երկրաւոր
 շըրթամբք անհասն իմաստից,
 սչէր երկրաւորացս ծանուցել
 կամ ճառեցեալ . արդ'քև յայտ
 նեցաւ մեղ' և ծանուցաւ . Մ'լէ :
 Ինքնաբուն բարի Տ'ր, շնչով զօ
 րութէ Մ'մենազօրիդ սկիզբն
 կալայց գովել զԱրանն յ'ամ
 բիծ

բիժ լեզուս ընտրական շրթանց
 Աք Ա՛ռտուածամայրն մարիամ,
 որ յ'անմատոյց արփին վերըն
 ծայեցաւ:

Ա՛րդ՝ վհատեալ անձինս տո՛ւր՝
 աղաչեմ զքեզ բարեգուժ, ըզ
 քոյինաշունչ թիկնահասութիւն,
 որով բացցի աչաց հոգւոյս հայ
 եցուածն առ՛ի զկենաց դեղն
 նկատել: Փառք հօր՝ և Ար:
 Գ.վ.Գ.

Դ՛ԱԼ շնչական Ա՛դեմդրախ
 տի.

երանա՛ւոր խոստմանն տե զի:
 Ա՛ռըն կենաց ՚ի քեզ տընկի.
 սրովն բոցեղէն պարունա կի:
 Իբր ազարակ ծածկել գանձի.
 և գործարան լոյս մարգարտի
 Ա՛րարչընկալ դու Տիրուհի.
 մայր Սահակայ ընդ Սառայի:
 Բանդ Բերսաբէ դու Թ՛ա
 դու հի.
 որ

որ յաղթեցեր քանզ **Յ**ահելի:
Դու **Ս**եբեկայ մեզ հովանի.
 քանզ **Յ**ուդիթ բարձրանալի:
Սարմնատեսիլ դու **Վ**երօբէ.
 մաքուր հրեշտակ՝ ի մարդկանէ:
Լւքայուհի յաղգատոհ մէ.
 ի զանդուճածոյ վըճիտ զարմէ:
Դու երանեալ յայամհէ տէ.
 և ևս օրհնեալ յամբիծլեղոճէ:
Դու ի նախնին ճիւղ օրհնուէ.
 և ի նորոյս յարկ սրբու թէ:
 Բէին օթոյ վայելչու թեան.
 Ողւոյն շնորհիւ դըժեալ մա
 տեան:

Վեալ նըստատակ միշտ հուսուէ.
 և օրինակ երանու թեան:

() **Ր**հնեալես դու միայն ի կա
 նայս՝ **Ս**բ **Վ**ճածին, զդեստ
 լուսանիւթ երկնից **Լ**ւքային,
 յարկ վայելչուէ **Վ**նեղ շինողինս
Վև **Վ**րեգակն արդարու թէ
 կենցաղակից մեզ կցորդեցաւ, և
 սլաա

սլատրաստու թի նմ բարեբաս
տու թէ բազմերանեան յուսոյ
հրճուանայ մեզ հանդերձե
ցաւ . Ըլլէլուիա :

Ա շնի :

Երանեալ և բարեբանեալ
Տիրուհի Սբ Ըմաժին, որ
համոզիչ ՚ի խաղաղութիւն ամե
նայն մըրրկածուփ շարժմանց կա
ցուցար . որ սլատուար հրատար
փակ անմատոյց հինից ընդդիմա
ցողաց կարգեցար . որ սլատուար
բոցանշոյլ անհուպ և անհաս մա
տուցման դժնեյ նենդողաց հաս
տատեցար . որ օգնական, և տուն
ապրանիսի ՚ի խստութե փորձու
թեանց ուղիսից հեղեղաց հիմնե
ցար . որ անթիւ աղանց ամրա
կան, և սրահոյանական պարիսպ
կառուցար : Ըրդ՝ ամենաթշու
առ չարագործս ՚ի քոյդ արժա
նահայց, և յամենաղօր բարե

խօսու թիւնդ միշտ ասլաւ ինխմ,
 իննամեալ և հանդուցեալ իբր
 ընդ հովանեաւ սրաշտարանու
 ամուր պատուէարի Տերամբ հաս
 տատեւոց. և ՚ի թևս սրահպանու
 թե լայնատարած մաղթանայ
 քոյոյ աղօթից յուսամ փրկիլ.
 բարեխօսեա՛ն առ մարմնացեալն
 Վճ, զի փրկեսցէ զիս ՚ի սպառնա
 լեաց դեհենոյն. Վճն:

Յ՛լ քրեկոյեան ժաման :

Ս՛ղա՛ն ներբողեալդ, և հա
 մայն տարիանօք բերկրելդ
 Սք Վճամայր, զոր միշտ երանէ
 եկեղեցի դասուց անդրանկաց,
 որք աչօք պշնելովք ախորժա
 լուր, և քաղցրանուադ օրհնա
 ձայնութիւն ըզ ՚ի քէն մարմինն
 յանձնաւոր Վանին միացեալ
 անջրպետելի, իսպառիւ հոգւոյն
 ընդ Վստուածութեանն հօր

ժառանգութեն. Լ. ԼԼԷԼուխայ:

Լ. ըդ՝ ըստ քուսիք բանի՝ Սուրբ
Լ. ստուածածին, հոգեշարժ քնա
րաւ, անարգել շրթամբք զքեզ
բարեհամբաւեալ երանեսցուք՝
Սայրդ Յի, աննիրհեւի դիտ
մամբ, լուսալիր աչօք, և անեղծ
պայմանաւ:

Ը բոլորից, և Տր ողորմուէց՝
ի քեզ նայեցեալս հայեաց մար
դասիրութիւն. և տուր ինձ զօ
րութիւն օգնութիւն օրհնելար
ժանաւորապէս զՍնօղ անա
րատ Բանիդ Լ. ստուծոյ:

Փառք հօր՝ և: և այլն:

Գ. ԼԷ. Գ:

Գ. Եւ ճեմարն Լ. նեղ Բանին.
և ժառանգան անշէջ ճրոգին
Սառ երկնուղէշ անթառամին.
դալարաբեր վայր Սոցածին:
Կաթնամատոյց դու Ստեղծողին.
և անդաստան կենաց հա ցին:

11 ԺԱ

Բ զգե

Բ զգեցուցիչ փառազար դին .
 և զըրկարան անբաւ Քանին :
 Եւ ընօղ եղեր դու անհա սին .
 և երանեալ Սայր Քրարչին :
 Դու կերակրիչ հրաշակերտին .
 և յանձանձիչ հանրախնամին :
 Ք և անմպտոյց հուրն կենդնի .
 անապական ծասկամամբ ծախի :
 Ք և արագեալն անըղդա լի .
 ՚ի քառընթաց կերպս տեսանի :
 Ք և անկըցորդն մըրդկան ցեղի .
 ՚ի մարդկային կերպի նկատի :
 Լուսազարդէլ Սայր պանծալի .
 քան զնախամայրն երանե լի :
 Որովհետե նա սրատրե լի .
 իսկ Վըշխուհիդ անսրարտե լի :
 Ի իւն յանցանաց հաւեալ անտի .
 բայց՝ ք և միքրումն հոգւոյ բերի :
 Կանանց սրտակդ միշտ օրհնե լի .
 ըստ գուշակման Լղտաբեթի :
 Եւ զգի մարդկան յար պաշտե լի .
 զի Սայր եղեր հանուրց Վըրկչի :
 Ա՛

Սիրողիդ գոյ անշարժ բարի.
Երբ սիրեսցէ անշարժե լի:

() Ընեալես դու 'ի կանայս
Սբ Ըճածին, իբր զնիւթ
գործունեսայ յողնադիմի անհա
մեմատ բարեաց. զի գերահա
կելիդ եղեր նախաստեղծին մեր
կացելոյ՝ փառք անկապտելի.
վշտացելոյ անիծապարտ մօրն՝
սիտիիչ քաճութեան, և որդւոց
նոցին խռովութեան՝ խաղաղու
թեան ձայնատու. Ըլէլուխայ:

Ը զօր 4 :

Ընեալ միանգամայն, և օրհ
նեալ անժամանակին իսկու
թեան Երջանիկ () նօղ՝ Տիրա
մայր Սբ Ըճածին, որ մեղուցե
լոյ կնոջն առաջնոյ առանց յան
ցանաց զաճակ գովեցար, և նմա
նակից՝ ուսարփի ամսոյ երկնայ
նոյ ցօղովն լցար. հողեղէն
հաստուած երկրային վերնալու
սեան

սեան փաղփամամբ փայլեցար, և
 'ի հասարակաց մարմին զոյուե
 մաքրական Ազի ծանուցար.
 զննելի բնութեան մարդկայնոյ
 յ'անձառնորհ խորհուրդ ծած
 կեցար, և ամենեցուն ունողի
 ունող քարոզեալ՝ երևեցար. 'ի
 ստեղծողէն քո, և ըստ նմանութե
 արագման օղայնոյ թռչնոյ
 յ'անցաւորացս աստի՛ փոխեցար.
 Ըղաչեմ զԱյրախնամ գթութե
 թիւնդ՝ Աբ Վճամայր, բարեխօ
 սեւառ Արդին Ախածին՝ ցօղել
 յ'իս զցօղն երկնային, և փրկել
 զիս յ'ամ վտանգից հոգւոյ՝ և
 մարմնոյ իմոյ. Ըմէն:

'ի Խաղաղական Ժաման:

Երանեալ 'ի Տեառնէ, և քա
 րոզեալ 'ի մարդկանէ՝ Բնա
 թեալ Տիրամայր Աբ Վճածին,
 որ վերին տեսչութիւն նախաստա
 տու

տուեալ 'ի վաղնջուց զուշակմա
 նէ 'ի նիւթս փայլողս հրալոյս
 մարդարտաց՝ ծովածին քարնց
 փառաւորեցար անկէտ, և ան-
 կշռական գովուք. Աւելուիայ:
 Տէր՝ որ ունիս ըզշունչ հոգւոյս.
 մաքրեա՛ (հայցեմ) զազտ բե-
 րանոյս:

Օ ի երգեցից քեզ 'ի հաճոյս.
 և Տիրամօրդ՝ զայս բան երգոյս:
 Փառք հօր՝ և աշն: Աւելուիայ:
 Գ. Ե. Կ. Կ. Կ.

Վ Այրափակեալ խորան լու-
 սոյն.
 եւ յ'արգանտէ Աննայ ամլոյն:
 Ամսկէ թեթեւ կենաց ցօղոյն.
 յ'որմէ եղև ծընունդ սի բոյն:
 Աս հեռուեալ ըզգիր հընոյն.
 մատուցանի Տեուն Աստուծոյն:
 Աղայ՝ զԱրդին իւր Ախածին.
 իբր զանգրանիկ ետ տաճարին:
 Ախաղեկեալ ընդ ողջունին.
 սք

սք աւետեօք Ղաբբիէ լին.

Գու լիցիս մայրանձառ Տանին

երկանց լուծիչ հինն Աւային:

Եւ'ի հոգւոյն եղև յղացեալ

առն անդ խոսկ' միշտ կոյս մնացել:

Յը' լեռնակողմն փու թով իջել

Եղսաբէթի յայցարա բեալ

Ի մէջ կանանց ամէնօրհնեալ:

Ե Յօհաննու մարբ'նե բբողեալ

Գաս հրեշտկաց սրայծ առայել:

Ը սք Արդւոյն վայր խոնարհել:

Պատուով' փառօք ըզէ զառել:

Ի դասս երկնից վերափոխեալ:

Ի բրգերարի լուսով' փայլեալ:

Ե' եօթնաստեղեան խորան մը

տեալ:

Բննատեսիզ զայս բան երգել:

զի ինձ իցես թիկունս հասեալ:

() Բհնեալ' օրհնեալ, և դար

ձեալ օրհնել' Տիրամայր Աք

Ըճաճին. միգադրի բարեխօս

լինիլ վ'ս իմ առ Ախաճին Ար

զին

գին քո . որ վ'ս իմ յայտնեցաւ ,
 զի զհնացեալ սրատկերս նորո
 գեսցէ . զիս իւրով անուամբն
 կնքեսցէ . և ինձ զերկինս սեպհա
 կանեսցէ . քաղցրուք և սմատուս
 ցէ զունկն ողորմագին հեծու
 թեանս . լուիցէ 'ի խորոց սրտիս
 անմռնչելի հառաչմանս . զմն
 խիրս մերժելի՛ մի՛ 'ի դատ ընտ
 րութե կոչեսցէ . զտիղմս տազտ
 կալի՛ մի՛ իբր զոսոխ վարկանիցի .
 մահու տանջեցելոյս՝ մի՛ հարու
 ածս յաւելցէ . այլ՝ աջոյն սրաշտ
 պանութե , և ձեռամբն այցելու
 թե լիցի ինձ ողորմութի , բժրշ
 կութիւն , երանութի , քաճու
 թի , և փրկութի . ալէլուիայ :

Մաղ Բան 4 :

Այլ աչեմ զքեզ՝ Աուրբ Աճա
 ճին . հրեշտակ 'ի մարդկա
 նէ . միլ մնատեսիլ՝ Վերօքէ . երկ
 նաճոր Աբքայու հի . անխառն իր
 րև

րև զօղ . մաքուր ուղ լոյս . անշա
 զախ չն նմանու թեան պատկերի
 արուսեկիդ բարձրու թեան :
 Վերազանց քան զբնակու թի
 անկոխելի սրբու թեանց . երա
 նաւոր խոստմանն տեղի . եղեմ
 շնչական . ծառ կենացն անմա
 Տից՝ բոցեղէն սրբին սարունա
 կեալ : Վ բարձրելոյն Հօրէ զօ
 բացեալ՝ և հովանացեալ . հան
 դատեամբ Հոգւոյն հանդեր
 ձեալ՝ և մաքրագործեալ . բնա
 կու թի՛ Արդւոյն յարդարեալ
 և տաղաւարեալ : Վ իսածին Հօր՝
 և քեզ անդրանիկ՝ որդի քո
 ծննդեամբ , և Տիարարչու թի .
 ընդ անաղտ մաքրու թեանդ՝ և
 ամբիժ բարի . չն անարատ սրբու
 թեդ՝ և խնամակալ բարեխօս :
 Բնկալ զմաղթանս այսր աղեր
 սանաց քում դաւանողիս :
 Հիւսեալ միացն զմեզուցելոյս
 դառն

դառն հեծու թի ընդ քում եր
 Զանիկ, և խնկաճորեալ հայցու
 ածոյ. տունկդ կենաց պողոյն
 օրհնութե. զի ՚ի քէն միշտ օգ
 նեալ, և բարեգործեալ, և ՚ի
 մաքրական քո ծնելութիւն ա
 պաւինեալ՝ և լուսաճորեալ՝ կե
 ցից Վի Արդւոյ քոյ, և Տեուն:
 () Ժանդակեալ թեոյդ աղօ
 թիւք՝ խոստովանեալ Վայրդ
 կենդանեաց. և ելիցն իմ յ'երկ
 րէս հովտէ առանց լլկանաց
 հեաւելի ՚ի կեանս օթեւանացդ
 պատրաստութե. զի թե թեւաս
 ցի կատարածն իմ, ինձ ծանրա
 ցելոյս անօրէնութեամբ:

Մրասցես տօն ինձ բերկրութե
 զօրն իմ տաղնապի՝ ողջայուցիւ
 երկանցն Աւայիս Վարեխօսեալ,
 խնդրեալ, աղաչեալ. զի ըստ ան
 ճառ ելի մաքրութեանդ՝ և ահա
 զբանիդ հաճատամ զընդունե

լուծիւն: Արտասու՛օք օգնեա՛
 վտանկեցելոյս՝ գովեալդ՝ ՚ի կա
 նայս: Առնը խոնարհեցի՛ առ
 իմ հաշտութիւն՝ Անօղդ Ա. Ե.
 ՚նդ իմում թշու՛ առ իս հոգա՛
 խորան Վարձրելոյն: Չեռն
 տուր անկելոյս՝ տաճար երկնայ
 ին: Փառաւորեա՛ զԱրդիդ քո
 ՚ի քեզ՝ Վճօրէն ինձ հրաշադոր
 ծել քաւութի, և ողորմութիւն.
 Աղախին Ա. Ե. և Վայր: Վարձ
 րացի սրաաիւ քո ինե, և ցուց
 ցի փրկութիւն իմ քե: Աթէ
 զիս գտցես՝ Տիրամայր. եթէ ինձ
 ողորմեսցիս՝ սրբուհի. եթէ
 զկորուսեալս շահեսցիս՝ անա
 րատ. թէ զհարթուցեալս յան
 ձանձեսցես, երջանիկ. թէ զամա
 չեցեալս յառաջ մատուցես՝ բա
 րեշնորհ. թէ յուսահատելոյս
 ինձ միջնորդեսցես՝ միշտ Սուրբ
 Աոյս. թէ զմերժեալս ընտանե

ցուցեա՛ մեծարեալդ Վ. Ե. Թէ
 յիս ցուցցես զգթածու Թի՛ լու
 ծիչդ անիծից. Թէ զծփեալս
 հաստատեացես՝ հանգիստ. Թէ
 ՚ի խռովու Թէցս յուղմանց փո
 խեցես՝ խաղաղարար. Թէ վրի
 պելոցս ինձ հնարաւորեացես՝ զո
 վեալ. Թէ վր իմ մտցես ՚ի հան
 դէս՝ մահու նահա՛ ջիչ. Թէ ըզ
 դառնու Թիւնս իմ անուշեացես՝
 քաղցրու Թի. Թէ զբաժնմանն
 իմ խտրոց քակտեացես՝ հաշտու
 Թիւն. Թէ զանմաքրու Թիս իմ
 բարձցես՝ եղծման ընդոսնիչ.
 Թէ զմասնեալս մահու փրկեա
 ցես՝ կենդանի լոյս. Թէ զլա
 լեացս ձայն հատցես՝ բերկրու
 Թի. Թէ զխորտակեալս կազգու
 բեացես՝ դեղ կենաց. Թէ ՚ի կոր
 ծանեալս յիս ակնարկեացես՝
 հողելոյ. Թէ ողորմու Թք ինձ
 սրատահեցիս՝ կտակնուիրեալ

()ԸՏ

() Ընկալդ միայն՝ ի շրթունս
 ամբիծս լեզուաց երջան
 կաց: Ընկալ կաթիլ մի կաթին
 քումդ կուսութեան յ'անձն իմ
 անձրեւեալ կենաց ինձ զօրէ՛
 Սայրդ Սարճրեւոյ Տն Յիսու
 սի՝ արարչիդ երկնի, և բնաւին
 երկրի: զոր անձաւապէս ծնար
 բովանդակ մարմնովն, և հա
 մայն ընթացի: Արիառաւո
 թեալն է՛ ընդ հօր, և Աղւոյն
 Արբոյ կութիք, և անքննութիւն
 մերային բնութեամբս միայն
 լով՝ ամենայնիւ՝ և յ'ամենայ
 նում մի յ'Արրորդութեանն,
 նմա փառք յաւիտեանս:
 Ընկն:

Հանապապոսեայ Ազոխաճարաց Վան
 Էրասման զխոր 'ի Վրխարոս հասն
 փայլեալ անձին :

() Ծարթուցեալ որ 'ի հանդստե
 նէ քնոյ՝ իսկոյն թօթափեացէ
 զքնոյ դանդաղութիւն. մի լիցի
 դուռն, որ շրջի՝ ի ծղխնառջկամ,
 որպէս ծոյլ, որ 'ի մահիճս իւր
 թաւալի. այլ՝ զդաստացեալ 'ի
 ծանրութենէն, ասացէ .

յ'Նուռն հօր ✠, և Որդւոյ ✠,
 և Ոգւոյն ✠ Սրբոյ. Վ՛մէն :

Լ՛Ստուած՝ Վ՛ճ իմ, ես առ քեզ
 առաւօտ առնեմ. ծարաւն
 ցաւ առ քեզ հոգի իմ, քանի
 պատիկ ևս և մարմին իմ :

() Վ՛նեալ ✠ համադոյ՝ և
 միասնական Սք Ն, բրորդու
 թիւնն անբաժանելի, հայր՝ և
 Որդի, և Սուրբ Ոգի. այժմ, և
 միշտ՝ և յ'աւիտեանս յ'աւիտե
 նից. Վ՛մէն :

Փառք Հօրն, որ ստեղծեաց զիս:

Փառք Արդւոյն, որ փրկեաց զիս:

Փառք Ագւոյն Արբոյ, որ մաքրեաց զիս:

Փառք, սրտիւ, և երկրպագութի' ի բարձունս Հօր' և Արդւոյ, և Ագւոյն Արբոյ. այժմ, և միշտ' և յաճիտեանս յաճիտեանից. ամ:

Էջ 204:

Գ. Ահանամ զքէն Մ. մենակալ
 Մ. ծ իմ, որ արժանաւորեցեր զիս յայսմ գիշերի հինգ իստ
 քնոյ խաղաղութի՛ք սրահել, և ի խաւարէ ՚ի լոյս յ'երկրպագութի փառաւորեալ ամենասուրբ անուանդ քում ժամանեցուցանել: Ի՛նկալ՝ աղաչեմ զամենագու թ բարերարութիդ զպաղատանս իմ բարեխօսութի՛ք Արբուհւոյ Մ. ստուածածնին, և ամենայն Արբոյքոյ՝ շնորհելով ինձ կեալ այսօր առաջի քսանարատ զա

վարուք, և մշտադիւր զուար
 թու թեամբս: Պարսպեալ սրա
 հեան զիս ընդ հովանեաւ Մատու
 ածային զօրութեամբդ: Ո՞րա
 ցո՞ զսիրտ իմ՝ ի սլատոճիրանս
 պահութիւն քո: Վայրեցո՞ զիս՝
 ՏԻ՛, ի մարդոյ չարէ. փրկեան
 զիս յառնէ անիրաճէ, ի չար
 խորհրդոց, ի չար բանից, և ի
 չար գործոց: Վուսաճորեան ըզ
 միտս իմ առնել միշտ զհաճոյս
 քո: Պարգևեան ինձ յիմ պահ
 պանութիւն զհրեշտակ քո խա
 ղաղութեան, և ըստ մեծ ի ողոր
 մութեանդ քում ողորմեաց ինձ
 ողորմելոյս. և քեզ վայելէ
 փառք յաճիտեանս. Վմէն:

Հայր մեր՝ որ յերկինս. Հաւ
 առամ ի մի Վ՛Տ. Ողջոյն քեզ
 Սարիամ: Հաճատով խոստո
 վանիմ, և երկիր:

Ո՛վ

Ո՛վ սուրբ հրեշտակ Վ. Դ, և ինձ
 պահապան. զիա քեզ վերնական
 բարեգթութեամբն յանձնարա
 րեալս սյսօրանքոյթ, անասան՝
 և անմոլար պահպանեա՛, լուսա
 որեա՛, ուղղեա՛, և կառավարեա՛.

Վ. մէն:

Մաղևանք վստե կոթևոր զիսաց:

Մտուած անի, զօրաճոր յ'ա
 մենայնի. հուս պամենեւին,
 և անուրեք ՚ի վայրից. ահա՛ ես
 ինքնին անձնամատնս, և մարմ
 նակործանս. հողեկորոյս, և
 մտախաբս. ուշամուսոյս, և հան
 ճարողրաւս. զգայազուրկս, և
 իմաստասպառս. արատատեսս,
 և եղեռնալուր գերիս կրկնեմ
 ծունր սրտիս քեզ բարերարիդ.
 տարածեմ զանձն իմ առաջի քո՝
 յեցեալ ՚ի քեզ իբր ՚ի կէնաց
 գաճողան, և զաչս իմ ՚ի բար
 ձունս յառեալ՝ օղորմագին տե

սու թիւ 'ի բեզ' մերձդ 'ի հեծու
 թի յուսամ. զլիճ լուսոյս արտա
 սուօք լցեալ սրաղաստանս յուսոյ
 առաջի մեծիդ վերընծայեմ:

Վերամէնառատ Տր' թշուառա
 կան, և սխալահան ծառայիս. ան
 ձամբ. մեռելոյս շունչ կենդանու
 կան ընձեռեա. սարդեւեռն ինձ
 Տր' զի միշտ զամենամբ անուշ
 օրհնեցից. շնորհ բարեբրիդ զիս
 զօրացուցէ, յ'իս զանթառամ
 ծաղիկիս բերցէ, և զիս սպառա
 զինեալ ընդդէմ երեւելի, և ա
 ներեցի թ թշամուոյն՝ ընդ իս
 յարածամ մարտիցիս Վեր ինձ
 ազաչեմ, և նայեաց մարդասի
 ըու թիւ 'ի յ'ամենավարան ձայն
 կողկողանաց սրտիս հեծու թե:

Օգեցո՛ 'ի գլուխ իմ զփրկարար
 յուսոյ սաղաւարտն. 'ի ճակատ
 իմ՝ զկնիք սրբոյ խաչին. 'ի բե
 րան իմ՝ զբանդ ճշմօրտութե.

'ի մարտին իմ՝ զարդարու թեան
 զրահն. 'ի մի ձեռն իմ, զ Սղւոյն
 Արբոյ սուտերն. 'ի միւս ձեռն՝
 զվահանն հաւատոյ. Էմէջ իմ
 պնտեալ՝ զմաքրու թէ կամարն.
 'ի յ'ոտն իմ ազուցեալ՝ զխաղա
 ղու թեան հողաթափն. 'ի սիրտ
 իմ, զհաճոյսն բարեսէր կամացդ.
 'ի հոգի իմ՝ զանձառելի Աստու
 ածու թեանդ սէրն. յ'արարս
 իմ, զանշարժ բարեպաշտու թի:
 Աբա՛ Տը իմ, զի յ'աջողութես
 իմում իցեմ թուժեալ. 'ի ձախոր
 դութես՝ համբերող յ'ընթացս
 իմ՝ խոնարհ. ընդդէմ համայն
 փորձութեանց՝ քաջասիրտ, և
 սիրահար եղջերու 'ի կեանսն
 յաւիտենահանս. Ամէն:

Առաքինահան հեծուլէք՝ յ'Աճաղոսն
 ո՛ր գրոյ 'եմ վայր հաւաստեցեալս. զորս
 պարտ է իւրաքանչիւր հաւաստացեալ և
 հ

հոգեւոյնս անձն յ'ան ժամ, և յ'ան ուրեք
 ըստ էտրի էրում, և հարկի առ ՎՃ հա
 րուցանել:

Հեծու-Յի-նի-վան Յաղո-Յի-նի-ն մեզոյ:

ՏՆ'ս զխոնարհութիւն իմ, և
 զվաստակ իմ: և թոյլ ինձ
 զամ զմեզս իմ: Սաղմոս . 24 . 18:

Օմեզս մանկու թեան իմոյ, և
 զանգիտու թեան իմոյ մի յիշեր:
 Սաղմոս . 24 . 7:

Աղորակաց ինձ ՏՐ, և բժշկեա
 զանձն իմ. զի ես մեղայ քեզ:
 Սաղմոս . 40 . 5:

Աղորակաց ինձ ՎՃ՝ ըստ մեծի
 ողորմութեան քում: 50 . 11:

Մի ընկենուր զիս ՏՐ յ'երեսաց
 քոյ, և զհոգի քո սուրբ մի հա
 ներ յ'ինկն: 50 . 13:

ՎՃ, դու ծանեար զանդգամու
 թիւն իմ, և յանցանք իմ ՚ի քէն
 ոչ ծածկեցան: 68 . 6:

Վ, կեցեն յ'իս դժու թիւնք քո,
 և

և կեցից: 118. 77:

Մոլորեցայ ես որսիս զուշտար կո
րուսեալ, խնդրեա՛ զԺառայս
քո: 118. 176:

Մի՛ մտաներ ոսոխ ը ծառայի
քոյ, զի ո՛չ արդարանայ առաջի
քո ամ կենդանի: 142. 2:

ՏԵ՛՛ Հայր մեր դու ես, մեք կաւ՝
և դու ստեղծ իչ մեր, մի՛ բարկա
նար մեզ ՏԵ՛՛ յոյժ՝ և մի՛ ՚ի ժա
մանակի յիշեր զմեզս մեր:

Եսայեայ. 64. 8:

Ո՞տայր զգլուխս իմ՝ ի ջուր, և
զաջս իմ՝ յաղբիւր արտասուայ.
զի զտիւ՛ և զգիշեր լայի: Աբե՛՛
այ: 9. 1:

Դարձո՛ զմեզ ՏԵ՛՛ և դորձցուք:
Հայր՝ մեզայ յ՛երկինս, և առա
ջի քո. ո՛չ ևս եմ արժանի կողի
որդի քո: Դուհիս. 15. 18:

Հեծո-նի-նի՛ + ՚ի ժամանակի՛ նեղ-նեան, և ան
յին արդամ-նեան:

Ողբ

Որ որմեաց ինձ ՏՄ՝ զի հիւ
անդ եմ ես. բժշկեա՛ զանձն
իմ, զի խռովեցան ոսկերք իմ:
Ընձն իմ յոյժ խռովեցաւ: Սաղ
Տու. 6. 3:

Պակասեցան 'ի ցաւոց կեանք
իմ. և ամբ իմ յ'ողւոց ելաներոյ:
30. 11:

Տէս զխոնարհութի իմ, և զլլաս
տակ իմ. և թո՛ղ ինձ զամենայն
զմեղս իմ: 24. 18:

ՏՄ՝ առաջի քօկ՝ ամենայն ցան
կութի իմ. և հեծութիւն իմ՝ ի
քէն ո՛չ ծածկեցաւ: 37. 10:

Ուրախ արա՛ զանձն ծառայի
քոյ, զի առ քեզ ՏՄ համբարձի
զանձն իմ: 85. 4:

Նընջեցի հեծութիւն. և զհան
դիսս ո՛չ դատի: Նընջեաց: 45. 3:

Բազում եղէն հեծութիւնք
իմ. և սիրտ իմ լի եղև արամու
թեամբ: Ողբ. 1. 22:

Տուր

ՏՈՒՐ ԻՆՃ ՂԵՆԾՈՒԹ ԽԸՆ ՎԻՐԿՈՒ
ԹԵՄՆ ՔՈՅ:

Այսպէս, եւ ըստ այսմ աարասի կարելի է
զայլ հեծողական մաղխանս ժողովել, եւ
ասել ըստ հարկապահան շտաբէ ան յին:

Մաղխանս՝ զօրասորս ընդդէմ արհասի
բաց գիշերայնոց: սրբոյն Վրեփորի՝ Ս,
բեկացայն. ՎՎ:

Վկակ քաղցրութեամբ՝
ՏԻՒ Աստուած հղօր, ըզ
գառնացողիս զաղաչանս:

Մատիւր գթութիւն՝ առ սրատկա
ռեալս զխմօք: Փարատեան ամե
նասպարդե զամօթական տխրու
թիս: Վանրձ յինէն ողորմած՝
զանրմբերելի ծանրութիւնս:
Վնջրպեանս հնարաւոր՝ զմա
հացու կրթութիս: Վւարեան
միշտ յաղթող՝ զխաբողին հաճու
թիւնս: Վացատրեան վերնային,
զմո

զմուլելոյն մառախուղ: Անքեա
 կեցուցիչ՝ զկորուսչին ընթաց
 մունս: Յրուճեա՛ ծածկատես՝
 զըմբունողին չարդթմունս:
 Խորտակեա՛ անքնին, զմարտո
 ղին դիմեցմունս: Տեառնուգրեա՛
 քով անուճամբդ՝ զլուսանցոյց
 երդ յարկիս: Պարփակեա՛ քով
 ձեռամբդ՝ զառաստաղ տաճա
 ըիս: Ածագրեա՛ քով արեամբդ՝
 զմուտ սեմոց սենեկիս: Աերպա
 ցո՛ զքո նշանդ՝ ՚ի հետս ելից
 մաղթողիս: Ամբացո՛ քով ա
 ջովդ՝ զհանդստեանս խշտիս:
 Աաքրեացես՝ ՚ի հաղբից, զծած
 կարան անկողնոյս: Պահեացես
 քով կամաւդ՝ զտառապել անձն
 հողւոյս: Անխարդիս արացես՝
 զքո շնորհեալ շնունչ մարմնոյս:
 Աացուսցես շրջափակ՝ զպար զօ
 բուդ երկնայնոյ: Աարդեացես՝ ՚ի
 դիմի, ընդդէմ դիւսպն դասու:

Տուր

ՏՈՒՐ Հանգիստ բերկրուէ, մա
 հահանգոյննիրհման՝ իխորուէ
 գիշերիս: Տարեխօսուք՝ և հայ
 ցո՛ւածովք սրբուհւոյ Մճած
 նին՝ և ամ ընտրելոց: Մմիտ
 փեալ պարուրեան զպատուհան
 տեսութեանց: Սգայարանայս
 խմաստից: Մնդարհուրելի զե
 տեղմամբ, ՚ի ծփական խռովու
 թեց: Ահնցազական զբաղմանց:
 Մնրջական երազոց: Առւախա
 նաց ցնորից: Յիշատակաւ քոյ
 յուսոյդ՝ անմխասելի պաշտպա
 նեալ: Աւսթափեալ վերատին
 ՚ի ննջմանէ ծանրութեան:
 Մմենազգաստ արթնութիւն:
 Հողենորոզ զո՛ւարթութիւն ՚ի
 քեզ արձանայեալ: Սայս ձայն
 մաղթանաց բուրմամբ հա՛ւա
 տոց: Քեզ ամհնօրհնեալ թա
 դաւոր փառաց: Մնձառից փա
 ռաբանողայ. երկնազումար
 խմբից

խմբից երգակցեալ յ'երկինս ա
ռաքել: () ի դու փառաւորեալ
ես յ'ամենայն արարածոց. յաւ
իտեանս յաւիտենից. Ամէն:

Առ յ'երկինս արարածորդ սրբոյն Պարիգորի:
ԽՍԼ:

Որդի ԱՅ կենդանւոյ. օրհ
նեալդ յ'ամի: Հօրդ ահա
որի. անքնին ծնունդ: Ար տկա
րանայ առ'ի քէն և ոչ ինչ: Ար'ի
ծագել անստուճէր նշուլից՝ սղոր
մութեան քոյ փառաց: հալին
մեղք: հալածին դեք: ջնջին
յանցանք: խղին կասրանք: խոր
տակին շղթայք: կենդանա
ծնին մահացեալք: բժշկին հա
րուածք: ողջանան վէրք: բառ
նին ապականութիք: տեղի տան
տխրութիք: նահանջին հեծու
թիք: փախնու խաւարնու մեկնի
մէղն: մերժի մարախու լն. փորա
տի

տի մուսայն, սպառ ի աղջմուղջն,
 վերանայ մու թնս դնայ գ ի շերն,
 տարագրի տադնադն, չքանան
 չարիքն, հալածին յուսահատու
 թխնքն: Ալ թագաւորէ ձեռն
 քո ամենակալ՝ քաւիչ գ անի, որ
 սչ եկիր կորուսանել զմարգկան
 հողիս, այլ կեցուցանել: Թմիչ
 ինձ զանթիւ չարիան իմ, բողոմ
 ողորմութիւն: Օ ի դու միայն
 ես երկնի անձառ,՝ և երկրի ան
 զնին՝ ի տարր գոյից՝ և յ'եզր
 ծագաց աշխարհիս: Կի իզն ամե
 նայնի՝ և յ'ամենայնի, ամենայն
 լրամաբ օրհնեղդ՝ ի բարձունս,
 և Վեղ ընդ հօր՝ և հողւոյդ
 Արբոյ, վայելէ փառք յաւի
 տեանս. Լմէն:

Լ՛ղօնք իւրաքանչիւր անհանց կատա
 րացելոյ՝ ի Վրիստոս: Օչրս արա
 լեւէ

Եւ յԵՏԵԱՆՆԻՆ Երեսնի Հայոց Ա-
 Ռադիկոսի :

ՆՇատով խոստովանիմ, և
 երկիրպագանեմքեղ՝ Հայր
 և Արդի՝ և Սուրբ Հոգի-
 անեղ՝ և անմահ բնութի. արա
 ըիչ հրեշտակաց՝ և մարդկան, և
 ամենայն եղեւոյ: ողորմեաց քո
 արարածոյս:

Հաճատով խոստովանիմ, և եր
 կիրպագանեմքեղ՝ անբաժանե
 լի լոյս, միասնական սբ Արրոր
 դութի՝ և մի ՄԾութի: Մբա
 ըիչ լուսոյ՝ և հալածիչ խաւա
 թի. հալածեա՛ի հոգւոյ իմնէ
 զխաւար մեղաց՝ և անգիտութե.
 և լուսաւորեա՛ն զմիտս իմ՝ ի ժա
 մուս յայսմիկ. աղօթեւքեղ ՚ի
 հաճոյս՝ և ընդունիլ ՚ի քէն ըզ
 խնդրո՛ւածս իմ. և ողորմեաց
 ինձ բաղմամեղիս:

Հայր

Հայր երկնաւոր՝ Աստուած ճշմարիտ, որ առաքեցեր զՈրդիդ քո սիրելի՛ ի խնդիր մոլորեալ ոչխարին: Ա՛նշայ յ՛երկինս՝ և առաջի քոյ. ընկալ զիս ո՞նց զանառակ որդին. և զգեցո՛ւ ինձ զպատմութեանս զառաջին, զոր մերկացայ մեղք. և ողորմեաց քո արարածոցս՝ և:

Որդի Ա՛յ՝ Ա՛ծ ճշմարիտ՝ որ խոնարհեցար՝ ի Հայրական ծոցոյ, և առեր զմարմին ի սրբոյ կուսէն Սարխամայ, վ՛ս մերոյ փրկու թէ. խաչեցար՝ և թաղեցար՝ և յարեար՝ ի մեռելոց՝ և համբար ձար առ Հայր: Ա՛նշայ յ՛երկինս և առաջի քոյ. յիշեա՛ զիս ո՞նց զաւազակն՝ յորժամ գասար քայու թք քով. և ողորմեաց: Հորդի Ա՛յ՝ Ա՛ծ ճշմարիտ, որ իջեր՝ ի յորդանան՝ և՛ ի վերնատունն. և լուսաւորեցեր զիս մկրտու

մկրտու թեամբ սուրբ աւագա
նին: Ա՛եղայ յ'երկինս՝ և առա
ջի քոյ. մաքրեա՛ զիս վերստին
Լ'ճային հրով քով. որպէս հրե
ղէն լեզուօք զառաքեալնս. և
ողորմեաց:

Լ'նեղ բնու թիւն, մեղայ քեզ
մտօք խմովք, հոգւով՝ և մարմ
նով խմով. մի՛ յիշեր զմեղս իմ զա
ռաջինս. վասն անուճանդ քում
սրբոյ. և ողոր:

Տեսող նմի, մեղայ քեզ. խորհր
դով բանիւ՝ և դործով. ջնջեա՛
զձեռագիր յանցանաց խնոյ՝ և
գրեա՛ զանունս իմ՝ ի դպրու թի
կենաց. և ողոր:

Բննող զաղտնեաց մեղայ քեզ՝
կամաւ՝ և ահամայ, գիտու թի՛
և անգիտու թի՛. թողու թի՛ հնոր
հեա՛ մեղաւորիս. զի՛ ի ծննդե
նէ աւագանին մինչև յ'այսօր՝ մե
ղուցելեմ առաջի Լ'ստուածու
թեանդ

Թեանդ քոյ. զգայարանօք ի
մովք. և ամենայն անդամօք
մարմնոյս. և ողոր:

Մենախնամ ՏՐ՝ դի՛ր պահա
պան աչաց իմոյ զերկիւղ քո՞որ՝
նչ և ս հայիլ արատ. և ախանջաց
իմոյ նչ ախորժիլ լսել զբանս
չարու թեան. և բերանոյ իմոյ
նչ խօսիլ զստու թի. և սրտի ի
մոյ նչ խորհիլ զչարու թիւն. և
ձեռաց իմոյ նչ գործել զանի
րաւու թի. և ոտից իմոյ նչ գնալ
ի ճանապարհս անօրէնու թեւն.
այլ ուղղեա՛ զչարժու մն սոյ լինիլ
լստ պատճիրանաց քոյ ամե
նայնի. և ողոր:

Հուր կենդանի ՎՄ. զհուր սի
բոյ քոյ, զոր արկեր յ'երկիր բոր
բոքեա՛ յ'անձն իմ. զի այրեացի
զաղա հոգւոյ իմոյ. և սրբեացի
զխիղճ՝ մտաց իմոյ՝ և մաքրեացի
զմեղս մարմնոյ իմոյ, և վառեացի
զլոյս

Ղլոյս գիտութեան քոյ՝ ի սրտի
իմուամ. և ողոր:

Իմաստութիւն Տօր Յ՞ս, տուր
ինձ զիմաստութի՛ն՝ զբարիս խոր
Տիլ և խօսիլ, և գործել առաջի
քոյ յ'ամօթամ. ՚ի ջարխորհրդոյ
՚ի բանից՝ և ՚ի գործոց փրկեան
զիս. և ողոր:

Կամեցող բարեաց՝ Տ՞ն, կամու
րար. մի թողուր զիս ՚ի կամս ան
ձին իմոյ գնալ. այլ առաջնոր
դեան ինձ լինիլ միշտ ըստ կամաց
քոյ բարեսիրաց. և ու

Ըրբայերկնաւոր՝ տուր ինձ զար
քայութիւն քօ. զոր խոստացար
սիրելեաց քոյ՝ և զօրացն՝ զսիրտ
իմ՝ ասել զմեզս. և սիրել զքեզ
միայն՝ և առնել զկամս քօ. և:

Խնամող արարածոց. սլաճեան
նշանաւ իսպի քոյ զՏողի՛ն և զմար
մին իմ՝ ՚ի սլատրանաց մեզաց՝ ՚ի
փորձութեց դիւայ՝ և ՚ի մարդոց
անի

անիրաւաց, և յ'ամ վտանգից
հոգւոյ՝ և մարմնոյ. և ու

Պահասպան ամի՛ Վ'ս, աջ քո հո
վանի լիցի՛ ի վերայ իմ, ՚ի տունէ
և՛ ի գիշերի. ՚ի նստիլ ՚ի տան՝ և
՚ի գնալ ՚ի ճանասպարհի. ՚ի նըն
ջել՝ և ՚ի յառնել՝ զի մի՛ երբեք
սասանեցայց. և ողոր:

Ը իմ, որ բանաս զձեռն քո՝ և
ընուս զամենայն արարածս ողոր
մութք քով. քեզ յանձնառ
նեմ զանձն իմ. դու հոգա՛ և
սպարաստեա՛ զսկտոս հոգւոյ՝ և
մարմնոյ իմոյ յ'այսմ՝ հետէ մին
չև յաւիտեան. և ողոր:

Գարձուցիչ մոլորելոյ՝ դարձո՛
ղիս ՚ի չար սովորութեանց իմոյ
՚ի բարի սովորութի. և բեւե
ռեա՛ ՚ի հոգի իմ զսոսկալի օր մա
հուն՝ և զերկիւղ գեհե՛նոյն՝ և
զսէր արքայութենն: Օ ի զղջա
ցայց՝ ՚ի մեղաց՝ և դորձեցից զար

դարու թիւն. և ողորմեաց քո
 Լ. զբիւր անմահութեան աղբե-
 րացո՛ ՚ի սրտէ իմմէ զարտասու
 ապաշխարութե՛ ոնց՝ սրունկին.
 զի լուացից զմեզս անձին իմոյ յ'ա-
 ռաջ քան զելանելն իմ յ'աշխար-
 հէս. և ողոր:

Պարզ և իչ ողորմութե՛ սարգև
 եա՛ ինձ ուղղափառ հաւատով՝
 և բարի գործով. և սուրբ մար-
 մնոյ՝ և արեան քոյ հաղորդու-
 թի՛ք դալ առ քեզ. և ողոր:

Բարերար Տի՛ հրեշտակի բա-
 րւոյ յանձն արասցես զիս. քաղց-
 րութի՛ք անանդել զհոգի իմ, և
 անխռով անցուցանել ընդ չա-
 րութիւն այսոցն. որք են ՚ի ներ-
 քոյ երկնից. և ողոր:

Սոյս ճշմարիտ՝ Քս, արժանաւ
 որեա՛ զհոգի իմ, ուրախութի՛ք
 տեսանել զլոյս փառաց, քոյ ՚ի
 կողման անուրն. և հանդ չիլ յու-

սով բարեաց յ'օթևանս արդա
րոյ՝ մինչև յ'օր մեծի դալասեան
քոյ. և սղոր:

Քատաւոր արդար՝ յորժամ դաս
փառօք հօր դատել զկենդա
նիս՝ և զմեռեալս. մի մտաներ՝ ի
դատաստան ընդ ծառայիս քոյ:
այլ փրկեա՛ զիս՝ ի յաւիտեանս
կան հրոյն. և լսելի արա՛ ինձ զե
րանաւէտ կոչումն արդարոյ
յ'երկնից արքայութիդ. և ո:

Վճնողորմ՝ ՏԵՐ՝ ողորմեաց ա
մենայն հաւատացելոց՝ ի քեզ.
իմոյ՝ և օտարաց, ծանօթից՝ և
անծանօթից, կենդանեց՝ և մե
ռելոց: Ընորհեա՛ և թշնամեաց
իմոց՝ և ամեղեաց զթողութիւն,
որ առ իս յանցանաց՝ և դարձս
զնոսա՝ ի չարեացն, զոր ունին
վսիմ. զի ողորմութեան քում
արժանի եղիցին. և ողոր:

Փատաւորեալ ՏԵՐ՝ ընկալ զա
զա

զազանս ծառայիս քոյ՝ և կատա
 րեան՝ ի բարի զինդ ընձաճս իմ։
 Բարեխօսութիւնս սրբուհւոյ Ը
 աճնին՝ և Յօհաննու մկրտչին՝
 և սրբոյն Ստեփաննոսի նախա
 վկային՝ և սրբոյն Վրիդորի մե
 րոյ լուսաւորչին. և սրբոյ Ը
 աքեւոյ՝ և Սարգարէիոյ՝ և վար
 դասկետաց, և մարտիրոսաց՝ և
 սրբոյ հայրասկետաց՝ և Ճգնաւ
 որաց՝ և կուսանաց՝ և ամենայն
 սրբոց քոյ, երկնաւորաց՝ և երկ
 րաւորաց։ Եւ Քեզ փառք և
 երկրպագութիւնս անբաժանե
 լոյ Սրբոյ Երրորդութեանդ.
 յաւիտեանս յաւիտեանից. Ամէն։

յԵրեկոյի, և ի քնոյ ժամուն
 եկեալ ի միտս քոյ՝ ըստ Ը
 նառա
 կին, և մտեալ ի սիրտ քոյ քըն
 նեւ՝ թէ զի՞նչ իցես, կամ զի՞նչ
 եղեալ. կամ զի՞նչ սրարտ եր
 քեզ

քեզ լինել, կամ զի՞նչ կարող
 էիր լինել՝ և ո՞չ եղեր: () ի՞նչ
 արարեր, կամ զի՞նչ առնելի կա
 մաւ թողեր: Սակս բարեդոր
 ծուծեանդ՝ տուր փառս Ա. Դ.
 և վատթար դործոցդ, 'ի խոր
 սրտէ ասպաշաւեան:

Ապայ՝ հնչեալ զդէմդ՝ նշանաւ սրբոյ
 խաչին տաս:

յ'Անուն հօր, և աչ: հայր մեր:
 Աղջոյն քեզ Վարիամ: հաւա
 տամ 'ի մի Ա՞ճ

ՏԻ՛ իմ Յ՞ս Վ՞ս՝ զիս օրհնեան,
 ուղղեան, և սրահպանեան. զերև
 էլի, և զաներևոյթ թշնամին 'ի
 բնակութենէս հալածեան:

Դձեռս քո աւանդեմ զանձն
 իմ. լէր հովանի 'ի վերայ իմ:
 Խաղաղութի՛ք յայս, և 'ի սոյն
 ննջեցից, և զարթեայց:

ՅոՅոՅոՅոՅոՅոՅոՅոՅոՅոՅոՅոՅոՅոՅոՅոՅոՅո

Եւ յիս Լ. պաշխարհութեան փառհոս
 առ Լ. անհնարեան էն, որք հեղեմն :

Ստեփան. 6 :

ՏՐ մի սրտմտու թք քով յան
 դիմաներ զիս. և մի բար
 կու թք քով խրատեր զիս :

Ողորմեաց ինձ ՏՐ՝ զի հիւանդ
 եմ ես. բժշկեան զանձն իմ՝ զի
 խռովեցան ոսկերք իմ :

Լնձն իմ յոյժ խռովեցաւ. և
 դու ՏՐ՝ մինչև յերբ :

Դարձ ՏՐ, և փրկեան զանձն իմ.
 կեցո՞ զիս ՏՐ, լը ողորմուէ քում :

Օ ի ոչոք է, որ ՚ի մահու յիշ
 զքեզ. կամ ՚ի դժոխս խոստ
 վան առնիցէ առ քեզ :

Սաստակեցայ ես ՚ի հեծու թէ
 իմում. լուացի զամենայն գիշեր
 զմահիւն իմ. և արտասուօք ի
 մովք զանկողինս իմ թայի :

Խռ

Խռովեցաւ 'ի սրտմտութենէ
 ակն իմ: և մաշեցայ էս 'ի վերայ
 ամենայն թշնամեաց իմոց:

'Ի բաց կացէք յինէն ամենեքն.
 ոյք գործէք զանօրէնութիւն:

Լուաւ ՏՐ ձայնի լալոյ իմոյ լու
 աւ ՏՐ աղօթից իմոց. և ՏՐ
 զինգրուածս իմ ընկալաւ:

Եմաչեացեն' և խռովեցին յոյժ
 ամենայն թշնամիք իմ. դարձցին
 յետս, և ամաչեացեն յոյժ. և
 վաղվազակի խռովեցին:

Սաղմոս . 31 :

Երանի որում թողութիւն
 եղև մեղաց. և ծածկեցան
 նմ' յանցանք նորա:

Երանի առն' որում 'նչ համա
 բի ՏՐ զմեզս նորա. և 'նչ դոյ
 նենդութի' 'ի բերան նորա:

Լուցի էս' և մաշեցան ամենայն
 ոսկերք իմ. առ աղաղակել ինձ
 առ

առ ՏՐ զօրհանասպաղ. 'ի առեւ
 և 'ի գիշերի:

(Կ)անբաղաւ ձեռնքո 'ի վերայ
 իմ. դարձայ 'ի թշուառութիւն
 իմ, զի հարան յ'իս փուշք:

(Ս)մեզս իմ ցուցի քեզ. և զանօ
 բէնութիւնս իմ ոչ ծածկեցի 'ի
 քէն:

Ըսայի' թէ պատմեցից ինձէն
 զմեզս իմ. և դու թողցես զիմ
 ամսարշտութիս մեղայ իմոց:

Ս'ս այսորիկ յ'աղօթս կայցեն
 առ քեզ ամենայն սուրբք 'ի
 ժամ ընդունելի:

Բայց միայն 'ի ջուրցն հեղեղաց
 բազմաց. որք առնոսա ինչ ոչ
 մերձենան:

Դու ես ասաւէն իմ 'ի նեղութեանէ
 յ'այսմանէ. որ շուրջ ե
 ղև զինեւ:

Յնժ ութի' իմ, վերկեա՛ զիս յ'այն
 ցանէ. ոյք պաշարեցին զիս:

Իմաս

Խմաստուն արարից զքեզ՝ և խն
 րամուտ՝ ի ճանասպարհի՝ յ'որ
 դնասցես. և հաստատեցից՝ ի վե
 րայ քոյ զաչս իմ:

Մի լինիք ոմ զձիս՝ և զՋորիս. զի
 ոչ դոյ՝ ի նոսա իմաստու թիւն. ի
 տանձս՝ և ի դանդանաւանդս
 ճմլեսցես զկղակս ԿՅ, որ առ
 քեզ ինչ ոչ մերձեսցին:

Ի ազոււմ տանջանք են մեղաւո
 րայ. բայց այք յուսան ի ՏՄ՝
 ողորմութիւն Տեառն շուրջե
 զիցի զնոքօք:

Ուրախ լերուք՝ և մեծացէք ար
 դարք. ի ՏՄ սրարժեցարուք
 ամենեքեան՝ այք ուղիղք էք
 սրախք:

Ս-Ղ-ու. 37

ՏՄ մի սրամատութիւն քով յան
 դ իմաներ զիս. և մի բար
 կութիւն քով խրատեր զիս:

Օ ի նեաք քո հարան յ'իս. և
 յ'իս

յիս հաստատեցաւ ձեռն քո:
 Ո՛չ գոյ բժշկու թի մարմնոյ ի
 մոյ. յերեսաց բարկու թե քոյ:
 Ո՛չ է՛ խաղաղու թիւն օսկերաց
 խնոյ. յերեսաց մեղաց խմոյ:
 Լ՛սօրէնու թիք իմ բարձրացան
 քան զգլու իս իմ. որպէս զբեռն
 ծանր ծանրացան ՚ի վերաց իմ:
 Կեխեցան, և փոտեցան վէրք իմ.
 յերեսաց անզգամութե խնոյ:
 Տառապեցայ՝ և խոնարհ եղէ
 մինչև յոյժ. զօրհանասրազ տըր
 տում գնայի. զի անձն իմ լի է
 զլ չարչարանօք. և ո՛չ գոյ բը
 ժշկու թիւն մարմնոյ իմոյ:
 Չարչարեցայ՝ և խոնարհ եղէ
 մինչև յոյժ. մունչէի առ հեծու
 թեան օրտի իմոյ:
 Տը՛ առաջի քսէ՛ ամենայն ցան
 կու թի իմ. և հեծու թիւն իմ՝ ի
 քէն ո՛չ ծածկեցաւ:
 Սիրա իմ խառնէցաւ յիս, և է
 թող

Թող զիս զօրութի իմ, լոյս աչաց
 իմոց՝ և այս ոչ եղև ընդ իս:

Վարեկամք իմ, և մերձաւորք
 իմ, առաջի իմ մերձեցան՝ և կա
 ցին. և մերձաւորք իմ հեռի
 եղէն յ'ինէն:

Վռնադատէին զիս՝ և խնդրէին
 զանձն իմ. ոյք խորհէին չար՝ ի
 վերայ իմ. խորհեցան զանօրէ
 նութիւն՝ և զնենդութի զօրհա
 նասլազ խորհեցան:

Մյլ ես որսկես զխուլ՝ զի ոչ լսէ,
 որսկես համար՝ որ ոչ բանայ զբե
 րան իւր:

Եղէ ես ոմ զմարդ՝ որ ոչ լսէ. և
 ոչ դոն խօսք ՚ի բերան նր:

Ես ՚ի քեզ Տ՛ր յուսացայ. և դու
 լուիցես ինձ Տ՛ր Վ՛ճ իմ:

Վսացի՛ թէ մի ուրախ եղիցին
 յ'իս թշնամիք իմ. ՚ի սատանիլ
 ոտից իմոց՝ ՚ի վերայ իմ մեծա
 մեծս խօսեցան:

Ես

Եւ յաւր Իմ առաջի Իմ են յ'ա
մեհայն ժամ:

Օ անօրէնութիս Իմ սպառմեցից.
Եւ հոգացայց զ'ս մեղաց Իմոց:

Ի սկարդ՝ թշնամիք Իմ կենդա
նի են՝ Եւ զօրացեալ եղեն քան
զիս. Եւ բազումք են, ոյք ատեն
զիս ՚ի տարասպարտուց:

Այք հատուցին Ինձ չար փոխա
նակ բարւոյ. չարախօսէին զի
նէն. զի ես երթայի զհետ ար
դարութեան:

Եւ թողուք զիս ՏՄ ԼԺ Իմ, Եւ
մի իբացեայ առնիր յինէն. հայ
եայ յ'օգնել Ինձ՝ ՏՄ փրկոյ
Թեան Իմոյ:

Սաղմ. 50:

Այ որմեաց Ինձ ԼԺ ըստ մե
ծի սղորմութեան քում. ըստ
բազում գթութե քում քաճեա
լանօրէնութիւնս Իմ:

Լուս

Լուսնէլ լուսն զիս յ'անօրէնու
թեանէ իմնէ. և 'ի մեղաց իմոց
սուրբ արան զիս:

Օանօրէնութիս իմ ես ինձէն
դիտեմ. և մեղք իմ առաջի իմ
են յ'ամենայն ժամ:

Քեզ միայն մեղաց Տ՛ր. և զչար
առաջի քոյ արարի:

Անարդար եղիցիս 'ի բանս քո.
և յաղթեսցես 'ի դատիւն քո:

Լ'անօրէնութեամբ յղացաւ. և 'ի
մեղս ծնաւ զիս մայր իմ:

Դու Տ՛ր՝ զճշմարտութիւն սի
րեցեր. զանցայտս՝ և զճաճկեղս
իմաստութեամբ քով յայանե
ցեր ինձ:

Յօղեան յ'իս մշտիաւ. և սուրբ
եղէց. լուսն՝ և քան զձիւն սպի
տակ եղէց:

Եւելի արան ինձ զցնծութի՛ն և
զուրախութի՛ն. և ցնծասցեն ոս
կերբ իմ տառապեալք:

Դար

Դարձո՛ղերեսս քո 'ի մեղաց
խմոց. և զամենայն անօրէնու
Թիւնս իմ ջնջեան:

Օ սիրա սք հաստեան յ'իս Մճ.
և զհոգի ուղիղ նորոգեան 'ի փո
ղի իմում:

Մի ընկենուր զիս Տք յ'երեսաց
քոց. և զհոգի քո սուրբ մի հա
ներ յ'իննէն:

Մ. յլ տուր ինձ զցնծուի փրկու
թեան քոց. հոգւով պետութե
քոց հաստատեան զիս:

Ուսուցից անօրինաց զճանա
պարհս քո. և ամբարիշտք առ
քեզ դարձցին:

Փրկեան զիս յ'արեանէ Մճ, Մճ
փրկութեան իմոց. ցնծացէ լե
զու իմ յ'արդարութե քում:

Տք եթէ գշրթունս իմ բանաս.
բերանս իմ երգեսցէ զօրհնու
Թիւնս քո:

Թէ կամեցեալ էիր զդատաւրդս
մա

մատուցանէաք. բայց դու ընդ
ողջակէշս խնկ ո՛չ հաճեցար:

Պատարագ ՎՅ հողի խոնարհ.
շիրտ սուրբ՝ և զհողի խոնարհ
ՎԾ ո՛չ արհամարհէ:

Բարի արա՛ ՏՐ կամօք քովք սի
ոնի. և շինեսցին սրբիասկէն
երուսաղէմի:

Յայնժամ հաճեսցիա ընդ պա
տարագս արդարութեան. ու խ
ախց պատարագս հանցեն՝ ի սե
ղան քո զու՛արակս:

Ս-Ղ-... 101:

ՏՐ լուր աղօթից իմոց. և ազու
ղակ իմ առ քեզ եկեսցէ. մի
դորձուցաներ զերեսս քո յինէն:

Յա՛ւուր նեղութե՛ իմոց խոնար
հեցս՝ առ իս զու՛նկն քո. յ՛որում
ա՛ւուր կարդամ՝ առ քեզ՝ վաղ
վաղակի լուր ինձ:

Սպառեցան ո՞նջ ծուխ ա՛ւուրք
իմ. և ոսկերք իմ ո՞նջ խախւ չորա
ցան:

Վա

Հարայ ո՞նի խոտ՝ և ցամաքեցաւ
 սիրտ իմ. մտւացայ ուտել զհաց
 իմ. ՚ի ձայնէ հեծու թէ իմոյ:
 Այեցաւ ոսկր իմ՝ ՚ի մարմին իմ.
 նմանեցայ ես հաճախտան անա
 սրատիս:

Այդէ ես որպէս զբու աճերակի.
 սքնեցայ՝ և եղէ որպէս զճընձ
 զուկ միայն ՚ի տանիս:

Վախատեցին զիս թշնամիք իմ
 զօրհանապազ. և գովիւք իմ
 ինև երդնուին:

Օ մոխիր ո՞նի զհաց կերի. և զըմ
 սելին իմ արտասու՛օք խառնեցի:
 Յերեասց բարկու թէ սրտմտու
 թէ քոյ. զի դու բարձրացուցեր,
 և խոնարհեցուցեր զիս:

Մ՛հուրք իմ ո՞նի հովանի անցին.
 և ես ո՞նի զխոտ ցամաքեցայ:

Դու Տ՛ք յաճխտեան կեաս. և
 յիշանիք յ'ազգէ մինչև յ'ազգ:

Դու յարուցեալ դ թասցիս ՚ի
 վե

վերայ սիօնի. ժամանակ դժարաց
 նորա հասեալէ ժամ:

Հաճեցան ծառայք քո ընդ քա
 ըինս նր. և ՚ի հողս նր դժասցին:

Երկիցեն հեթանոսք յանուն
 նէ քումմէ. և ամենայն թագաւ
 որք երկրի ՚ի փառաց քոց:

Եինէ Տր զսիօն. և երևեացի
 փառօք իւրովք ընդ նմա:

Հայեցաւ նա յաղօթս խո
 նարհաց. և ոչ արհամարհեաց
 զիննդ բունձս նոցա:

Վրեացի այս յազդ յայլ. ժողո
 վուրդ՝ որ ստացեալ է, օրհնեա
 ցէ զՏր:

Հայեցաւ նա ՚ի բարձանց՝ ՚ի
 սրբութենէ իւրմէ. Տր յերկ
 նից յերկիր հայեցաւ:

Եսէլ զհեծուի կապելոց. և ար
 ձակել զօրդ իս մահապարտաց:

Պատմել ՚ի սիօն զանուն Տն. և
 զօրհնութիս նր յերուսաղէմ:

Ժողովիլ ժողովրդոց՝ ի միասին.
 և թաղանորաց ծառայել Տ՛ն:
 Պատասխանի ետ նմա՝ ի ճանա
 սլարհի զօրու թէ իւրոց. զնո՛ւ
 զուի՛ աւուրց իմոց. ասա՛ ինձ, և
 մի՛ հնեւր զիս՝ ի կէս աւուրց իմոց.
 Ղի յ՝ աղգէ յ՝ աղգ են ամք քո:
 Ի սկզբանէ Տ՛ր զհիմունս երկրի
 հաստատեցեր. և դորժք ձեռաց
 քոց երկինք են:

Նորա անցանեն. և դու կաս՝ և
 մնաս յաւիտեան:

Ի մենեքեան ոմ զձորձս մաշեո
 ցին. և որպէս զվերարկուս փո
 խեցլես զնոսա՛ և փոխեցին:

Ի այց դու նոյն ինքն ես՝ և ամք
 քո ոչ անցանեն. որդիք ծառայ
 ից քոց բնակեցին ի նմա. և
 զաւակինց յաւիտեան աջողեցի:

Սաղմոս. 129:

Ի խորոց կարդոցի առ քեզ Տ՛ր.
 Տ՛ր՝ լուր ձայնի խմում:

Եղիցին ահանջք քո. 'ի լսել
զձայն աղօթից խնոց:

Թե՛ զանօրէնութիւնս իմ քրն
նես Տ՛ր. Տ՛ր՝ ո՞ կարէ կալառա
ջի քո. զի՛ 'ի քէնէ՛ քաւութի:

Ստանուան քոյ համբերի Տ՛ր.
համբեր անձն իմ բանի քում,
յուսացաւ անձն իմ 'ի Տ՛ր:

'Ի պահու առաւօտու մինչև յե
րեկոյ. 'ի պահու առաւօտու յու
սացաւ Խորայէլ 'ի Տ՛ր:

'Ի Տէ՛ կ'ողորմութիւն բազում.
Ե՛րնմանէ՛ փրկութիւն. Ե՛նա
փրկեաց զԽորայէլ յամենայն
նեղութեանց նորա:

Սաղմոս . 142:

Տ՛ր լուր աղօթից խնոց. ունկն
դիր խնդրուածաց խնոց
ճմարտութեամբ քով:

Լուր ինձ արդարութիւն քով.
Ե՛ մի մտաներ 'ի դատաստան ի
ծառայի քում. զի ո՞չ արդարա
նայ

նայ առաջի քոյ ամ կենդանի:

Հալածեաց թշնամին զանձն

իմ. խոնարհարար յ'երկիր ըզ

կեանս իմ. և նստոյց զիս 'ի խաւ

արի ոն մեռեալ յաւիտենից:

Չանձրացաւ յ'իս հողի իմ. և

սիրտ իմ խռովեցաւ յ'իս:

Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս.

խորհեցայ յ'ամ 'ի դործս. յ'ա

րարածս ձեռաց քոյ խորհեցայ.

և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ:

Ինձն իմ որպէս երկիր ծարաւի

է առ քեզ. վաղվաղակի լուր

ինձ ՏՐ. զի նուազեցաւ յ'իննն

հողի իմ:

Ի' դարձուցաներ զերեսս քո

յ'իննն. նմանիցիմ այնոցիկ՝ ոյք

իջանեն 'ի գուբ:

Ի սելիարսն ինձ առաւօտու զո

ղորմու թիւնս քո. զի ես 'ի քեզ

ՏՐ յուսացայ:

Յոյց ինձ ճանապարհ յ'որ գնա

ցից

ցից. զի առ քեզ Տ՛ր համբարձի
զանձն իմ:

Փրկեա՛ զիս՝ ի թշնամեաց իմոց
Տ՛ր. զի զքեզ ասլաճէն ինձ արորի:

Աւսո՛ ինձ առնել զկամս քո. զի
դու ես Ա՛ճ իմ:

Հողի քո բարի, առաջնորդես
ցէ ինձ յ'երկիր ուղիղ:

Մասն անունս քոյ Տ՛ր կեցուս
ցես զիս. արդարու թ՛ք քով հան

ցես իննեղու թե՛նէ զանձն իմ:

Ողորմու թ՛ք քով սատակեացես
զթշնամիս իմ. և կորուսցես զա

մենայն նեղից անձին իմոց. զի
ես ծառայ քո եմ:

Փառք հօր՝ և Արդւոյ. և այլն:

Մտղ լեմնք:

Տ՛ր մի՛ յիշեր զյանցանս մեր,
կամ ծնողաց մերոց, և մի՛ առ

նուր զվրէժ՝ ի մեզաց մերոց:

Պաղարամեք առ Ա՛ճնայն ստաբէս:

Տ՛ր

ՏԻ Ողորմեաց:

Քրիստոս ողորմեաց:

ՏԻ ողորմեաց:

Քրիստոս ընդ մեզ:

Քս անսահ մեզ:

Հայր երկնահոր Աստուած ողորմեաց մեզ:

Որդի Փրկիչ աշխարհի Աճ, ողորմեաց մեզ:

Հոգի Սուրբ Աճ, ողորմեաց:

Սուրբ Արարիչութիւն մի Աստուած, ողորմեաց:

Սրբուհի Մարիամ, աղօթեան վասն մեր:

Սրբուհի Աճածին, աղօ.

Սրբուհի կոյս կուսանաց, աղօ.

Սուրբ Մխթայէլ, աղօ.

Սուրբ Գաբրիէլ, աղօ.

Սուրբ Սահայէլ, աղօ.

Ամենայն սուրբ Հրեշտակք, ե

Հրեշտակասպետք, աղօթեցեք վասն մեր:

Ամ.

Ըմենայն սուրբ կարգք երա
նեալ ողւոյ, աղօթեցէք զ՝սմերս

Սուրբ Յօհաննէս մկրտիչ՝ աղօ
թեա՛ն զամն մերս

Ըմ սուրբ Նահապետք, և Մար
դարէք աղօթեցէք զամն մերս

Սք Պետրոս՝ աղօ.

Սք Պօղոս՝ աղօ.

Սք Լնդրէաս՝ աղօ.

Սք Յակոբոս՝ աղօ.

Սք Յօհաննէս՝ աղօ.

Սք Թօմաս՝ աղօ.

Սք Յակոբ՝ աղօ.

Սք Փիլիպպոս՝ աղօ.

Սք Բարթուղիմէոս՝ աղօ.

Սք Մատթէոս՝ աղօ.

Սք Սիմոն՝ աղօ.

Սք Թադէոս՝ աղօ.

Սք Մատթիաս՝ աղօ.

Սք Նառնարաս՝ աղօ.

Սք Գուկաս՝ աղօ.

Սք Օարկոս՝ աղօ.

Ամե

Ըմենայն սուրբ Ըռաքեալք՝ և
Ընետարանիչք, աղօթեցէք.

Ըմենայն սրբ. Ըշահերաք Վե,
աղօթեցէք վասն մեր:

Ըի՛ սբ անմեղ Սանկունք, աղօ
թեցէք վասն մեր:

Սուրբ Ստեփաննոս՝ աղօ:

Սուրբ Սօրէնցիոս՝ աղօ:

Սուրբ Սինէնցիոս՝ աղօ:

Սքք Փարխանոս, և Սերասափ
անոս՝ աղօթեցէք վսն մեր.

Սքք Յօհաննէս, և Պօղոս՝ աղօ
թեցէք վասն մեր:

Սուրբք Աղմաս, և Դամիա
նոս՝ աղօթեցէք.

Սուրբք Դերվասիոս, և Պրօ
տասիոս՝ աղօթեց.

Ըմենայն սրբ Սարափրոսք, աղօ
թեցէք վասն մեր:

Սուրբ Սեղբեստրոս՝ աղօ:

Սուրբ Վրիգոր՝ աղօ:

Սուրբ Վմբրոզիոս՝ աղօ:

Սուրբ

Սուրբ () Գոստինոս՝ աղօ .

Սուրբ Հերոնիմոս՝ աղօ .

Սբ Գրիգոր Լուսաւնորիչ՝ ա .

Սուրբ Երսէս, աղօ .

Սբ Երսէս (Շնորհալի) աղօ .

Սբ Երսէս (Լամբրոնացի) ա .

Սուրբ Վարտինոս՝ աղօ .

Սուրբ Երիզուարայոս՝ աղօ .

Ըմ սբ Շայրապետք , և խոստո
վանողք՝ աղօթեցէք զ՝ս մեր :

Ըմ սբ Վարդապետք՝ աղօ .

Սուրբ Ընտոն՝ աղօ .

Սուրբ Իկնէդիքատոս՝ աղօ .

Սուրբ Իերնարդոս՝ աղօ .

Սուրբ Գոմինիկոս՝ աղօ .

Սուրբ Ֆրանչիսկոս՝ աղօ .

Ըմ սուրբ Քահանայք , և Արօ
նաւորք՝ աղօթեցէք զ՝ս մեր :

Ըմ սուրբ միայնակեացք , և ա
նապատաւորք՝ աղօթեցէք .

Արքուհի Վարիամ մաղդաղե
նացի՝ աղօթեա՛ մանն մեր :

Սբբու

Արբուհի հռիփփակէ՝ աղօ.

Արբուհի Գայիանէ՝ աղօ.

Արբուհի Սանդուխտ՝ աղօ.

Արբուհի Լիզաթա՝ աղօ.

Արբուհի Լուչիայ՝ աղօ.

Արբուհի Լիզնէս՝ աղօ.

Արբուհի Գլիլիայ՝ աղօ.

Արբուհի Կատարինէ՝ աղօ.

Արբուհի Լիսաստասիայ՝ աղօ.

Լիս սուրբ կուսանք, և այլիք՝
աղօթեցէք վասն մեր:

Լիս սրբ, և սրբուհիք Լիս բա
րեխօսեցէք վասն մեր:

Քաւիչ լէր, խնայեա՛ իմեղ Տէր:

Քաւիչ լէր, անսա՛ մեղ Տէր:

Յամենայն չարէ՛ աղատեա՛ ըզ
մեղ Տէր:

Յամենայն մեղաց՝ աղատեա՛
զմեղ Տէր:

Իբարկութեան, քումմէ՛ աղա
տեա՛ զմեղ Տէր:

Ի տարածամ, և յանկործական
մա

մահո՛ւնէ, ազատեա՛ն զվեղ ՏՐ:

՝ Ղա՛ւաճանու թե՛նէ գի՛ւին՝ ա:

՝ քարկու թե՛, և յ՛ատելու թե՛,

և յ՛ամ չար կամաց՝ ազատեա՛ն .

՝ յ՛ողւոյ սրունկու թե՛ ազա .

՝ կայծականէ, և ՚ի մըրկէ աղ .

՝ յա՛խտենասկան մահո՛ւնէ՝ ա .

՝ Ծխորհրդոյ սուրբ մարդեղու

թեան քոյ՝ ազատեա՛ն զվե .

՝ Ծղալտեան քոյ՝ ազատեա՛ն .

՝ անն ծննդեան քոյ՝ ազատեա՛ն .

՝ անն մկրտութեան, և սուրբ

սրահոյ քոյ՝ ազա .

՝ Ծխաչի, և չարչարնաց քոյ՝ ա .

՝ անն մահուան, և թաղման

քոյ՝ ազատեա՛ն զվեղ ՏՐ:

՝ Ծ՛սք յարութեան քոյ՝ ազա .

՝ անն հրաշալի համբարձման

քոյ՝ ազա .

՝ Ծ՛սք Կալտեան հողւոյն սրբոյ

միտի թարչի՝ ազա .

՝ յ՛աճուր դատաստանին՝ աղ .

Մեղանորքս՝ զքեզ աղաչեմք
լուր մեզ:

Օ ի խնայեսցես 'ի մեզ՝ զքեզ.

Օ ի ներեսցես մեզ՝ զքեզ աղա.

Օ ի զմեզ առ ճշմարիտ աստաշ
խարու թիւն ժամանեցուցա
նել հաճեսցիս՝ զքեզ աղ.

Օ ի զեկեղեցի քո սք հովուէլ,
և սրահպանել հաճեսցիս՝ զ.

Օ ի զշինուած առաքելական,
և զամ եկեղեցական կարգս՝ ի
սրբակրօնութեան սրահպանել
հաճեսցիս՝ զքեզ աղա.

Օ ի զթշնամիս եկեղեցւոյ սրբ
բոյ խոնարհեցուցանել հաճես
ցիս՝ զքեզ աղա.

Օ ի թողանորաց, և իշխանաց
քրիստոնէից զխաղաղութի, և
զճշմարիտ միաբանութիւնսպար
զևել հաճեսցիս՝ զքեզ.

Օ ի համայնից ժողովրդոց քրիս
տոնէից զխաղաղութիւն, և ըզ
միու

միութիւն շնորհել հաճեսցիս՝
զքեզ աղա.

Օ ի զմեզ 'ի սուրբ ծառայութեամբ զօրացուցանել, և սրահ պանել հաճեսցիս՝ զքեզ աղա.

Օ ի զմիտս մեր առ երկնային փափաքմունս ուղղեսցես՝ զքե.

Օ ի նամբարերարաց մերոց ըզմշանջենաւոր բարիս հատուցես՝ զքեզ աղա.

Օ ի զհողիս մեր, և եղբարոց մերձաւորաց, և բարերարաց մերոց, 'ի յաւիտենական դատապարտութեն ասրեցուցես՝ զք.

Օ ի զպտուղս երկրի տալ և սրահ պանել հաճեսցիս՝ զքեզ աղա.

Օ ի նամ հաւատայեալ ննջեցելոց զհանգիստ յաւիտենական սարգէլէլ հաճեսցիս՝ զքեզ.

Օ ի մեզ անտալ հաճեսցիս՝ զք.

Արդի Մ.Յ, զքեզ աղաչեմք լի.

Գառն Մ.Յ, որ բառնաս զմեզս

աշխար

աշխարհի, խնայեա՛ն՝ ի մեզ Տ՛ր:
 Գառն Լ՛ս, որ բառնաս զմեզ
 աշխարհի, անսա՛ մեզ Տ՛ր:
 Գառն Լ՛ս, որ բառնաս զմեզ
 աշխարհի, ողորմեա՛ մեզ:
 Ք՛ս լուր մեզ:
 Ք՛ս անսա՛ մեզ:
 Տ՛ր ողորմեա՛:
 Ք՛ս ողորմեա՛:
 Տ՛ր ողորմեա՛:
 Հայր մեր՝ որ յ՛երկինս ես. որ:

Սաղմոս. 69:

Լ՛ս յ՛օգնել ինձ նայեա՛ց, և Տ՛ր
 յ՛ընկերել ինձ փութա՛ն:
 Լ՛մաչեացեն՝ և յ՛ամօթ լիցին,
 որք խնդրէին զանձն իմ. դարձ
 ցին յետս, և ամաչեացեն. ոյք
 խորհէին ինձ զչարս
 Կարձցին առժամայն ամաչե
 ցելք. ոյք ասէին ինձ վա՛շ վա՛շ:
 Յնժասցեն՝ և ուրախ լիցին ՚ի
 քեզ

բեզ ամենեքեան, որք խընդ-
րեն զբեզ Տ՛ր:

Մասայեն յ'ամենայն ժամ, մեծ
է՛ Մատուած. որք սիրեն զփրկու-
թիւնս քո:

Ես աղքատ՝ և անանկեմ. Մ^ծ
օղնեաինձ. օղնական՝ և փրկիլի
խմես դու. Տ՛ր մի յամենար:

Փառք Հօր՝ և Արդւոյ, և Հո-
գւոյն սրբոյ: Մ^յ յժմ, և միշտ, և
յաճխտեանս յաճխտենից. ամէն:

Կեցո՛ զծառայս քո Մատուած
խմ զյուսացեալս՝ ի բեզ:

Ի էր մեզ Տ՛ր աշտարակ Հզօր
յ'երեսաց թշնամւոյն:

Մի մեղիցէ մեզ թշնամին, և
որդի անօրէնութեան մի չարչա-
րեսցէ զմեզ:

Տ՛ր մի ըստ մեղաց մե բոց առնէր
մեզ, և մի ըստ անօրէնութեան
մերում հատուցանէր մեզ:

Աղօթեացոսք Վանն Հայրապետին մերոյ
այս ունան :

ՏՐ՛ն սպահարանեսցէ զնա . և կեն
դանի, և երանելի արասցէ զնա
'ի վերայ երկրի, և մի մատնեսցէ
զնա 'ի հողի թշնամեաց իւրոյ :

Վաղօթեացոսք Վանն Բարեբարաց
մերոյ :

Հաճեաց ՏՐ՛ հատուցանել նմ
բարերորցի մերոյ վ՛ս անուան քո
զկեանս յաւիտենականս . ամէն :

Վաղօթեացոսք Վանն Կառապետեալ ննջե
ցելոյ :

Օ հանդիսա յաւիտենականս սր
զեւանսոցա ՏՐ՛, և լոյս մշտնջե
նաւոր ծաղեսցի նոցա :

Հանգիցեն 'ի խաղաղութեան .
Վ, ևն :

Վանն Կեռանոր եղբարոյ մերոյ :
Կեցո՛ զծառայս քո Վստուած
իմ զյուսացեալս 'ի քեզ :
Վաքեանս նոցա ՏՐ՛ զօգնութի
'ի

ի սրբոյ, և ի սիօնէ սլաշտալա
նեա՛ զնոսա:

ՏԻ՛ լուր աղօթից իմոց, և ազա
ղակ իմ առ քեզ եկեսցէ:

Եւ զօրք լաւն խողովանն մեղաց:

Լ Կտուած՝ որում յատուկ է՝ ո
ղորմիլն միշտ, և ներեւն, ըն
կալ զաղաչանս մեր, զի զմեզ՝ և
զիմ սլաշտօնեայս քո, որք յան
ցանաց շղթայիւն կոտորալ կոմք՝
ողորմութիւն գթութեան քո
մարդասիրապէս արձակեսցէ:

Լ լուր **ՏԻ՛**, աղաչեմք զքեզ իւրնդ
րո՛ւածաց սլաղատողացս, և նե
րեա՛ մեղաց խոստովանողացս
առ քեզ՝ զի և մեզ շնորհեսցես
բարեգութ զներողութիւն, և
զխաղաղութիւն:

Օսնձառելի զողորմութի քո
ՏԻ՛ գթածապէս ցոյց մեզ, ո՞նչ
զի զմեզ՝ ի միասին և ի բնա՛ւից

մեղաց քաճեացես, և ՚ի սոցին
մեղ արժանասաս սլատոյն ա-
ղատեսցես:

ԸՃ որ վր մեղանաց բարկա
նաս, և վասն ասրաշխարութե
հաշտիս, հայեանց քաճիչ ՚ի խընդ
բուածս ժողորվրդեան քոյ, որ
առ քեզ սլաղատի, և յետս դար
ձո՛ղհարուճածս բարկութեան
քո, որոյ արժանի եմք վասն մե-
ղաց մերոց:

ԸԴ զի վասն հայրապետին:

ԸԵ Ենակարող մշտնջենա՛նոր
ԸԶ որդրմեանց ծառային
բում, և հայրապետին մերում
այս տնտան՝ և առաջնորդեան մա
լատ դթութե քում ՚ի ճանա
պարհն յաճխտենականի փրկու
թեանն, զի քոյին շնորհիւդ ցան
կասցի հաճոյից քոյ, և նամ զօրու
թեամք կատարեսցի՛ զնոսա:

Լ՛ղօնք Վասն Խաղաղութեան :

Լ՛ստուած՝ յ՛որմէ են սուրբ
 փափաքմունք, ուղիղ խոր
 հուրդք, և գործք արդարք,
 տուր ծառայից քոց զխաղաղու
 թիւնն զայն, զոր աշխարհս տալ
 ոչ կարէ, զի և սիրաք մեր սր
 տուիրանաց քոց հնազանդես
 ցին, և երկիւղ թշնամեացն ՚ի
 բանց բարձցի՝ և ժամանակք մեր
 սրաշտտանու թեամք քոյլ անկր
 դուք եղիցին :

Լ՛ղօնք Վասն ողջ-խոհութեան :

Կ՛ղեա՛ Տ՛ր հրոյլ հողւոյն
 սրբոց զսիրտս, և զերիկա
 մունս մեր, որպէս զի քեզ ողջա
 խոհ մարմնով ծառայեսցուք, և
 մաքուր սրտիւ հաճոյասցուք :

Լ՛ղօնք Վասն ննջեցելոց :

Լ՛ծ ստեղծող՝ և Փրկիչ ամե
 նայն հաճատացելոց, շնոր
 հեա

հե՛տ հողւոց ծառայից՝ և աղախ
 նեայց զթողութիւն համայնից
 մեղաց, որպէս զի մաքուր պաղա
 տանօք ընկալ ցին զներողութիւն՝
 որում միշտ ցանկացան:

Արարմանց մերոց՝ աղաչեմք
 Տ՛ր, ազդելով նախաժամանեա՛,
 և օգնելով յառաջեցո՛ զնոսա,
 որպէս զի ամենայն աղօթք մեր՝
 և գործք՝ ի քէն միշտ սկսանիցին,
 և քե սկսեալք ա՛ւարտեսցին:

Աղօթք լասն ընդհանուր հասարակ
 ցեւոյ:

Ա՛յն սկարօղ մշտնջենա՛ւոր
 Ա՛ճ՝ որ միանգամայն տիրես
 կենդանեաց, և մեռելոց, և ողոր
 միս ամենեցուն, զորս հա՛ւատով
 և գործով քոյս լինելոց դու
 նախաճանաչես, զքեզ պաղատա
 նօք աղաչեմք զինօքս որոց վ՛ս
 աղօթել յ՛անճն առաք, և որք
 կամ

կամ դեռ ևս կենդանի են մարմ
նով՝ ի յ'այսմ աշխարհի, կամ
մերկացեալք ՚ի մարմնոյ աստի՛
կեանն ՚ի հանդերձելու մն, բարե
խօսութեամբ ամ սրբոյ քոյ՝ և
դժութեամբ մարդասիրութե
քոյ ընկալցին զժողութիւնս ա
մենայն յանցանաց իւրեանց,
վասն Տեառն մերոյ Յիսուսի
Քրիստոսի Արդւոյ քոյ, որ ընդ
քեզ կեայ՝ և թաղաւորէ՛ ի միութեանն
հոգւոյն սրբոյ Աստու
ած ընդ ամենայն յաւիտեանս
յաւիտենից. Ամէն:

Սուրբ մեղ ամենակարօղն, և
ողորմածն Ա՛ճ. Ամէն:

Եւ հաւատացելոց հոգիքն ողբ
մութեամբն Աստուծոյ հան
գիցեն ՚ի խաղաղութեան.

Ամէն:

✠

Գր

Գրեգորի՝ Նարեկայ Վանաց Վանականի՝
 հոգեմասբեան հոգեգորի, և Նայոց Փելի
 սոփայի. է խորոց սրբից խօսք ընդ Ա. Ե.
 Բան. 19.

Առթիւ՝ որ իսկ Գրեգորի և Նայոց
 հոգեգորի.

Այնպէս Վ. Բ. բարեբար.
 մարդասէր. Վ. Բ. բարեբար. Ե.
 ընտել երևուածից՝ և աներևու
 թից. փրկող՝ և հաստատող.
 խնամօղ՝ և խաղաղարար. հօր
 հզօր հողի.

Հայցեմք բազկատարած մաղ
 թանօք՝ դողմամբ հեծուէ՝ յան
 դիման քեզ ահա՛նորիդ: Աստ
 չիմք մեծաւ դողուք սաստկաւ
 երկիրդիւ. մատուցանել նախ
 զբանականս զայս սիրգ՝ քու՛մ
 անդնին զօրու թեանդ. իբր ա
 թուակցի, փառակցի, և արար
 չակցի, հայրենի անկապուտ սրա
 աւուրդ: Այլ քննողի ծածկուէ
 խո

խորոյ խորհրդոց ամենակատար
կամայ Հօր | ամանութիւնս զքեզ
առաքչի Փրկչի՝ և կենսատուի
և արարչի ամենայնի :

'Ի ձեռն քո ծանուցաւ մեզ՝ Երրեակ
անձնաւորութիւն՝ միասնական Ածու
թէզ • յորոյ մի և գու ճանաչխ անհաս :
Քե՛ և՛ 'ի ձեռն քո առաջինքն, նահապե
տական տաճին շառաւիղք՝ տեսնողք
անուանակոչեալք : Զանցեալն, և զդա
ւոյն • զեղեալն՝ և զոչ գոյացեալն, ան
ստուերարար՝ բարբառով բանի վերա
դատեցին :

Հոգի Այ քարոզեալ զքեզ Մովսէսի :
որ 'ի դնալն քո՛ 'ի վերայ Զոցն անպարա
գիր զօրութիւն, ահեզ շքարկութի
տաճողականաւ, թեապարիակ սաշա
պանողօրէն գթասիրեալ 'ի ծնունդս
նորոգս, զաւազանին խորհուրդ ծանու
ցեր :

Յոր կերպարան օրինակութեան, նախ
քան զկառուցանել՝ զլոյծդ մանուած
վերջնում վարագուրիդ՝ յօրինեցեր կա
րող տիրապէս, զբովանդակ բնութիս
ամենից՝ բնաւից՝ բոլորից գոյից • ամե
նայն էից յ'անէից :

Քե՛ ստեղծանին 'ի նորոգութի յարու
թեան՝ ամ եղեալքս առ 'ի քէն՝ յայնմ
ժամանակի՛ որ է : որ վերջին այսմ կենցա
ղի • և որ առաջին երկրին կենդանեաց :
Քեզ

Քեզ հնազանդեցաւ միութիւն կամայն
որպէս Հօր իւրում. ազգակիցն եակիցն
Հօր, անդրանիկն Արդի մերովս կեր
պիււ: Չքեզ անկասարանեաց ճշմարիտ
Աճ, հաւատար և համադոյ Հօր իւրոյ
հօրի: Չառ ի քեզ զհայհոյութիւնն
անբաւելի քարտեաց, և իւր զԱճա
մարտից՝ զքէն հետակցն չարաբանս
կան բերանս կարկեաց. և զիւրն շնոր
հեաց, արդարն՝ և անարատն, գտիչն
ամենայնի: Ար վասն մեզաց մերոց մատ
նեցաւ՝ և յարեաւ վասն զմեզ արդարս
յուցմնելոյ:

Մտա փառք ի ձեռն քո. և Քեզ բարե
բանութիւն ընդ Հօրդ ամենակալի
յաւխտեանս յաւխտենից. Ամեն:

Աճային անասմանելի Առ
թեան, և անփոփոխելի դոյու
թէն. անպարագրելի միապետու
թէն, և անբովանդակելի խնա
մակալուէն. անձառելի, և անքն
նելի բարութէն. անբաւելի, և
անչափելի իմաստու թեանն. ան
յաղթելի, և անզրաւելի զօրու
թէն փառք՝ պատիւ, և երկրպա
ղութի ի բնաւիցարարածոյ յան
վախ

վախճան յաւիտեանս . ամէն :

Որ ունի զամենայնն , յ'որմէ ևս է ամե
նայնն , որ ետ և անարգ ծառայիցս 'նպաս
տութիւն յ'աւարտածել զայս նորածին ,
և դեղեցկատիպ հիւսուածս յ'անջնջելի
յիշատակ Զուղայեցի-Քառանմանկանց
խօջայ Կարապետին , և որդւոց 'նորին
Մղոտսի խօջայ Աւետին , խօջայ Յօհան
նիսին , և Պարոն Յարութեանն . որոց
ծախիւք , և արդեամբք 'ի լոյս ամա
լոյս հոգեշահ , և Ածահաճոյ Պաշտօնա
րանս : Արդ' որոց ընդունելի թուիցի
այս նորատիպ գործակս' յիշեցեն 'ի
Յերմեուանդ յ'աղօթան զվերոյասացեալ
խօջայ Կարապետն հանդերձ սորին զար
միւքն' և ժառանգօքն . նայև' Պարոն
Նազարէթի որդի զյեանեալ' չնչին ,
և զտպիկար արբանեակն Յօհաննէս ,
որոց հոգաբարձու վերակացութեամբն
տպեցաւ այս հոգւոյ գանձս . յիշեցեն
և զսլլ մտ' արեան շառու մերձաւորն ,
ղկեգանիսն' և զհանդուդեալսն վերողե
ցեալ անձանցն . իսկ եթէ ումեք անհա
ճոյ ինչ երևիցի , զանմեղադրելիս կալցե
ղմեղ' աղաչեմք . զի ձեր եմք միշտ' և յ'ա
մենայն սրբեք անարգ ծառայքս Մատ
թէոս' և Ղուկաս Վանանդեցիք :

Վ. Ն. Ր. :

